

Rapport fra den amerikanske kongres kræver øget krigskapacitet; Kina forpligter sig til øget udviklingskapacitet

Ikke korrekturlæst.

MARCIA BAKER

Den 30. juli 2024 .

EIRNEWS. I går blev en rapport, der opfordrer til yderligere amerikansk militær oprustning, udgivet af Kommissionen for den nationale forsvarsstrategi, der blev nedsat af Kongressen i 2022. Efter at have fastslået, at det nuværende sikkerhedsmiljø er farligere end den kolde krig, opfordrer rapporten til en hurtigere og større amerikansk militær opbygning end den, der allerede er i gang, fordi USA ellers vil tabe en fremtidig konflikt med Rusland og Kina. »Der er påtrængende brug for et tværpolitisk krav om våben, så USA kan foretage de store ændringer og betydelige investeringer nu i stedet for at vente på det næste Pearl Harbor eller 9/11,« hedder det.

Dette vanvittige verdensbillede, som tilbydes af de talsmænd for konsensus i Washington, der har udarbejdet rapporten, står i klar, grundlæggende modsætning til det syn på økonomisk udvikling og fred, som i de seneste dage har kunnet ses i de overvejelser og politikker, der udtrykkeligt er blevet fremsat under processen i det Kinesiske Kommunistpartis Centralkomité (CPC) tredje plenum den 15.-18. juli. Den 21. juli offentliggjorde præsident Xi Jinping sin egen »forklaring« på politikerne i et 10-siders dokument. Heri talte han om Kinas

materielle, videnskabelige og kulturelle udvikling og om nationale partnere. Den 26. juli ledede Xi et møde med eksperter uden for CPC for at fremme målene.

I dag mødtes ledelsen af CPC, igen under Xis ledelse, for at fokusere på, hvordan det positive perspektiv kan føres ud i livet.

Global Times bragte i sin dækning af dagens CPC-møde kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche, en af de førende internationale organisatorer for fred gennem udvikling, om, hvor vigtig den kinesiske forpligtelse til udvikling er for verden. Hun tog initiativ til Den Internationale Fredskoalition for lidt over et år siden. *Global Times* skriver under overskriften »CPC Leadership Sets Out Economic Priorities for H2 2024«, at »Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller Instituttet, fortalte *Global Times*, at den økonomiske udviklingsplan, som CPC-ledelsen har fremlagt, har lagt grunden til Kinas øgede produktivitet og teknologiske gennembrud. Hun udtrykte stærk optimisme om, at verdens næststørste økonomi vil opretholde sin genopretning af momentum i år og kanalisere en oplevelse af vedholdenhed og sikkerhed til det Globale Syd.»

Den nye amerikanske rapport om opbygning af forsvaret opfordrer også til internationalt samarbejde, men om våben. Fordi den amerikanske industribase ikke kan håndtere opgaven, er samarbejde med allierede om ammunition på sin plads. Når man ser på detaljerne i den virkelige verden, udspiller dette sig som en Hollywood-komedie i kategori C. Sjovt, hvis det ikke var så dystert.

Se f.eks. på stålsektoren i USA: Stålproduktionen – som er afgørende for både våben og udvikling – har været faldende pr. indbygger i USA og har i årevis ligget på samme niveau, når det gælder den absolutte tonnage. For at støtte det, der er tilbage af amerikansk stålkapacitet, er Japans Nippon Steel

Corp. tæt på at afslutte en overtagelse af United States Steel Corp. til 15 milliarder dollars, det Pittsburgh-baserede ikoniske symbol på amerikansk produktion. Handlen er under føderal behandling.

Hvem har Nippon hyret som konsulent for at få aftalen i hus? Mike Pompeo! Deadline er ved årets udgang. Således arbejder en berygtet Trump-støtte for MAGA – Make America Great Again – på at afhænde amerikansk stålkapacitet til Japan.

Multinationale industrielle/finansielle »samarbejder« som dette frasalg er præcis den globale NATO-model, hvor man i fællesskab ødelægger økonomier i krigsberedskabets navn for at »gøre globaliseringen stor igen«. Udenrigsminister Blinken og forsvarsminister Austin gør deres del i denne uge i Indo-Stillehavsområdet. I dag annoncerede de i Filippinerne en donation på 500 millioner dollars til Manilas militær. I mellemtiden fortsætter dødstallene og umenneskeligheden under krigsførelsen i Sydvestasien, Ukraine og andre steder som følge af det malthusianske krigsførelsesparadigme.

I aften kommer der rapporter om konsekvenserne af de israelske forsvarsstyrkers (IDF) angreb på Beirut, der optrappede kampene i Israel-Libanon-regionen. I går aftes ringede Irans nye præsident Masoud Pezeshkian til den franske præsident Emmanuel Macron for at advare mod optrapning fra Israels side.

Zepp-LaRouche opfordrer vedvarende sammen med sine medarbejdere til, at et Fornuftens Råd tager form internationalt for at gribe ind og vende denne dommedagsretning. Der er enkeltpersoner, der taler ud. For eksempel udtalte den franske general Daniel Schaeffer (pensioneret) sig i juli til fordel for den ungarske premierminister Viktor Orbáns fredsmision. Schaeffer har fungeret som Frankrigs forsvarsattaché i Kina og andre lande.

Nu er det tid til at stå sammen om at sige fra og tage alle mulige nødvendige skridt.

Bag initiativet for fred: Udvikling!

DENNIS SMALL, EIRNS

Den 24. juli 2024

Kina spiller en overordentlig stor rolle i de nuværende globale diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i de forskellige krigshærgede områder rundt om i verden, som hver især kunne optrappes til en atomar konfrontation hurtigere, end de fleste bryder sig om at forestille sig.

Efter tre dages intense samtaler i Beijing i denne uge med 14 fraktioner af den palæstinensiske modstandsbevægelse, var den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i stand til at udarbejde en aftale om at have en fælles tilgang til en tretrinnsproces for at skabe fred i regionen og bevæge sig mod en palæstinensisk stat. Håbet er at skabe en fredsaftale med Israel og dets beskyttere for hele den sydvestasiatiske region.

Umiddelbart efter mødtes Wang den 23. juli i Guangzhou med den besøgende ukrainske udenrigsminister, Dmytro Kuleba, som erklærede, at »Ukraine er klar og villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland ... med det formål at opnå en retfærdig og varig fred.« Kuleba tilføjede, at Ukraine havde »nøje studeret den seks-punkts konsensus«, som Kina og Brasilien var nået frem til om en politisk løsning på krigen i Ukraine. Samtidig var Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin, i Kiev, hvor han mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som udtalte: »Jeg tror, vi alle

forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen så hurtigt som muligt, selvfølgelig for ikke at miste menneskeliv.«

Wang var forsigtigt optimistisk omkring denne udvikling og bemærkede, at »for nylig har både Ukraine og Rusland i varierende grad sendt signaler om vilje til at forhandle.« Hvis der skal være ægte fred for det torturerede Gaza, vil det kræve en hurtig genopbygning og udvikling af hele regionen, efter de retningslinjer der er angivet i LaRouches Oase-Plan. Det er kun Kina og dets allierede i BRIKS, der er i stand til at iværksætte et så massivt udviklingsprojekt.

Genopbygningen af et neutralt, afnazificeret Ukraine – som allerede har mistet over en halv million mennesker, herunder ungdommens blomster, til NATO's blodige krig mod Rusland – vil også have brug for massive input til energi, transport og anden infrastruktur som en del af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ligesom sammenbruddet af det transatlantiske finanssystem ligger bag Vestens krigsfremstød, er initiativet for udvikling – og det håb, den bringer med sig – det eneste grundlag for en varig fred. Det kinesiske kommunistpartis netop afsluttede tredje plenarforsamling vedtog et topstyret fokus på videnskabelig og teknologisk innovation som grundlag for økonomisk vækst, ikke kun for Kina, men også for dets internationale partnere. Denne politik afspejles symbolsk i Kinas forpligtelse til at udvikle den første industrielle prototype af en fusionsreaktor inden 2035 med et mål om storstilet kommerciel produktion af fusionsenergi i stor skala inden 2050.

Det er et mål, som USA selv kunne have indfriet, hvis det blot havde forpligtet sig til at udvikle atomar energi i stil med Manhattan-projektet, som Lyndon LaRouche i over 50 år insisterede på var afgørende. Faktisk er navnet »LaRouche« næsten synonymt med »fusionsenergi« rundt om i verden, f.eks. i USA, hvor han og hans medarbejdere etablerede Fusion Energy

Foundation i 1974.

Det er ikke for sent. Det politiske, valgmæssige, økonomiske og institutionelle kaos, der skyller ind over Vesten som en flodbølge, åbner op for muligheder for grundlæggende forandringer, selv om det udgør den største fare.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche italesatte denne udvikling i sit ugentlige Dialogue-webcast den 24. juli:

“Hvis disse to budskaber [fra Ukraines præsident og udenrigsminister] rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på denne krig. Der skal stadig tages mange skridt, men jeg synes, det er yderst lovende, det er ekstremt håbefuldt. Det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke negligere den rolle, som Ungarns premierminister Orbáns diplomatiske mission spillede«, da han rejste til Kiev, Moskva, Beijing og Mar-a-Lago tidligere på måneden. »Det havde stor betydning for bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.«

»Jeg vil blot sige, at dette er meget gode nyheder,« forklarede Zepp-LaRouche, »og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU – som Ursula von der Leyen, som forsøgte at straffe premierminister Orbán – de har vist sig at være helt forkerte. Kinas rolle som mægler bør ikke undervurderes.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Jeg mener, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst mærkbar og positiv, og det viser igen, hvor absolut forkert NATO-erklæringen fra det nylige NATO-topmøde i Washington var, som beskrev Kina som en udfordring for den euro-atlantiske sikkerhedsorden. De burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør noget vigtigt og positivt i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den

højest mulige hest, kræver det nogle flere beskeder, før de forstår det.”

Hun konkluderede: “Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi Schiller Institutet og jeg har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som en måde at løse konflikter på; diplomati og forhandlinger er den eneste vej at gå. Den seneste udvikling viser virkelig, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent ... jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.”

Foto: CGTN

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd

af Helga Zepp-LaRouche (EIRNS) – 23. juli 2024

Følgende erklæring blev skrevet af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition (IPC), den 23. juli 2024. Den stilles til rådighed for udbredt distribution af IPC og dens samarbejdspartnere over hele verden.

Når man bedømmer udsigterne fra det nylige NATO-topmøde i Washington, som definerede Rusland som den »mest betydningsfulde og direkte trussel«, Kina som en »systemisk udfordring for den euro-atlantiske sikkerhed« og generelt et perspektiv om et globalt NATO, er der tilsyneladende ikke længere plads til diplomati og dialog som middel til at løse konflikter. Med de mange optrapninger vi ser rundt omkring i verden, fra Ukraine til Sydvestasien eller Indo-

stillehavsområdet, har hver af disse potentiale til at udvikle sig til en global atomar konflikt inden for kort tid.

Alle de værdier, som man engang hyldede så inderligt, »demokrati«, »menneskerettigheder«, »ytringsfrihed« og mange andre, er blevet udhulet af dobbeltmoral, som er tydelig for hele verden. For at opsummere: Verdenssamfundet oplever en dyb civilisatorisk og kulturel krise, som der skal gøres noget ved.

Der er forskellige fredsinitiativer, fra pave Frans, som tilbød sin mægling i krigen i Ukraine, til den kinesiske fredsplan i samarbejde med Brasilien, til initiativet fra flere afrikanske ledere, til præsident Erdogan fra Tyrkiet og andre. Men så længe de ledende institutioner i Vesten holder fast i målet om, at Rusland skal påføres et »strategisk nederlag«, som nu er officiel EU-politik, er diplomati og dialog bandlyst.

Der er en akut fare for, at verden kan blive splittet i to separate blokke, det kollektive Vesten på den ene side, og nationerne i den Globale Majoritet på den anden. Hvis det sker, kan vi ikke bare se en ny udgave af Den kolde Krig, økonomisk afkobling og enorme følgevirkninger og tilmed sammenbrud, men det kan også føre til en global atomkrig, som kan udslette alt liv på jorden.

Det ser ud til, at de nuværende magthavere har glemt deres forældres og bedsteforældres forfærdelige erfaringer med to verdenskrige, og at de lærte den smertelige lektie, at ingen vinder i en verdenskrig. Det faktum, at der ikke længere synes at være plads til diplomati og konfliktløsning gennem dialog, bør forfærde enhver, der tænker over, hvad effekten af en global atomkrig vil være.

FN har måske brug for en reform, men det er stadig den eneste mulighed for at bringe alle nationer sammen. Når dets institutioner udhules, får jungleloven overtaget. Kun nogle lande respekterer i øjeblikket FN-pagten, mens andre hævder,

at de er de udvalgte, som skal lede en udefineret regelbaseret orden, som dog ikke ledes retssikkerhedsmæssigt, men ledes med retsregler, der bruges vilkårligt, hvor det synes at passe ind.

I alle lande er der kloge mænd og kvinder, for det meste fra ældre generationer, som ser på den nuværende verdenskrise med stor bekymring, og som kan og skal bruge deres viden og ekspertise til at rådgive og udvikle muligheder for, hvordan menneskeheden kan komme ud af denne krise og ind på en bedre vej til en sikker fremtid.

Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og oprette et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten.

Der er fortilfælde for en sådan tilgang fra forskellige tider og under forskellige omstændigheder, og de kan give os en antydning om, hvad der må gøres i den nuværende krise. For blot at nævne nogle få eksempler: Kirkerådet i Firenze, som forenede den kristne kirke, i det mindste for en stund; den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen og lagde fundamentet for etableringen af folkeretten; og den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommissionen, som fandt måder at overvinde sårene efter apartheid på.

Disse eksempler bør tjene som inspiration til at komme med nye og dristige ideer til oprettelsen af et Fornuftens Råd i dag, der samler alle de moralske og intellektuelle reserver, som menneskeheden har på nuværende tidspunkt, for at få verden væk fra afgrundens rand.

Foto: Hert Niks / Unsplash

Attentatforsøg på Trump, Bidens tilbagetrækning – hvad bliver det næste?

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 24. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller YouTube-chat-siden.

Hlega, det har været endnu en uge med hæsblæsende begivenheder. Efter mordforsøget på Donald Trump trak Joe Biden sig ud af præsidentvalget, han blev erstattet af Kamala Harris og en række andre begivenheder fulgte i kølvandet. Jeg vil gerne begynde med at få din fornemmelse af, hvor tingene står i verden i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: [lydtab] at nyhederne fra Moskva holder, for beskeden fra i dag er, at den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kuleba er i Moskva på et tredages besøg, hvor han mødes

med – undskyld, jeg blev distraheret –Kuleba er i Guangzhou og mødes med Wang Yi, på et tredages besøg i Kina, og tilsyneladende antydede han, at Ukraine er klar til at føre forhandlinger med Rusland om en løsning på krigen i Ukraine. Og samtidig er Vatikanets chefdiplomat, kardinal Pietro Parolin, som er pave Frans' udsending, i Kiev. Og derfra tror jeg også, at han talte med præsident Zelenskyj, som også antydede en vilje til at afslutte krigen så hurtigt som muligt for at redde så mange liv som muligt.

Hvis disse to budskaber fra præsidenten og udenrigsministeren rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på krigen. Som jeg sagde, skal der stadig tages mange skridt, men det er ekstremt lovende, det er ekstremt håbefuldt, og det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke forsømme den diplomatiske mission fra Ungarns premierminister Orbán, som på andendagen af sit EU-formandskab tog til Kiev og mødtes med Zelenskyj; Så tog han til Moskva og mødtes med Putin; så tog han til Beijing og mødtes med Xi Jinping; derfra til NATO-topmødet og derfra til Mar-a-Lago, og det havde naturligvis en stor indflydelse på bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.

Jeg vil bare sige, at dette er meget gode nyheder, og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU, som Ursula von der Leyen, der forsøgte at straffe premierminister Orbán, har vist sig at tage fuldstændig fejl, og jeg mener, at Kinas rolle som mægler ikke kan undervurderes, i betragtning af at ikke alene Kina den 10. marts 2023 mæglede mellem Saudi-Arabien og Iran, men også for nylig, i går, mellem Hamas, Fatah, PLO og 12 andre palæstinensiske organisationer for at forene, for at opbygge en midlertidig, forenet organisation, et meget vigtigt springbræt, som forhåbentlig også fører til en afslutning på Gaza-krigen og i sidste ende endda en palæstinensisk stat.

Så jeg synes, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst bemærkelsesværdig og positiv, og det viser igen, hvor helt

forkert NATO-erklæringen fra NATO-topmødet i Washington den 9.-11. juli var, hvor Kina blev beskrevet som »udfordringen for den euro-atlantiske sikkerhedsorden«. Og de burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør tydeligvis noget vigtigt, positivt, i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, tror jeg, at det kræver nogle flere beskeder, før de forstår det.

SCHLANGER: Det ændrer meget, for jeg havde ikke hørt om Kuleba-mødet. Kinas rolle er tydeligvis afgørende. Lad os lige undersøge det lidt, for EU har leget med tanken om et globalt NATO, faktisk bevæget sig i retning af det, at skulle inddæmme Kina, gøre noget for at stoppe kinesiske vareforsendelser til Europa. Dette er absolut en total game-changer for NATO og EU, er det ikke?

ZEPP-LAROUICHE: Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi jeg, og naturligvis alle os fra Schiller Instituttet, har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som konfliktløsning, men at diplomatiske forhandlinger er den eneste vej at gå. Og jeg synes, at denne seneste udvikling virkelig viser, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent. Så jeg synes virkelig, det er noget – vi skal selvfølgelig følge det og se, hvordan det går, men jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.

SCHLANGER: Samtidig ser vi, at Kina havde et topmøde med palæstinensiske ledere fra Hamas, Fatah og 12 andre grupper, og de talte om at etablere en national enhed af palæstinensere – når der er våbenhvile med Israel – for faktisk at gå i retning af at etablere en palæstinensisk stat. Et af de spørgsmål, der kom ind, var: "Er Kina villig til at deltage i den slags økonomiske projekter, som Lyndon LaRouche foreslog, som Oase-planen? Ville der være en rolle for Kina i det, og ville det være en del af det, der foregår bag kulisserne med denne palæstinensiske enhedsbevægelse?"

ZEPP-LAROUICHE: Oase-planen er ikke blevet nævnt i nogen af de udtalelser, der er kommet ud af denne forhandling i Beijing. Men jeg tror, at Kinas hensigt om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen i Sydvestasien er blevet antydnet af Xi Jinping siden hans meget vigtige besøg i Iran, Saudi-Arabien og Egypten, som allerede fandt sted i januar 2016. Og det er nu næsten ni år senere, og i mellemtiden er der sket forskellige udviklinger: Nogle af landene har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Egypten har tilsluttet sig BRIKS; Saudi-Arabien er stadig lidt uklart, men jeg tror, at hvis der er en bevægelse i retning af fred, så vil Kina helt sikkert få en meget vigtig rolle i regionen.

På den anden side organiserer vi løbende gennemførelsen af Oase-planen, og selv om jeg i dag ikke kan fortælle jer alle trinene, fordi det er en organiseringsproces, hvor man skal organisere en masse, før sådan noget sker. Men jeg kan forsikre jer om, at der er en vedvarende, meget levende interesse fra nogle af landene i regionen for faktisk at gå i denne retning. Så med al forsigtighed er jeg ganske optimistisk med hensyn til, at der er en udvej, og det bør give folk håb om, at hvis man mobiliserer og aktiverer sig selv, så er et positivt resultat muligt. Og det står i diametral modsætning til den kulturpessimisme, som er meget udbredt blandt mange mennesker, og som siger: »Verden er blevet så skør, at man alligevel ikke kan gøre noget.« Nej, det kan man ikke! Du kan gøre noget, og jeg synes, det er det vigtigste budskab, alle bør tage med sig hjem.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind: »Tror du, at nogen i det demokratiske parti er hurtige nok til at opfange dette og bryde med krigspolitikken, eftersom det har været Bidens og formentlig også Harris' engagement?«

ZEPP-LAROUICHE: Det ved jeg ikke. Når vi taler om Det Demokratiske Parti, tror jeg, at den, der er tættest på, selv om han formelt ikke er demokrat længere, er Robert F. Kennedy

Jr. som endda har foreslået, at han skulle deltage i Det Demokratiske Partis nomineringskonvent, og at Det Demokratiske Parti skulle nominere ham. Nu tror jeg ikke, at det nuværende DNC og de store donorer i Det Demokratiske Parti, som er milliardærerne, ville ønske at gøre det. Der er rapporter om, at Kamala Harris angiveligt allerede har nok delegerede til at lukke nomineringen. Det er stadig uvist: Der er stadig flere uger, og der sker naturligvis mange ting i forbindelse med det amerikanske valg. Jeg kan kun håbe, at der er nogle flere demokrater, som vil minde sig selv om traditionen fra John F. Kennedy og hans berømte fredstale, som er det, der skal lede den amerikanske befolkning ud af denne krise. Jeg ved ikke, om det vil ske. Jeg er ikke så optimistisk med hensyn til det.

SCHLANGER: Det har også været sådan, at USA har været fastlåst i sin støtte til Israel. I dag fik vi et spørgsmål fra Barry fra Cleveland, som skrev: »Jeg væmmes over, at Kongressen har inviteret en folkemorderisk krigsforbryder til at tale til dem,« med henvisning til Israels premierminister Benjamin Netanyahu. Og han sagde: »Jeg hører, at han måske også har private møder med Biden, Harris og Trump.« Og han spørger: »Er der ingen, der vil stå op imod den zionistiske lobby og dens milliardærdonorer og kræve, at Israel holder op med at dræbe og i stedet accepterer en palæstinensisk stat?«

Netanyahu og hans udenrigsminister Israel Katz afviste selvfølgelig den kinesiske intervention og sagde, at palæstinenserne aldrig ville kunne forenes. Helga, hvad synes du om, at Netanyahu taler til kongressen?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er fantastisk, fordi Den Internationale Domstol, den domstol, der har den juridiske rækkevidde til at gennemføre sine beslutninger, kaldte Netanyahu for en krigsforbryder. Og det er helt utroligt, at Netanyahu er blevet inviteret til at tale til kongressen. Der er også en erklæring fra to dusin meget, meget højtstående embedsmænd, selv ledere af de forskellige israelske institutioner, fra Shin Bet, IDF, Mossad, omkring to dusin af

dem, som taler imod, at Netanyahu skal tale til den amerikanske kongres, fordi de siger, at det, Netanyahu gør, faktisk er den største trussel mod Israels sikkerhed. Så det er meget vigtige stemmer fra Israel, der protesterer mod dette. Måske skulle Netanyahu bare følge Bidens eksempel: Træde tilbage og give plads til en løsning, som ville være i alle parter interesse.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Hun har lige bragt nogle ekstremt vigtige nyheder om et potentielt gennembrud i Rusland-Ukraine- eller Rusland-NATO-situationen. Helga, i den forbindelse har vi et spørgsmål om Kina og Europa: »Er der stadig håb for Bælt & Vej i Europa, efter at Italien er sprunget fra? Og hvad skal vi gøre for at fremme udviklingen?»

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg. Helt klart, ja. For hvis man ser på Europa lige nu, er det i en tilstand af komplet kaos. Der er ingen enhed i EU, og von der Leyen og EU-Kommissionen gik meget hårdt til premierminister Orbán og forsøgte at tage EU-formandskabet fra ham – jeg mener, det er en regelbaseret orden, som er temmelig uregerlig, vil jeg sige. Men under alle omstændigheder flyttede de nu nogle af de møder, der skulle have fundet sted i Budapest, til Bruxelles, og hvad sker der? Flere EU-medlemmer er ikke enige og kommer ikke: Så ikke alene fungerer politikken med at forsøge at gennemtvinge en enhed ikke, den giver bagslag, men under alle omstændigheder gælder det samme for Bælte- og Vej-Initiativet. For bestræbelserne fra især USA, Storbritannien og nogle personer i EU-Kommissionen som von der Leyen på at forsøge at følge linjen med afkobling fra Kina, at fjerne risikoen fra Kina, bliver ikke godt modtaget – i hvert fald ikke af Ungarn, ikke af Slovakiet, ikke af Georgien, for den sags skyld, ikke af Bulgarien. Og i Italien er der en masse modstand, og folk ønsker at gøre det omvendte af, hvad Meloni gjorde. Se på Frankrig lige nu: Frankrig er i en fuldstændig kaotisk tilstand. Der er nyheder i dag om, at de måske har fundet en

regering, der kommer ud af den kollektive venstrefløj, som endnu ikke er dannet, så det er et meget usikkert spørgsmål. Enhver regering, der bliver dannet i Frankrig, vil være ekstremt ustabil i betragtning af sammensætningen af stemmerne, opdelingen mellem Le Pen, Macron-styrkerne og venstrefløjen. Og så starter OL den 26. juli-11. august. Men vores kolleger i Frankrig rapporterer, at Paris er fuldstændig kaotisk, trafikpropper blokerer byen fuldstændigt, og der er allerede bombetrusler. Flere mennesker har advaret om, at terrorisme er et stort problem i de næste uger af de olympiske lege.

Så hvis man ser på den tyske situation – ja, så er der nu valgkamp i tre østtyske delstater. Scholz tog til den ene, og han blev buhet ud af befolkningen, forsvarsminister Boris Pistorius blev massivt hylet ud, og grunden er, at den tyske regering, og Scholz i særdeleshed, ensidigt traf beslutningen om at acceptere ordren fra USA om at stationere amerikanske langdistancemissiler på tysk jord, og det er befolkningen ikke enig i! Og jeg tror, at vi stadig er i begyndelsen af en protestbølge, som jeg forventer vil blive meget, meget massiv.

Så hvis man ser på Europa, er det et billede af fuldstændig splittelse, og jeg tror, at det eneste samlende element ville være at sige: OK, hvorfor slutter Europa sig ikke til den Globale Majoritet og hjælper med at industrialisere det Globale Syd, hjælper med at eliminere den forfærdelige flygtningekrise ved at hjælpe disse lande med at udvikle deres egne økonomier, så folk kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres land? Så jeg tror, at det er en debat i Europa, den er begyndt, den er påtrængende, og jeg tror, at den igen vil blive større, fordi det faktum, at du har en del af verden, nemlig den Globale Majoritet, som bevæger sig meget hurtigt for at opbygge et nyt system, mens det såkaldte »kollektive Vesten« bare satser på militære bosættelser i Ukraine, i Gaza. Jeg tror, at tidevandet vil vende: Jeg tror, vi går en meget turbulent tid i møde. Den udefinerede

situation i USA er naturligvis stadig en af de store skyer, der hænger over hele den strategiske situation, men jeg tror, at hvis tingene følger deres naturlige gang, hvor landene følger deres egeninteresse, så vil Bælte- og Vej-Initiativet også være en meget vigtig faktor i Europas fremtid.

SCHLANGER: Da du nævnte den franske situation, fik jeg en e-mail fra en person, som havde hørt, at Macron har afvist den samlede venstrefløjs valg af premierminister, men sagde, at han ikke havde travlt. Og personen, der sendte dette, sagde: »Er det ikke muligt, at Macron foretager en drejning og forsøger at finde sammen med Kina igen, eftersom han tilsyneladende ikke har andre principper end sit eget ego?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Jeg kender en person, som kender Macron personligt, og som ikke er helt imod Macron, men han karakteriserede ham som en »kamæleon«: At Macron har evnen til at tage farverne på sine omgivelser og kan gøre det modsatte i næste øjeblik.

Så jeg tror, at vi i Europa meget snart når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, hvad angår vores økonomier. Frankrig vil få et meget vanskeligt efterår, fordi EU allerede har strammet skruen i forhold til landets underskud, og de vil kræve massive budgetnedskæringer. Og det vil være meget, hvis der er en venstreorienteret regering i Frankrig, de vil helt sikkert blive konfronteret med den umulige opgave at gennemføre, hvad EU kræver, og Macron og andre i Europa ønsker at gå efter militariseringen af EU, som naturligvis når de budgetgrænser, som Boris Pistorius oplever i Tyskland.

Jeg tror, at alt dette er tegn på et system, som virkelig ikke fungerer, og jeg tror, at det vil blive værre, indtil disse regeringer enten bliver udskiftet med mere fornuftige regeringer, eller at nogle reformkræfter træder frem og bliver enige. Jeg synes ikke, det ser sådan ud lige nu, men jeg udelukker det ikke.

SCHLANGER: Det ser ud til, at mange mennesker derude deler bekymringen over, hvad der foregår i USA. Jeg har et par spørgsmål til dig om det. Nogen skrev ind og sagde: "Som tidligere demokrat ser det for mig ud til, at Bidens tilbagetrækning var planlagt på forhånd, en slags blødt kup for at få ham ud og sikre, at en vågen New Age-demokrat vinder. Donorklassen stod bag dette. Hvad vil de have?" Og en anden spørger: »{Cui bono}? Hvem står bag indsatsen for at få Biden ud?"

Og så har vi også spørgsmålet: »Har du nogen idé om, hvem der har de atomare koder til at starte et angreb, da det sandsynligvis ikke er Biden?» Så der er nogle spørgsmål til dig fra USA.

ZEPP-LAROUCHE: Det er en meget bekymrende diskussion. Vi rejste den allerede, straks da diskussionen om Bidens tilstand tog overskrifterne: At hvis det ikke er Biden, hvem skal så lede USA? Så var der en fra Bidens team, der sagde: »Bare rolig, Biden har et fremragende team.« Det er ikke ligefrem beroligende, for ingen ved, hvem det »team« er – nogle af dem er naturligvis kendte, men hvis nogen, der ikke har forfatningsmæssig magt til at have disse koder, faktisk har adgang til dem, så er verdensfreden i fare.

Så jeg ved det ikke. Vi kiggede på Biden-problemet – du ved, de store donorer i begge partier, i DNC og den republikanske ledelse, de ser ud til at have en meget, meget stor rolle i at beslutte, hvordan tingene skal gå. Og i en vis forstand, så længe man har en situation, hvor et kongresmedlem får – jeg ved ikke, hvad det koster nu om dage – mindst 5 millioner dollars for at føre en kongreskampagne, som normalt kommer fra Wall Street; for en senator er det allerede betydeligt mere, og for en præsidentkampagne taler vi på dette tidspunkt om at nå et sted i milliardklassen, jeg har ikke de nøjagtige tal, men det er en frygtelig masse penge. Og de mennesker, der er de såkaldte store donorer, er i høj grad de samme som det, folk kalder »den dybe stat« eller MICIMATT, som Ray McGovern

kalder det. Og under alle omstændigheder, indtil vi vender tilbage til principperne fra den amerikanske revolution, den amerikanske forfatning, ideen om Amerika som en republik, med en udenrigspolitik som John Quincy Adams', at det ikke er formålet at gå ud og jage udenlandske monstre; at der bør være en udenrigspolitik baseret på et partnerskab mellem suveræne republikker – du ved, indtil vi når det punkt, vil vi blive konfronteret med situationer, hvor der er stærke kræfter i USA – og andre steder, naturligvis, men i høj grad i USA – som ønsker at fastholde denne idé om en dominerende rolle i verden; Global NATO er et udtryk for det. Det blev på en måde cementeret på det seneste NATO-topmøde i Washington, og det fungerer bare ikke! For verden er ikke længere en unipolær verden!

Den er allerede multipolær: Jeg har aldrig brudt mig om ordet »multipolær«, for det antyder stadig tilstedeværelsen af geopolitik, og jeg betragter geopolitik som den virkelige onde tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det har den idé, at man har blokke mod andre blokke og nationer mod andre nationer. Og for nylig har en af de bedste diplomater i USA, Chas Freeman nodalpunkter, hvor der er mange raffinerede og mangfoldige relationer, og hvert af disse lande, der er centrum for et sådant nodalpunkt, har en række ret differentierede relationer til andre lande. Så hvert større land bringer et helt netværk af sådanne forbindelser med sig, og derfor er det meget mere komplekst. Og jeg tror, det giver god mening at se på det på den måde.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det største spørgsmål i forbindelse med krig og fred vil være, om USA kan finde vejen til sin bedste historiske tradition som republik eller ej. Hvis USA med alle midler forsøger at fastholde en dominerende position som verdenshegemon, tror jeg, at et sammenstød vil være uundgåeligt og i værste fald føre til en atomkrig. Så jeg tror, at meget afhænger af, om der er amerikanere, som er opmærksomme og forhåbentlig træder frem og siger fra, før det

er for sent.

SCHLANGER: Vi har lige fået en besked, som i bund og grund foregreb, at du ville sige noget i den retning. Personen sagde: »Donorerne og MICIMATT, de har alle satset på, at vi skal fortsætte med permanent krigsførelse og forsvare den unipolære orden. Hvad sker der, hvis vi beslutter os for at stoppe disse krige? Kunne der komme en Franklin Roosevelt eller en leder, som ville sige: »Lad os smede sværdene om til plovjern«? Kunne man forestille sig, at noget sådant ville opstå i USA?»

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke umiddelbart synligt. Jeg er ikke amerikaner, og derfor vil jeg ikke blande mig i amerikanske anliggender midt i en valgkamp. Jeg kan kun sige som observatør, og jeg har boet mange år i USA, at jeg tror, at Kennedy måske har potentiale til at blive det. Jeg synes, han har gode motiver. Jeg tror kun, man kan håbe, at han kan tage det skridt, for han forsøger helt sikkert at orientere sig mod sin onkel og sin far. Jeg tror, der er aspekter af hans politik, som helt klart har brug for en ændring, og det vil jeg ikke komme ind på nu. Jeg har ikke set nogen andre inden for det demokratiske parti. Jeg tror, Trump har lovet, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer: Jeg tror, at han har et input til premierminister Orbán, og jeg tror, at han sandsynligvis ville afslutte den krig hurtigt. Andre aspekter af hans politik er tydeligvis ikke i overensstemmelse med det, og igen holder jeg mig tilbage fra at kommentere her.

Jeg tror, problemet er, at man er nødt til at se, hvad Trump rent faktisk gør. Vil han være en person, som er afhængig af folk, der vil gå i retning af det, jeg sagde før, den amerikanske revolution, traditionen fra Lincoln, Roosevelt og Kennedy? Der er altid folk i hans miljø, som er neokonservative, som er Kina-bashere, og der er også store donorer, store multimilliardærer, som har antydnet, at de vil være med på hans hold. Så i betragtning af, at denne kampagne nu går i højeste gear, kan jeg kun ønske, at dette spørgsmål

bliver afklaret, og at vi når frem til valget: For jeg tror personligt, at de næste seks måneder, de tre måneder op til valget og den resterende tid, indtil den nye præsident tages i ed, er ekstremt farlige på grund af al den ustabilitet. Og jeg har sagt, og på trods af disse håbefulde tegn fra Kina med hensyn til Ukraine, tror jeg, at disse seks måneder vil være de farligste i hele menneskehedens historie, simpelthen fordi faren for, at det går galt, at det kan udvikle sig til en atomkrig, aldrig før har eksisteret på denne måde {aldrig}.

Så derfor er indsatsen højere end nogensinde før. Og i betragtning af, at det vestlige etablissement, i hvert fald hvis man ser på visse inkarnerede atlantister på begge sider af Atlanten, ikke engang har nævnt ordet diplomati; de har ikke nævnt tanken om, at man kunne begynde at forhandle med Rusland, med Kina. Von der Leyen sagde i sin nylige tale i Europa-Parlamentet igen, at Rusland skal påføres et strategisk nederlag.

Det forstår jeg ikke! Hvordan kan hun sige sådan noget? Fordi denne kvinde tidligere var forsvarsminister i Tyskland. Hvis man er forsvarsminister, burde man som minimum have studeret sin formodede modstanders strategi, i dette tilfælde Rusland. Rusland har en atomdoktrin, som siger, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Ruslands territoriale identitet og integritet er truet, men så vil de også bruge atomvåben. På det seneste har de på grund af alle disse optrapninger talt om, at de måske vil ændre den atomare doktrin, men det har de ikke gjort endnu.

Så hvis du siger, at du vil påføre en supermagt, som i øjeblikket er den stærkeste atommagt i verden, et strategisk nederlag, blot fordi de har en lille teknologisk fordel i forhold til NATO og USA, og de har sagt, at hvis deres integritet er truet, vil de bruge atomvåben, så taler du om atomkrig! Jeg forstår ikke, hvorfor von der Leyen ikke ser ud til at overveje det! Måske lavede hun noget andet end at studere strategi, mens hun var forsvarsminister – jeg ved det

ikke. Under alle omstændigheder er dette ekstremt bekymrende. Og der er en hel gruppe af lande og mennesker, som ser ud til at være fast besluttet på at gå videre og forårsage det strategiske nederlag for Rusland. Og jeg tror, at det er en kurs, som vi er nødt til at komme væk fra, hurtigst muligt, for det er det største damoklessværd, der hænger over menneskehedens eksistens, jeg kan komme i tanke om!

SCHLANGER: Helga, det har været fascinerende i dag, for de ændringer, vi har set, som har bevæget sig hurtigt, det er flere ændringer, som du overraskede mig med i din indledning. Jeg vil bare sige, at der er et par mennesker på YouTube-chatten, som sagde, at den person, der muligvis kunne gøre det, ville være Diane Sare; måske burde Diane Sare stille op til præsidentvalget. Under alle omstændigheder, hvorfor afrunder du ikke diskussionen her: Hvad bør folk få ud af diskussionen med hensyn til, hvad de bør gøre?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ideen om, at Diane Sare stiller op til præsidentvalget, måske ikke er den værste ide. Det er klart, at vi ville have brug for en strøm af støtte for virkelig at få det til at fungere, men hun er helt sikkert kvalificeret, fordi hun er en langvarig elev af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hun har i sine kampagner indtil videre bevist den kvalitet af en statskvinde, som er påkrævet. Så uanset hvem der stillede det spørgsmål, så kom ind i hendes kampagnestab og hjælp hende med at få det til at fungere.

Jeg tror, at vi stadig er i livsfare. Denne meget forfærdelige beslutning af Scholz om at erklære, at han vil gennemføre USA's beslutning om at placere langdistancemissiler i Tyskland, er bare en – kan ikke accepteres! Det er en genoplivning af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, men i et meget, meget farligere miljø, hvor alle de kommunikationskanaler, der fandtes dengang, ikke længere eksisterer! Alle nedrustningsaftaler er blevet afviklet. Så vi sidder der, på kanten af en optrapning.

Forhåbentlig hjælper den nuværende udvikling omkring Ukraine med at afdramatisere det, men disse langdistancemissiler bør ikke installeres! Jeg synes ikke, Scholz har ret til at gøre det. USA har ingen ret til at behandle Tyskland som en koloni. Og jeg tror forhåbentlig, at dette kan stoppes, før det fører til en optrapning, som ingen kan stoppe.

Lad mig bare sige dette: Jeg har udsendt en opfordring til noget, jeg kalder et »Fornuftens Råd«: Det er ideen om, at vi påtrængende har brug for nogle mennesker, mest af en ældre generation, som har siddet i regering i forskellige lande, som har haft høje stillinger, i militæret, i embedsværket, i kunst, kultur, videnskab, som har nogle vigtige bidrag til at løse denne nuværende verdenskrise, og jeg har opfordret til, at folk hjælper os med at finde disse mennesker, over hele verden, og skabe noget, som jeg foreløbig har kaldt Fornuftens Råd, af mennesker, der skal bringe deres ekspertise ind i situationen ved at rådgive regeringer, ved at fremsætte deres synspunkter, og referencepunkterne, sagde jeg, i løbet af historien var der mange sådanne organer for forskellige emner, forskellige tider, forskellige spørgsmål, som Fornuftens Råd i Firenze, som formåede at få den kristne kirke til at stå sammen, i det mindste i en kort periode; Meget vigtigt var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen, hvor repræsentanter for alle krigens parter diskuterede i fire år for at nå frem til fred – det var begyndelsen på international lov. Så var der den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommission, som hjalp med at løse sårene fra apartheidperioden, og det er referencepunkter, hvor folk kan træde frem og hjælpe.

Nu er et vigtigt forbehold, at f.eks. folk fra den ældre generation, der stadig husker, enten af direkte erfaring eller fra de historier, de hørte fra deres forældre og bedsteforældre, hvilke rædsler de to verdenskrige var i Europa, og hvorfor vi absolut skal undgå alt, hvad der kan føre til en tredje og sandsynligvis sidste verdenskrig. Så jeg

beder jer, seerne af dette program, om at hjælpe os med at opsøge sådanne personer, komme med forslag; hvis I kender dem, så hjælp os med at kontakte dem. For jeg tror, at den internationale diskussion ville have stor gavn af at få velmenende, kloge mennesker fra alle verdens lande til at træde frem. For jeg tror, at vi har en krise, som vi aldrig har haft før, og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at passe på enhver moralsk og intellektuel ressource, som menneskeheden hidtil har frembragt. Det ville være mit spørgsmål til jer alle.

SCHLANGER: Og folk kan finde oplysninger om Fornuftens Råd i rapporten om sidste fredags møde i Den Internationale Fredskoalition, som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside. Der vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition på fredag, den 26. juli, som vi gør hver fredag. Folk bør tilmelde sig for at finde ud af mere om det og komme i kontakt med dine venner og kontakter på Schiller Instituttet for at være en del af det.

Så Helga, tak fordi du kom. Som jeg sagde, har det været en meget interessant diskussion, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROCHE: Og der er også et nyt opkald på Schiller Instituttets hjemmeside: Se venligst på det.

**Helga Zepp-LaRouche taler til
den internationale
fredskoalitions møde, nr. 59,**

fredag den 19. juli 2024

På engelsk:

ANASTASIA BATTLE: Thank you everyone for your patience in all of this. We're just getting some technical things set up right now. We had to restart the meeting due to harassment. You were not forced out, there was harassment of people hacking in. So, thank you for your patience. If you were on about 30 minutes ago, you would know that we had severe harassment on our call, we're just getting some technical things set up to secure the meeting. Thank you for your patience. This is a very important discussion, and obviously other people believe it to be so important they don't want it to happen.

Hello everyone; welcome. This is the International Peace Coalition. This is the 59th meeting that we've held in a row. My name is Anastasia Battle and you are enjoying this very important meeting today of our coalition where we bring together forces from all over the world in order to not just end war, but create real peace in the world. We very much appreciate new people joining us. I have Dennis Small and Dennis Speed who will also be co-hosting with me. We'll have a line-up of speakers which I will post the agenda in the chat. We have turned off a number of technical options; we apologize for the harassment we received earlier, but this is a very important meeting and discussion that we are having, and I think the harassment we received is only an indication of how important this is.

So, I'd like to open it up to Helga Zepp-LaRouche to get us started. Please, go ahead, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Again, greetings to all of you. This was a very ugly effort to prevent our meeting, but I'm happy that most of you have had the patience to stay on.

Let me just review where I see the strategic situation. Last

week when we met, we discussed the NATO summit, which clearly was a war summit. I'll make a couple of remarks on that shortly. But only one day after we met, you had the assassination attempt against Trump. If you reflect on the fact that this almost failed; maybe some investigation will unearth the exact centimeter, inches, or percentage of an inch by which the bullet failed to hit his head, and only hit his ear—naturally part of the head, but not a crucial one. If that would not have occurred, and I have this image; people have to understand that if that movement of the head or whatever else was the reason that the bullet did not kill him, was just a tiny margin. That is my image of how close we are actually to World War III, if you look at the overall dynamic and the forces in motion. That should shock people not just because of the failed assassination attempt, but because of the worry for world peace which we all should have, and the entire world should have.

Obviously, there is a lot of discussion now about the incredible security failure, the perimeters were not checked; there was no coordination between the Secret Service and the local police. Many mistakes were made. All of that will now be the subject of an investigation in the Congress. And if that investigation produces more results than previous investigations which were cover-ups will depend in large part on the Trump camp. Hopefully, they do make it until November, which is what *Politico* already wrote; saying there could be many assassination attempts on Trump before the election. That gives you the atmosphere of the environment. I think you all can imagine that if this attempt would have been successful, the effect on the domestic situation in the United States would have been absolutely dramatic. The polarization beyond the present level of polarization which is already quite amazing. But strategically, given the fact that, according to Prime Minister Orbán and many others, Trump—and he stated it at the convention himself—has expressed his desire to end all wars on the planet; including Ukraine, including hopefully the

Middle East situation. You can imagine if the Presidential candidate who is promising that would have been eliminated, that chance for peace would have been eliminated. And we would have been one gigantic step closer to World War III, and who knows what else was in place in case it turns out that this was only part of a larger scenario. So, I think that really makes clear how precarious and fragile world peace is.

Now, Russian Foreign Minister Lavrov just recently a few days ago, conducted a meeting in the UN Security Council where he proposed several steps on how to get away from the course to World War III. In his speech, he pointed to the fact that not all nations that are in the United Nations agree to one of the most important conceptions of the UN Charter; namely, that all states have equal sovereignty and equal rights. He pointed specifically to the often-stated and not hidden U.S. exceptionalism which puts the United States above all other nations. And Lavrov elaborated demands of unconditional obedience from all allies. That is not an exaggeration, because in the context of the NATO summit, it was announced that the United States will station long-range missiles in Germany, which will have a range will go way beyond the Taurus range; it will go way beyond Moscow. Therefore, this represents an obvious and immediate escalation; these missiles will be stationed only in 2026, but that is just a time plan for now. What happened was, that Chancellor Scholz then made a comment saying "Yes, the United States decided to put long-range precision weapons systems into Germany. This was a necessary and important decision which came at the right moment." Can you imagine that? The German Chancellor said the United States made that decision. Lavrov had charged in his speech at the United Nations that the United States makes these decisions independent of the national interests of the allies of the client states.

That for sure is true, because the last time we had something comparable, was in the early 1980s, when you had middle-range

missiles stationed in Europe with the SS-20 and the Pershing II, which at that time were mostly all on launch-on-warning, which meant that the time between the launch of any one of these missiles and the actual war, was only 4-6 minutes. That awareness got many hundreds of thousands of people so alarmed that they took to the streets. There were mass demonstrations in Bonn and other places. If you would ask any one of the participants, or Helmut Schmidt, the Chancellor at the time for that matter, they would say, "We are only minutes away from World War III." And the peace movement did have an impact in creating an environment which was conducive to the arms negotiations which then took place and which overcame this immediate crisis.

Now, the problem we have is that there is no doubt. Anybody who studies what came out of NATO, who listens to what participants were saying, they are preparing in the West a war against Russia and China. That is not an exaggeration. Kathleen Hicks, who is the Deputy Defense Secretary in the United States, said that NATO, the United States and its allies, must be prepared for a long war not only in Europe, but also in the Pacific. Now, at the NATO summit, NATO decided to become Global NATO, to expand into the Indo-Pacific, that two more nations would join the AUKUS—that is the military alliance between the United States, Great Britain, and Australia, and the two countries added would be South Korea and Japan: Meaning that there is a full positioning planned for the coming world war.

Now, unfortunately, all the signs if you look, all the militarization of Europe, all the plans how to involve the civil defense, how to bring the idea of militarization into all pores of society, as it was written and elaborated by the German think tanks, by the German Defense Minister Pistorius, that is fully underway. And unfortunately, yesterday Ursula von der Leyen, the up-to-now President of the EU Commission, was re-elected with a vote of 401 to 300-something—in any

case, she has now a second term.

The speech she made in the European Parliament is actually, it's very difficult to believe that so many European Parliamentarians would actually vote this woman in, because she is so bellicose and she stands so very clearly for the following policies: She is still for an unquestioned commitment to the policies of Israel—the Israeli government, not the Israeli people—and just today, the International Court of Justice made another ruling, saying that the continued occupation of Palestine and the settlement policies, are absolutely illegal. We will hear later from Professor Falk on the situation in the West Bank. The situation in Gaza is absolutely horrifying. Independent of all previous rulings, these killings and massacres one after the other, killing a hundred, wounding hundreds is going on. This does not prevent Mrs. von der Leyen from backing this policy. She is for beefing up Frontex—this is an organization which has also been brought to court already because of their pushback operations against migrants, many of whom have been drowning in the Mediterranean. This is a complete barbarism. She, in her speech, called the peace mission of Prime Minister Orbán of Hungary a policy of appeasement, de facto equating naturally Putin with Hitler. Obviously, she rules out diplomacy as an option. She called for the strategic defeat of Russia, which all military experts are saying is an impossibility, because if Russia is about to be threatened in their territorial integrity, they will launch nuclear weapons, as they have said in their doctrine all along, which means there is no way how Russia will be defeated. If you push it over the edge where that is threatened, we will have World War III, and nobody will be alive, not even Mrs. von der Leyen and her family. Also, naturally, when one judges the performance of somebody in such a position as the EU Commission President, the last five years under Ursula von der Leyen represents an unmitigated disaster of the European economy, which is in a free fall. So, simply by that token, it is completely stupid

and unwise to re-elect her, but that is what just happened.

Now, she is not the only war person in the new EU leadership. So is the replacement for Josep Borrell, former Estonian Prime Minister Kaja Kallas, who has come out with the most hair-raising warmongering, herself: She called for cutting up Russia into 40 or more pieces, threatening in that way the territorial integrity of Russia.

So, I think this really creates an incredible problem. Fortunately there are many people in Europe who are not thinking that way. Orbán just made a very courageous peace mission. Immediately after he took over the Presidency of the EU on the first of July. On July 2, he was in Kyiv meeting with Zelenskyy; he continued to go to Moscow meeting with Putin and to Beijing to meet with Xi Jinping. Then he went to the NATO summit and from there to Mar-a-Lago, consulting with Trump, about whom he says, if Trump is elected, he would not wait until he is in the White House in January, but he would immediately start peace negotiations in November.

So, all the people who are reasonable think that you have to go to diplomacy, you have to go to a negotiated solution. There are many people in different factions in the European Parliament who think likewise. Orbán has created a faction in the European Parliament which includes the Lega in Italy, the Le Pen party in France, and smaller parties in other countries. So, it is not that this is a unilateral policy, but it is clear that the policy of von der Leyen will be a continuous militarization of the EU.

Also, we see massive moves toward suppression of freedom of the press, of freedom of opinion, and this all forebodes not well in terms of the future of democracy and all the other things which are heralded by these people all the time.

So, I think we are in a very dangerous situation. I think it does require that we really think of how to intervene to make

sure that this is not leading straight to World War III. I think the idea of learning from the peace movement in the early 1980s is definitely required. There are peace demonstrations on the 6th of August, because of Hiroshima and Nagasaki. Then, there will be demonstrations on the 1st of September, International Peace Day. Scott Ritter has called for a very large demonstration in the United States on the 28th of September, which I think would be good if it would find echoes elsewhere in the world. And then for Germany, there is planned big national demonstrations on the 3rd of October, which is the day of German unification, at least in the view of many people if not all, because many people in the meantime have second thoughts about this unification, which people in East Germany regard as a colonization of their states.

So, I think to go to these demonstrations and organize as many people as possible, make them aware of the incredibly dangerous situation is one thing. And the other thing is, After the attempt on Trump, I issued a call that given the extreme danger and fragility of the situation, I called on people—elder statesmen, retired military, retired scientists and others—to form a Council of Reason. By simply asking such people to step forward and discuss internationally how we can arrive at a New Paradigm which eliminates the geopolitical confrontation, which is going on right now, and to make sure that a new international security and development architecture is being put on the table, which has to represent the interests of every single country on the planet in the tradition of the Peace of Westphalia. Because if you don't take into account the interests of the other, and in this case all others, all nations, there is no peace possible. Because whenever you arrive at some conclusion which does not include everybody, as occurred with the Versailles Treaty, it's just a stepping stone for the next war. In the case of Versailles, the interests of Germany and China were not respected, and you all know what was the result of it.

So, I'm calling on people to help us find these people. They may be retired heads of state, ministers, other leading people who have the expertise, and wish and love for peace, to step forward now. We should really try to reach out in all countries in the world to find such outstanding people and ask them to come forward, and hopefully, change this dynamic in the international situation, such that we can avoid World War III, because after that, there is nothing, nothing to be discussed, nothing to be investigated, because we all will be dead, if it comes to that.

So, please help us to build this Council of Reason, and maybe we can discuss it in the context of this discussion. Thank you.

Remarks during the Discussion:

KYNAN THISTLETHWAITE: So, this is Kynan Thistlethwaite. Right now, I'm at an opening for Yemeni center, here in New York City. There are a lot of different people here representing different communities, and we'll be intersecting a lot of people. But I just wanted to jump on very quickly and ask a question to Helga and some of the other participants, given the context of what's happening after the assassination attempt on Saturday, and also in terms of the Global NATO operation for mass war against Russia and China, and which is really the context in which this attempt took place. There's a whole other array of actions that had happened before that: The assassination attempt against Robert Fico, which fortunately failed. A lot of people say he miraculously survived this, and other such attempts. We've of course, the Schiller Institute, the LaRouche Organization, has documented what this actually is, in the International Assassination Bureau pamphlet that we put out in February 2023. And I think that is the key to discovering what actually took place on Saturday, and who is driving these wars. There are a lot of things we can do to expose this. There's the interventions that Jose Vega, who's also here at this event, and others have

carried out against many different politicians. There was the report last week of what the French activists were doing among different ministers in France, which I thought was very powerful. That's exactly what we should be doing now, and I'm glad that that's being carried forth internationally.

There's also the Council of Reason, which I think is exactly the key to organizing people—statesmen, elder statesmen, diplomats—to bring back on the table what true diplomacy is: Because our current politicians have completely forgotten what that is.

So, that's what I wanted to ask: What can we do now to expose this International Assassination Bureau? And how will the Council of Reason play a role in that? Thank you.

ZEPP-LAROUCHE: I think what motivated us to publish this pamphlet on the International Assassination Bureau, because when you look at only one incident, it always is a lone assassin, or there's some specific situation which is then explained away. But, if you look at the long list of people who have been assassinated, and I just name a few—you had in the United States John F. Kennedy, Robert Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King. You have all the African leaders. You had Enrico Mattei, Aldo Moro. You had 20 attempts on Charles de Gaulle. In Germany, you had Siegfried Buback, Jürgen Ponto, Alfred Herrhausen, Detlev Rohwedder. And I'm probably leaving out a lot of them, but if you look at the common denominator between these things, it is always people who are crucial for their nation. It is always people who are, one can say, for peace, for the common good of their people. So, maybe you miss it if you look at one, but if you look at the entire list, you come to the conclusion that it is something which unites those who are behind it and those who are targetted, on opposite sides of the equation, naturally.

So, I think we should probably think about updating this pamphlet, because—and *Politico* has, as far as I know, been

bought up by the German Springer publishing house, so, what causes a German-owned publication to put out a statement that there will probably be many more attempts on Trump before the election? I find this quite outrageous, that these things are being put out like that. And the media, in many parts, are part of the scenario, of either cover-up, or setting up, or whatever. So, that is one thing.

The other thing is that the investigation into the murder attempt against Prime Minister Fico of Slovakia, is still going on. They have published already several statements pointing out again that it's not a lone assassin, and it's not an internal Slovakian affair, but that there are foreign string-pullers. And I think we should definitely look at that also more closely.

I think that the world is in such jeopardy right now, that if you just look at the—well maybe the U.S. election will cause some dramatic change, at least temporarily; hopefully end this Ukraine war, but I'm not so confident that he will end all other wars, given the positions of the people around Trump on the Middle East and on China. So I can only hope that that is not the last word on Trump's thinking.

But overall, the situation is so desperate that I really think mankind is tested for our morality and ability to survive. If we, as the only intelligent species known in the universe so far, cannot change a policy which is clearly leading to our own self-destruction, then this would be the biggest tragedy I can possibly think of. But I don't think that that is quite where we are at. I know that there are many thinking people, who are just not organized. They have maybe not ever taken such responsibility before, because they are scientists, industrialists, or some other category of people. And I really would like to reiterate the appeal I made in the beginning, that all the people participating in this call should help us to brainstorm: Who in your society in the United States, in Mexico, in Argentina, in Mali, in Slovenia, or wherever you

may be located, who are the people who have the moral stature, who have the wisdom, who have the integrity of personality, that they could step forward and really create like an advisory board, a Council of Reason, to come out and help us to put this other paradigm on the agenda?

I would like you to either, if you have some ideas now, share them with us in the chat, or contact us afterwards, maybe have a brainstorming session among your friends and colleagues and help us to put such a Council together. Because I think just the mere fact that it would occur, and it would start to communicate with the world, could already make a difference to go in the direction of replacing war with diplomacy and dialogue. So, that would be my urgent appeal.

Closing Remarks:

I want to answer various people, also especially Prof. Rabkin on the pessimism question. I'm not pessimistic, I'm so absolutely worried about world peace and the danger of war, that I don't have an image which is expressing this better than the idea that if this bullet on Trump would have hit just a tiny half an inch or a tenth of an inch—by an accidental of his head, or the wind blowing and deflecting the bullet, or whatever the final analysis will say, but it was that close! Can you imagine? That's a chance in a million! Or in a billion or a trillion. And I think that that is the image people have to somehow incarnate, that that is the condition of all of humanity. Because if you assume that, then you get off your couch, and you start working with the IPC. And I'm making again a very dramatic appeal: Help us to unify the peace movement! Because still you have a situation, you have this movement in this country, and that group in that country, but they all make very laudable efforts, but unless we really unite internationally and become the strong voice of the majority of the world, I don't think it's strong enough to stop this. So, my urgent appeal is: Contact all these groups; get them to the next meeting next week, and make as much

networking as is required to accomplish that.

I also want to strongly propose to Anastasia that we take this Romanian initiative and publish it in such a form that it can be picked up from the IPC, from the Schiller Institute, and that we try to get—because this is not a Romanian problem: The same things happen in many countries that have made similar treaties. The condition of democracy is almost—I think it's gone! I think the NATO summit was the final instance to outdo, outrule democracy by simply saying we have to make everything "Trump-proof". What does that mean? It means that no matter what the American voters are deciding, namely to elect potentially Trump or some other government in some other country, it does not matter, they want to make NATO the supranational dictatorship: For example, moving the Ukraine Group headquarters from Ramstein, which was under U.S. auspices, to Wiesbaden, where it will no longer be a U.S. thing, but a NATO thing. Now, we have our office in Wiesbaden, so it's not exactly a thing which—I don't think it makes a big difference because once you have war, it will be war in general.

But democracy has been ruled out. What they are doing to Orbán, I mean, the EU has rules: The rules are that you have a rotating Presidency, and Hungary has done nothing wrong to violate any of the rules of the EU! All Orbán did, was to say he is trying to get a peace agreement. He said, I don't have a mandate, because the EU doesn't give me a mandate. But he has the right to do what he did as a representative of a sovereign country, namely Hungary. The Hungarians had many wars on their territory, they lost large portions of their territory in these wars, and they don't want another war. If you don't have the head of state, being elected by a majority of your people, to make an initiative for peace—if that puts you in an ostracized position—I mean, give me a break! You don't have democracy in the EU anymore, nor in other matters.

Yesterday we got a video from Michael von der Schulenburg, who

just recently got elected into the European Parliament for the Wagenknecht BSW new party. He sent this video to me, saying—it's a passionate four-minute appeal describing how war lustful these politicians are in the EU. He says these people don't think about if their children and grandchildren would be sent to the front. They're not affected by that, they think it happens to somebody else! So, look at this video, we'll put it as a link in the chat or wherever. Anastasia will put it out. He is saying that they did not allow any of these newly elected parliamentarians to speak, in the European Parliament!

So, where is democracy? There is a case where a journalist has just been banned. I have no sympathies for this particular person who I think has political views I have nothing in common with, but nevertheless, he is a journalist, he has a publishing house. And even the mainstream journalists in Germany condemned this action, because they correctly see it as an assault on the freedom of the press. Based on what? Based on the whims of the Interior Minister of Germany, who just decided on her own to ban this outlet.

So, you can go to jail in Germany, by now if you're saying that history started on the 23rd of February, because history is now supposed to start on the 24th of February. If you say there is any pre-history to what happened, you already become a target of criminal action. The condition— I think we are, if not there already, we are very closely moving to the danger of a new fascism, dictatorship. And if you look at what is happening in the so-called Western democracies, you can almost say it's upside down, and everything they are accusing Russia of doing, they are doing, and they are projecting. It's a completely incredible situation.

Therefore, let me again address this question of pessimism. Having said all this, you can imagine that I'm not exactly euphoric about the world situation, but world war being an inch close, danger of fascism, all of these things are true: Why am I, nevertheless, an optimist? I think my optimism comes

from a different plane or a different region, and that is, the nature of man. I believe that Gottfried Wilhelm Leibniz was correct in the 17th century, when he said that the universe is made in such a way that the great evil always evokes the greater good. And I think the entire evolution of mankind and the universe is the proof of it, because if that would not be true, we would have died already in the Stone Age or even earlier, but we have made a tremendous arc of progress.

Furthermore, I think that ideas are what drive history. And, therefore, my late husband, Lyndon LaRouche, had huge fights with all kinds of people, who, in the United Nations and other places, would say, "You cannot discuss about economic development, because first you have to have a political settlement, and then, you can start to tackle economic issues." He always said, "No, you have to do something which improves the livelihood of the ordinary people, so that they develop a hope and a perspective." When the Oslo Accords were there, he said, "You have to have the Oasis Plan or an economic development plan. And you have to move in right away. There have to be bulldozers and earth-moving machines, so that the people see that the Oslo Accords are improving their lives." This was not done. It was sabotaged by the World Bank at the time. Therefore, the Oslo Accord, with murders on top of it, did not succeed.

But now we are in a different situation, because you have right now an historic change of an epoch. Xi Jinping always says this is a development, which has not been seen in 100 years. But I think this is not actually, really enough, because we see right now an epochal change such as has not been seen in 500 years at least. Because colonialism started around the year 1500. And for 500 years-plus, the colonized countries suffered slavery, exploitation, incredible wars, being suppressed, having a life expectancy massively reduced because of the colonial system.

But these countries are now moving to create a new economic

system, with the help of China. China, which has made a civilizational contribution which is not recognized for its merit, but it is true! Can you imagine a country that in 40 years moved from the Sub-Saharan level of economic development, which it was 40 years ago, and now, you go to some of these Chinese cities like Shenzhen, or Guangdong, or Chongqing, or many, many others, and they're so modern: They have 40,000 km of fast train systems, which you fly through the landscape with these fast trains. They are now building a 600 km maglev train. And I could add to this long list. Because of their economic strength, they have reached out to the Global South countries, and they now see for the first time a perspective for overcoming their underdevelopment with the help of China. And some of the emerging markets are also an engine of growth. Indonesia, for example, will bypass Germany as the fourth largest economic power this year or next year.

So, there is a tremendous transformation where a new economic system is being built by countries that do want to go back to the UN Charter and sovereign equality for every country on the planet, the Five Principles of Peaceful Coexistence. And I'm absolutely certain that that is the power which is stronger, because it gives people hope.

So, while I maintain that we are in the most dangerous situation ever in history, because of thermonuclear weapons, the next 3.5 months will be the most dangerous in the history of mankind ever: But I think that there is right now a paradigm shift underway which is not hopeless. I think the Oasis Plan and similar development plans are extremely important to be projected, because if people see a hope—for example, in Southwest Asia, Jordan has no water; Yemen is poor; Syria is poor; Iraq, Afghanistan. If you inject economic development, it will even impact the people in Israel. And I don't think Israel can forever neglect the idea that they have to have security in their neighborhood as well. Israel will be

forever situated in the Middle East. In the same way that Russia will be forever our neighbor in Europe.

And I think that if you combine, on the one side, a clear warning on what will happen if this goes wrong—namely the annihilation of humankind—and at the same time, show people clear roads where you can overcome this situation, I believe that the nature of human beings is such that you can appeal to reason, and that you get out of this mess. I think a very crucial stepping stone to this will be to find those elder statesmen, former military, former doctors, people who are in pension age or maybe early retirement or whatever, but who are stepping forward now to say, we must give ourselves another order, an international peace and development order, and architecture, which allows for the survival and interests of every country on the planet, and who help to change the public debate.

I think that's the best idea I have thought about so far. And if you agree with me, rather than saying it's all hopeless and it will become a self-fulfilling prophecy, you should step forward and help us to bring these people together and make sure that the Oasis Plan is becoming a household word, especially in the Middle East, so that people can develop some hope. I think hope is the best catalyst that people need, to have the courage to act to stop the catastrophe.

**Chas Freeman argumenterer for
at vende tilbage til den**

Westfalske Fred

STEVEN CARR

Den 22. juli 2024

Som reaktion på den voksende fare for international krig opfordrer Helga Zepp-LaRouche til dannelsen af et Fornuftens Råd bestående af fremtrædende personer, der ønsker at genoplive det internationale diplomati. I går fremhævede hun følgende interview med den tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman som et eksempel på den nødvendige tilgang. Her er et resumé af hans interview:

Chas Freeman gav et interview til podcasten »Douglas Macgregor Today« den 21. juli, hvor han brugte sin mangeårige diplomatiske erfaring til at give en præcis historisk vurdering af verdens problemer og brugte sin visdom til at anvise en vej ud af krisen.

Med henvisning til sin tale den 10. juli til Chinese-Cambridge Executive Leadership Program, var en af Freemans hovedpointer, at G7-nationerne, som han kalder en »klub af imperialistiske magter«, ikke længere følger FN-mandater eller retningslinjer fra internationale aftaler. Denne klub af imperialistiske magter har skabt den »regelbaserede orden«, men klubben vil skabe reglerne, ændre reglerne, undtage sig selv fra reglerne og beslutte, hvilke lande der skal følge reglerne. Han siger, at dette ikke er »lovens styre«, men »lovens styring«. Den Globale Majoritet foretrækker FN's charter og internationale aftaler og ser den »regelbaserede orden« som hyklerisk, vilkårlig, fyldt med dobbeltmoral og baseret på en fortælling, der fornægter virkeligheden.

Den Globale Majoritet skaber en ny orden, der ikke er begrænset til et »multipolært« koncept, men er »multi-nodal«, hvilket betyder, at lande interagerer forskelligt på forskellige niveauer med en lang række andre lande. Han

påpegede også, at lande som USA og Kina måske ikke har et godt politisk samspil, men at de har et meget omfattende økonomisk samspil. Han fandt det opmuntrende med den store mangfoldighed af mellemstore og regionale magter som Brasilien, Saudi-Arabien, Tyrkiet, Nigeria, Mexico, Polen og Indonesien, som måske ikke har den store gennemslagskraft på den globale scene, men som har voksende indflydelse, især i deres regioner. Hvert land har tilstrækkelig magt til at gøre en forskel i verden. Disse lande er uafhængige og vil ikke underkaste sig en eller anden overmagt. Freeman sagde, at Kina dominerer det asiatiske Stillehavsområde, men også er blevet en global magt ligesom USA. Han sagde, at der ikke er andre globale magter. Freeman sammenlignede det med Rusland, som har en global militær rækkevidde, men Rusland har ikke den økonomiske indflydelse med undtagelse af spørgsmålet om energi.

Han sagde, at USA har mistet sin dominans på alle områder undtagen det militære. USA er besat af en demokratisk ideologi, men er alligevel i færd med at blive mere autoritær. Tabet af demokrati i USA skyldes imidlertid ikke indblanding fra Rusland, Kina eller en anden magt, men er snarere en selvforskyldt skade. Det er USA, der har gjort verden til et mindre demokratisk sted ved at nedgøre FN, lamme FN's Sikkerhedsråd og ignorere internationale aftaler. Hvis FN ikke kan genopbygges, bør det erstattes, men det bliver ikke af USA, som vil lede enhver reformindsats. USA bruger ikke diplomati eller dialog, men snarere sanktioner og udstødelse. Men at kende sig selv og sin modstander er afgørende, uanset om det er i diplomatiet eller på slagmarken. Vesten deler nu verden op i blokke og bruger økonomiske, handelsmæssige og teknologiske sanktioner mod fjender. USA's udenrigspolitik er nu afhængig af militæret, og økonomien er afhængig af protektionisme. Hvis USA ikke er i stand til at konkurrere med Kina, forbyder de blot udvalgt import.

Men Freeman advarer om, at selvtillid kan gå for vidt, og

brugte eksemplet med Kina i 1793, som afviste alle de innovationer, der blev præsenteret af en britisk handelsdelegation, hvilket dømte Kina til tilbageståenhed i 150 år. G7-landene plejede at være centrum for menneskelige fremskridt, men nu er de på tilbagetog. Kina har nu afvist denne selvpålagte isolation og engagerer sig i verden og gør sig selv til et dynamisk videnskabeligt og industrielt kraftcenter. Sanktions- og intimideringspolitikken skaber blot vrede, som vil vare i generationer. Det løser ikke problemer, men forankrer os i problemet. Trediveårskrigen blev afsluttet med den Westfalske Traktat, som omfattede gensidig respekt, og vi risikerer en total krig, hvis vi ikke vender tilbage til denne tilgang.

Det er den metode, som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, gentagne gange har opfordret til. I dag understregede hun, at det haster for dem, der forstår denne diplomatiske proces fra den »Westfalske Fred«, at træde frem og samle sig som en styrke for et Fornuftens Råd, der kan gribe ind internationalt, fordi begivenhederne sker i et accelererende tempo. Tiden er blevet »relativistisk«, og i øjeblikket vokser det »hurtigere« og farligere. Inden for to dage efter afslutningen af NATO's krigstopmøde blev tidligere præsident Donald Trump næsten myrdet. Inden for en uge er præsident Bidens kandidatur overstået, og en ny kandidat er pludselig udnævnt. Og så videre. Forvent ikke, at denne proces vil »ordne sig«. ...

Krigsfaren omfatter USA's/NATO's beslutning om at placere amerikanske langdistancemissiler i Tyskland...

Udsigten til at udløse en altomfattende krig ved et »uheld«, ikke med vilje, stiger ubønhørligt. Endnu et amerikansk-russisk jagerfly-slagsmål fandt sted i weekenden over Barentshavet. To amerikanske B-52-fly fløj mod den russiske statsgrænse, da russiske MIG-fly nærmede sig de amerikanske fly, hvorefter de amerikanske jetfly ændrede retning, foretog en U-vending og afveg fra deres kurs. B-52-flyene kom fra

Louisiana. Efter afbrydelsen fløj de over Norge og Finland til Rumænien, hvor de efter sigende er udstationeret på en mission.

Disse omstændigheder kræver al velovervejet ageren for at genoprette diplomatiet og sandheden.

Foto: Schiller Institutet

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang
af Dennis Speed (EIRNS) – 21. juli 2024

”Erfaringens visdom burde fortælle os, at krig er forældet. Der kan have været en tid, hvor krig tjente som et negativt gode ved at forhindre spredning og vækst af en ond kraft, men den meget destruktive kraft af moderne krigsvåben eliminerer selv muligheden for, at krig længere kan tjene som et negativt gode. Og derfor, hvis vi antager, at livet er værd at leve, hvis vi antager, at menneskeheden har ret til at overleve, så må vi finde et alternativ til krig...” –Martin Luther King, Juleprædiken, 24. december 1967

Krigspartiet har ikke haft den uge, som det havde planlagt. Fra de olympiske “universets herrers” synspunkt går tingene ikke, som de “burde”; 2024 er på vej til at blive lige så turbulent og potentielt revolutionært som 1968 i verdenspolitikken. Vil vi nu endelig lykkes med at vende den globale tragedie fra 1968? Ligesom dette, år er det der sker i de resterende uger og måneder “uforudsigeligt” for de fleste. Hvad der med sikkerhed kan siges er dog, at dette års

handlinger – og udeladelser – vil give genlyd gennem de kommende årtier, ligesom 1968 har gjort, helt frem til nu, hvor sønnen til en af det års myrdede lige nu stiller op til den samme position, som hans far søgte.

Fra det tætte, men mislykkede attentatforsøg mod den tidligere præsident Donald Trump til Joe Bidens modvillige, vrede abdikation af hans forvirrede præsidentkandidatur, er der nu sat spørgsmålstejn ved alle de arrangementer, som NATO-medlemmerne troede, de møjsommeligt havde flikket sammen i sidste uge med de primitive i Washington for evig krig. En meme cirkulerede umiddelbart efter søndagens meddelelse om, at Biden ikke ville stille op, hvilket fanger "tidsånden." Det viste apokryfe tekstbeskeder, der blev sendt til Bidens telefon fra Ukraines Zelenskyj. Første besked: " Svar venligst!!!!" Anden besked: "Jeg er bange." Tredje besked: "Mine penge kommer stadig, ikke sandt?" Den fjerde besked viser kun 52 ubesvarede opkald fra Zelenskyj til Biden på 45 minutter.

Men hvad skal vi gøre, os, der tror, at menneskeheden var "født til det, der er bedre"? Helga Zepp-LaRouche har foreslået, at et Råd for Fornuft bliver dannet i den transatlantiske verden som en uofficiel, men effektiv samtalepartner med nationerne i det Globale Flertal. "Kolonialismen er slut!" er den glade udsigt, der informerer tankegangen hos milliarder på planeten. Afslutningen på en fremvoksende Tredje Verdenskrig – nu kæmpet på to fronter, Sydvestasien og Ukraine, snart udvidet til Iran, og derefter Taiwan, hvis NATO's galninge og snigmordere får deres vilje – er det umiddelbare "punkt på dagsordenen" for menneskeheden, inklusive for det amerikanske præsidentvalg. Det må være vores eneste orientering.

Dette betyder ikke, at vi vil ignorere de fysisk-økonomiske realiteter af, hvad der må gøres på verdensplan. Tværtimod anerkender vi, at de faldefærdige stater i de transatlantiske økonomier og den håbløse, ubetalelige gæld i "Casino Mondial",

som er "zombie-dollar" i det globale pengesystem, er den drivende kraft for krig. Avanceret teknologisk og økonomisk udvikling kan faktisk ikke adskilles fra den "politiske løsning" i noget krigsteater. Oase-planen, der oprindeligt blev foreslået af Lyndon LaRouche for Israel, Palæstina og hele Sydvestasien, er nu, under de nuværende forhold, en virtuel skabelon for indholdet af næsten alle former for forhandlinger, der bør gennemføres mellem USA og det Globale Flertal.

Dette er et centralt strategisk punkt. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin gjorde det klart i deres Fælleserklæring den 4. februar 2022: "Parterne modsætter sig yderligere udvidelse af NATO og opfordrer den Nordatlantiske Alliance til at opgive sine ideologiserede koldkrigs-tilgange, respektere suveræniteten, sikkerheden og interesserne for andre lande, mangfoldigheden af deres civilisatoriske, kulturelle og historiske baggrunde og udvise en retfærdig og objektiv holdning til den fredelige udvikling af andre stater."

I et andet vigtigt afsnit af denne erklæring erklærede de, at: "Parterne opfordrer det internationale samfund til at skabe åbne, lige, retfærdige og ikke-diskriminerende betingelser for videnskabelig og teknologisk udvikling, intensivere den praktiske implementering af videnskabelige og teknologiske fremskridt for at identificere nye drivkræfter for økonomisk vækst." Engang, under præsidentskabet af John F. Kennedy eller Franklin Delano Roosevelts Four Freedoms, ville disse have været holdninger, fulgt af konkrete handlinger, som det amerikanske præsidentskab ville have været stolte af at erklære og eksportere. Dette ville have været de handlinger, som verdens nationer ville have hilst velkommen, og nu ville byde velkommen fra USA, i stedet for det ondsindede. Vi kan ikke vente på, at nogen af de nuværende præsidentkandidater beslutter, at de vil gå i de sko. I stedet for det, må vi handle.

Mandag aften den 22. juli vil New Yorks uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare og Bronx' kongreskandidat Jose Vega, på vegne af ikke kun det næsten tabte syn på det amerikanske præsidentskab, men også det internationale Råd for Fornuft, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, samle de fritænkende amerikanere, der tror, at de – ikke en politiker, milliardær eller dommer – er den endelige myndighed og den første årsag til selvstyre. En sådan proces vil gøre krigspartiet og dets afledte Internationale Snigmordsbureau lige så utilfredse i fremtiden, som de er i dag.

Foto: Wikimedia Commons

Trump-mordforsøget-mindre end en tomme fra Total kaos

Webcast med Schiller instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Torsdag den 18. Juli 2024

Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er torsdag den 18. Juli 2024. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være din vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller send dem til YouTube-chatsiden.

Helga, dette har været en anden meget begivenhedsrig uge, og det har provokeret spørgsmål om en række spørgsmål, men jeg vil gerne begynde med din vurdering af den fare, der blev forøget ved forsøget på at myrde Donald Trump den 13. Juli. I betragtning af de vestlige Nationers forpligtelse på NATO-topmødet om permanent krig, har du udsendt følgende opfordring::

“Vi opfordrer ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere fra alle nationer til at træde frem og skabe et Fornuftsråd for at undersøge potentialet for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten.”

Nu er spørgsmålet, hvordan kan et sådant råd organiseres, og hvad ville det gøre?

Først og fremmest, mordforsøget på Trump, Jeg tror har vist, at alle, der ønsker at se på, hvad for en ekstremt tynd tråd verdensfreden hænger i. Hvis kuglen, der var rettet mod Trump, ville have ramt ham, er det alles gæt, hvad der ville være sket i USA, den polarisering, der allerede eksisterer, ville være blevet øget; jeg ved ikke, om det ville være gået til borgerkrig, mange mennesker har sagt det. Andre benægter det. Under alle omstændigheder ville det helt sikkert have kastet USA ind i en utrolig politisk krise. Og strategisk, i betragtning af at der er alle tegn på, at Trump ville forsøge at afslutte krigen i Ukraine, ikke kun når han er genvalgt og indviet som præsident, men umiddelbart efter at han vinder valget i November, ville denne mulighed have været ude, og i det mindste fra de tilgængelige kandidater hidtil, hvilket næsten ville have skrevet i sten muligheden for en tredje verdenskrig.

Desuden, hvis, og det er igen debatteret blandt eksperter, hvis Trump ikke ville have gjort den utilsigtede gestus med hans hoved, ved bare at flytte det lidt til siden—andre siger,

at det var kuglen, som måske blev afbøjet af vinden; jeg er ligeglad med detaljerne—jeg tror, at dette billede om Trump, hvis han ikke ville have flyttet hovedet, kunne han have været skudt i hovedet og være død, demonstrerer på, hvad en tilfældig, næsten du ved, i en chance på en million, hele denne situation hang. Og det viser, som jeg sagde, at vi skal bruge dette, Folk skal forestille sig, at det er, hvor langt væk vi er fra tredje verdenskrig.

Og hvis man ser på det, at den nuværende ledelse i det vestlige Atlant på ingen måde har forsøgt at finde en vej til fred, og derfor troede jeg, at vi skulle have noget andet: vi skal have en ændring i debatten. Vi er nødt til at have en diskussion, hvor ældre statsmænd og de andre slags kategorier, som du lige har læst, folk fra alle nationer skal træde frem og appellere til verden om at gå på Fredens Vej. Og efter min mening, og jeg har sagt det allerede for to og et halvt år siden, efter at denne militære operation i Ukraine var startet, fordi det var klart, hvad potentialet var, sagde jeg allerede dengang, og vi har organiseret i de to og et halvt år siden, at efter min mening, i betragtning af alle de faktorer—NATO, Kinas fremkomst, dæmoniseringen af Rusland, de mange, mange andre ting, der foregår, at jeg tror, at den eneste måde, hvorpå man kan få fred, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, i vestfalske Freds tradition, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, tager hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten. For hver gang dette princip blev anvendt, som med Westfalske Fred, førte det til fred. Når du forsømte det, som ikke at tage hensyn til alles interesser, førte det til den næste krig: og det værste eksempel på det er Versailles-traktaten, hvor både Kinas interesse blev udeladt, Tysklands interesse blev udeladt, og derfor var det kun optakten til anden verdenskrig.

I betragtning af at diplomatiet lige nu er næsten et glemt ord, er tanken om, at man skal have forhandlinger for at løse

konflikter, i atomvåbenes tid, ingen steder at finde, ikke i den almindelige politik, ikke i de almindelige medier. Og derfor tænkte jeg, at man virkelig skulle prøve at appellere til de mennesker, der måske kommer fra en ældre generation, der stadig har en vis hukommelse om, hvad Anden Verdenskrig var, eller som ville have tjent i funktioner, hvor de alvorligt måtte konfrontere, hvad det betyder at være i krig, at sende dine børn, dine børnebørn til fronten, lade dem dø. Fordi man meget tydeligt har en fornemmelse af, at den nuværende rollebesætning af politikere i ledende stillinger ikke synes at have en sådan hukommelse mere, og det er derfor, jeg udsendte denne opfordring.

SCHLANGER: nu vil jeg gennemgå nogle af spørgsmålene om Trump-mordforsøget. Lad mig begynde med det faktum, at der var tre separate e-mails, der sagde, at mange kongresmedlemmer og kommentatorer peger på Secret Service, bebrejder det for inkompetence og/eller medvirken, og folk beder om dine kommentarer til det. En podcaster, Jim Hogue, spørger: "Hvor dybt tror du, det går? Er det Deep State?" Og dybest set er spørgsmålet, Hvad er din vurdering af, hvem der står bag mordforsøget? Var det virkelig en ensom snigmorder?

Der er så mange tegn på en sikkerhedsfejl, at det næsten er dagens underdrivelse—det er en sikkerheds katastrofe. Det er en katastrofe. Sådan noget burde ikke være sket. I ved, vi havde drøftelser med mange sikkerhedseksperter, og jeg har lyttet til nogle af de videopodcasts, som nogle af eksperterne har lavet, og det er meget klart—og jeg ved det ud fra min egen viden om disse sager, fordi, I ved, jeg havde et sikkerhedsproblem i det meste af mit liv, på grund af mit ægteskab med Lyndon LaRouche: og det er meget klart, at der først og fremmest ikke er sådan—jeg mener, der er nu mange historier om forsøg på at dække over, som om der var dårlig koordinering mellem Secret Service og det lokale politi. Det findes ikke. Det er en standard rutine, at når du først har en så høj sikkerhedssituation, overtager Secret Service alt. De

gjorde tydeligvis ikke, hvad der er det første, nemlig at tjekke parametrene, hvor taleren ville dukke op, hvis der var adgang linjer fra højere bygninger til det sted, hvor taleren var; at sikre dem er den allerførste opgave, og det blev naturligvis ikke gjort! Derefter var historien om, at nogle af de mennesker, der kom fra de lokale afdelinger, ikke var der—hvad er det her? Det skulle kontrolleres. Jeg mener, du har ikke et tomt sted. Og så blev hele denne historie om politiet fortalt af flere rally deltagere, der er en mand, der ser mistænksom ud. Flere minutter gik—der var ingen alarm! Det er den første ting du gør, når der er en mistænkelig person, du trækker taleren fra scenen. Alle disse ting blev forsømt, og sandsynligvis mange flere ting.

Disse ting er så massive og så utrolige. Nu kommer de op med denne historie om, at Iran angiveligt planlagde et mordforsøg mod Trump. Det ligner en meget sen dækhistorie.

Jeg tror, at det eneste håb om at komme til bunden af dette er, at Trump selv vil sørge for, at undersøgelsen denne gang ikke fører til en dækhistorie. Kennedy-mordet var et dække, ligesom alle de andre mord. Og man kan kun håbe, at Trump lærte lektionen, fordi han, der var meget kritisk over for mange af disse ting, i sin første periode af en eller anden mærkelig grund ikke åbnede eller har åbnet Russia Gate-filen, som hjemsøgte hans første periode i årevis! Og han kunne have beordret, at alle disse filer blev offentliggjort. Han gjorde det ikke. Jeg forstår stadig ikke, hvorfor han ikke gjorde det, for det ville have afsløret, hvem der gik efter ham, og hvem der prøvede at få ram på ham. På samme måde tog han ikke det sidste skridt til at frigive John F. Kennedy-filerne, som igen ville have frigivet en masse om omstændighederne, dækningen, den sandsynlige dækning, næsten sikker dækning af Warren-Kommissionen og alle disse ting.

Så jeg kan kun sige, at de mennesker, der stemmer for Trump til at være præsident, ønsker at sikre sit andet formandskab, hvis han kommer sikkert til November—det er en helt anden

ekstremt farlig periode—de skal sørge for, at denne gang, besvares disse spørgsmål på en tilfredsstillende måde.

SCHLANGER: der er endnu et spørgsmål om Trump-situationen, hvilket er interessant. Det er fra en anden amerikansk podcaster, der skrev, at han er mistænksom over, at dette skete lige efter NATO-mødet, som havde en uofficiel mission om "Trump-sikring af NATO." I betragtning af det, du har rapporteret om Gladio og NATO, kunne NATO have været involveret i mordforsøget?"

Nå, det spørgsmål er blevet stillet af mange sikkerhedseksperter, fordi Gladio-operationen helt sikkert brugte meget uhellige netværk, der var tilbage fra Anden Verdenskrig. De arbejdede med Gehlen-operationen i Tyskland, de brugte tidligere tyske netværk, de brugte alle mulige ting, så det er en etableret kendsgerning, der er skrevet op i mange, meget grundigt undersøgte bøger.

Nu, om senere mord, og vi offentliggjorde, hvis du vil vide mere om det, vi offentliggjorde allerede for flere år siden, en særlig rapport om det internationale Mordbureau, hvor vi undersøgte de uklarificerede mord i USA—Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King, Malcolm; derefter de afrikanske ledere, Italiens Mattei, Aldo Moro; de 20 forsøg på Charles de Gaulles liv. I Tyskland var der mange fremragende ledere inden for videnskab og industri, Siegfried Buback, J. Pagtrgen Ponto, Detlev Rohvedder, Alfred Herrhausen, alle disse var altid meget, meget målrettede.

Disse var altid mennesker, der havde en national betydning. Og jeg vil kun nævne sagen om Alfred Herrhausen: han var formand for Deutsche Bank, og han blev myrdet den Nov. 30, 1989, kun få uger efter Berlinmurens fald. Og dette var et komplet skift, fordi han var en person, der stadig var i traditionen for industriel bankvirksomhed. Han havde fremsat meget vigtige forslag til udvikling af Polen og andre Comecon-lande, hvilket var meget i overensstemmelse med det, Lyndon LaRouche på det tidspunkt foreslog, og han var til gældslettelse for

udviklingslandene. Så da han blev skudt, betød det et skift i politik, et signal, og Fletcher Prouty, der var en Pentagon-embedsmand, der optrådte i "JFK" – filmen af Oliver Stone som Mr. X, han gav os en samtale på det tidspunkt, og han sagde, at mordet på Herrhausen er lige så betydningsfuldt for Tyskland, hvad angår paradigmeskiftet, som mordet John F. Kennedy for USA, hvilket førte til et komplet paradigme, der eliminerede John F. ' S ubegrænsede optimisme. Kennedy, ved at fortælle folk, "vi kan skyde din præsident, vi kan endda gøre cover-up, og du kan ikke gøre noget ved det."Og det er den slags ting, der har tendens til at fremkalde alvorlige paradigmeskift i en nations historie.

Så i alle disse ting blev der altid rejst spørgsmålet, er disse såkaldte terrorister, som" RAF " [Røde Hærs fraktion], Baader-Meinhof-gruppen, især tredje generation af Baader-Meinhof-gruppen, der er mange forfattere, der har sagt, de er et fantom, de har aldrig eksisteret. Og mistanken om, at dette blev gjort ved hjælp af hemmelige tjenester, måske endda ved hjælp af NATO-strukturer i form af skjulesteder og så videre, alle disse ting skete. Og jeg kan kun råde dig til at hente, eller bestille den særlige rapport, hvor vi skrev om alt dette. I det mindste, mens vi naturligvis ikke kan give de endelige svar, fordi det ville kræve åbning af filerne, at have Kongresundersøgelser og andre parlamentariske undersøgelser, men vi har helt sikkert stillet de rigtige spørgsmål.

SCHLANGER: du lytter til Helga Larouche, grundlægger og formand for Schiller instituttet. Hun er også formand for fremkomsten af en International Fredskoalition, og det mødes fredag den 19.juli, så folk skal tilmelde sig Schiller Institute for at finde ud af om at deltage i mødet.

Lad os nu bare skifte lidt til krisen omkring præsident Biden. Dette er en e-mail fra en person, der underskrev "frustreret tidligere demokrat. Hun skriver: "Jeg tror, at Bidens afskedigelse eller pensionering er uundgåelig, men jeg ser

intet andet alternativ end Robert F. Kennedy, Jr., som er god, undtagen når det kommer til Israel. Er der en chance, tror du, han kunne blive overbevist om at droppe sin omfavnelse af radikal bosætter-zionisme?"

Hvis jeg ville vide, hvorfor Robert Kennedy Jr. fremmer det, ville jeg vide svaret mere sikkert. Det kan have at gøre med finansiering, det kan have at gøre, med folk tror, de har brug for visse donorer. Under alle omstændigheder tror jeg, at Kennedy har fremsat nogle meget vigtige punkter; jeg tror, han mener alvorligt, især når han taler om sin onkels fredstale, tror jeg, han har en vision, der går i denne retning. Men jeg tror, vi er i en sådan krise, Jeg tror ikke engang en præsident for De Forenede Stater vil være i stand til at afhjælpe den fulde dimension af denne krise.

Jeg tror, det, vi har brug for, er en slags anden amerikansk Revolution. Hvad jeg mener med det er ikke noget voldeligt: jeg er en absolut fortæller for ikke-vold. Men hvad jeg mener med det er, at grundlæggerne var alle – og jeg er sikker på, at der var mange grundlæggende mødre, blandt dem, såvel, spiller førende roller–jeg tror, de alle var ekstremt uddannede, lidenskabelig, godt forberedt til jobbet med at skabe en ny republik. Og jeg tror, det er det største problem, vi har i dag, at folk er blevet så små–eller mange mennesker er blevet så små–at de lader sig distrahere. Jeg mener, Tyskland havde netop det europæiske mesterskab for fodbold, og i fire uger, du kunne se stadionerne fulde af voksne, råber og skriger, og gå i anfald over, hvordan spillet ville gå, eller deres foretrukne eller ikke-så-foretrukne besætning ville gøre. Hvis folk ville udvikle den samme slags følelser over de spørgsmål, der virkelig bestemmer menneskehedens skæbne, eller endda nationens skæbne, eller om vi kommer ud af faren for tredje verdenskrig eller ej, ville vi ikke have noget problem. Men folk tillader sig at blive distraheret, af stadig mere banal underholdning, af feriefantasier, af alle slags distraktioner, så det kulturelle niveau kan gå ned og ned og

ned. Og derfor, når det kommer til politik, overlader de det grundlæggende til de mennesker, der er de nuværende virksomheder, og de er naturligvis meget i lommen på store penge, af Wall Street, af City of London, og andre sådanne institutioner.

Så derfor tror jeg svaret på dit spørgsmål er, måske har Kennedy det potentiale, men helt sikkert ikke uden et uddannet statsborgerskab, fordi du har brug for statsmænd og statskvinder, statsborgere, der kunne bedømme, hvad der er præsidentens job, og hvordan kunne de gøre det bedre, eller være sekretær for dette ministerium eller det ministerium eller den afdeling. Og så kunne du have en fungerende Republik. Og jeg tror, at det skridt skal tages under alle omstændigheder.

SCHLANGER: nu, når vi taler om valg, var der et formodet valg i dag i Europa-Parlamentet: Ursula von der Leyen blev genvalgt som formand for Europa-Kommissionen. Og hendes grundlæggende kampagne var anti-Rusland, Anti-Kina, og nu især anti-Viktor Orban, Ungarns premierminister og roterende formand for EU-Rådet. Så spørgsmålet, der kom ind tidligere i dag, er: "hvad er så truende ved Viktor Orban, om hvad han gør, at EU-bureaukratiet bevæger sig for at straffe ham og hans land, Ungarn?"

Jeg tror, at premierminister Orban gjorde noget, som enhver fornuftig statsoverhoved ville gøre i en regeringsstilling. Han erkendte, hvor tæt vi er på en eskalering af Ukraine-krisen, efter at alle disse beslutninger er truffet - F-16 ' er vil blive stationeret i Ukraine i denne måned; de kan være der allerede, for den sags skyld. Tilladelse fra de vestlige stats- og regeringschefer til at tillade ukrainerne at bruge alle våben, de modtager, dybt ind i Ruslands territorium! Dette er en eskalering, der kan bringe os til tredje verdenskrig på ingen tid! Så, Orban, hvis land, Ungarn, er naturligt på grænsen til Ukraine, og der er et stort ungarsk mindretal i Ukraine, han er meget bekymret over alt

dette. Så han gør det eneste rimelige: den 1. juli blev han formand for EU-Rådet; den 2.juli var han i Kiev og talte med Zelinsky. Den 5. juli var han i Moskva og talte med Putin; endnu et par dage senere, den 8.juli, var han i Beijing og talte med Xi Jinping, og derefter fløj han straks til USA for at deltage i NATO-topmødet, og derfra, den 11. juli, tog han til Mar-A-Lago i Florida for at tale med Trump.

Han havde ikke et såkaldt mandat fra EU. Men det var ikke forbrydelsen. Forbrydelsen var, at han promoverede og forfulgte en fredsmulighed! Han talte med kineserne, og han sagde, at kineserne har fremsat et 12-punkts fredsforslag allerede for mere end et år siden. I mellemtiden diskuterede de det med Lula i Brasilien, og denne Brasiliansk-kinesiske fredsmulighed er blevet genoplivet og er på bordet, også i forskellige diplomatiske indgreb.

Og det er det, der ikke er tilladt.

For hvis man ser på EU 's og NATO' s politik, naturligvis for den sags skyld, eller USA eller briterne, har de på intet tidspunkt i to et halvt år forfulgt en mulighed for at løse Ukraine-krisen med fred i stedet for krig! Og da der i Marts 2022 allerede var en skriftlig aftale mellem Putin og Zelensky om at få et kompromis, der kunne have afsluttet krigen dengang: i Marts 2022. Det er næsten to og et halvt år siden, et par uger efter, at det brød ud.

Hvad skete der? Boris Johnson, der på det tidspunkt var Storbritanniens premierminister, fløj ind i Kiev, og i April konfronterede han Zelensky og sagde: "underskriv ikke noget af dette. Fortsæt med at kæmpe, Vi støtter dig hele vejen."Og de overbeviste Zelensky om at gøre netop det, og det er grunden til, at et enormt antal ukrainere er blevet dræbt, og landet er fuldstændig ødelagt. Naturligt, et stort antal russere er blevet dræbt, såvel, men mange, mange flere ukrainere. Så Ukraine har været offer for denne geopolitiske konfrontation af Vesten, af NATO mod Rusland. Og Fred fra Vestens side var

på intet tidspunkt en mulighed.

Der er mange udtalelser, du ved, Baerbock, denne ubeskrivelige tyske udenrigsminister, sagde, " Vi er nødt til at ødelægge Rusland." Det var den linje, der kom fra Det Hvide Hus allerede før februar 2022. Der er en berømt erklæring fra to "højtstående embedsmænd i Det Hvide Hus", der sagde, at hele pointen var at forhindre Rusland i nogensinde at have adgang til avancerede teknologier, for at reducere det til et råvareeksporterende land—og det fungerede naturligvis ikke så godt. Rusland har nu hypersoniske missiler og våben, der er bedre end NATO ' s.

Men ideen var at ødelægge Rusland, at knuse Rusland, og på intet tidspunkt forfulgte nogen af disse ledere fra Vesten muligheden, muligheden for en forhandlet løsning.

Derefter, nu kommer Orban og viser gennem sine handlinger, at det er muligt. Naturligvis flipper de ud, for nu er det, der udsættes for, på den mest skarpe måde, at de er imod fred! Og jeg tror, at det bemærkes af hele verden, af det Globale Syd, af det store flertal af befolkningen i verden. Og jeg kan kun sige, at det er forfærdeligt, at von der Leyen blev genvalgt, fordi hun er på en komplet krigssti. Hun fordømte Orban og sagde, at det eneste, han gjorde, var at forfølge "appeasement."

Det er ikke sandt! Orban forfølger muligheden for at forhindre Tredje Verdenskrig ved en diplomatisk løsning!

Så jeg tror, at dette varsler meget dårligt for EU, og jeg kan kun sige, at der er mange mennesker, der støtter Orban: Den Slovakiske premierminister Robert Fico sagde, Hvis hans helbred ville have tilladt—husk, at han var blevet offer for et mordforsøg den 15.maj, som han sagde, at det var en fotokopi af, hvad der skete med Trump. Han var på de berygtede lister over den ukrainske regerings Center for bekæmpelse af desinformation (CCD), og Molfar, og Myrotvoret, som alle

finansieres af Vesten. Og Fico sagde, Hvis hans helbred havde tilladt det, han ville have ledsaget Orban på sine ture. Orban fik også støtte fra Serbiens præsident Aleksandar Vucic; fra Georgiens premierminister Irakli Kobakhidse og mange andre ledere og mennesker i verden.

Men det, vi ser lige nu, er en absolut krigssti, og der er nogle fraktioner i Europa lige nu, der er helt gale, fordi de ikke tænker. De tror ikke, at Europa ville være det første offer, hvis det kommer til denne krig, som vil være en global krig, tror jeg ikke, det kun vil være Europa, men at Europa vil blive ødelagt! Så disse mennesker er ikke klare i deres sind mere.

Det er en mild måde at sige det på.

SCHLANGER: og von der Leyens vigtigste støttebase, hvad hun måtte gøre for at vinde, var appel til de to partier i Den Europæiske union, der havde det største nederlag ved parlamentsvalget, De Liberale og de grønne. Så det ser ikke ud til at være en særlig stabil koalition.

Helga, vi har yderligere to spørgsmål, der tager fat på nogle af de spørgsmål, der vedrører Kina. En kandidatstuderende fra Brown Universitet sendte en e-mail med spørgsmålet: "Hvorfor skubber Jinping ikke mere aggressivt Kinas fredsforslag for at afslutte Ukraine-krigen? Trækker Kina sig tilbage på grund af trusler om sanktioner og handelskrig?"

Jeg ved ikke, om denne karakterisering er, hvad jeg ville støtte. Kina gør meget. Problemet er, at Kina, for at være en ærlig mægler, forsøger meget svært at ikke tage nogen side. Og hvis du vil vinde over de mennesker, der lige nu er på denne absolutte, vanvittige vej til tredje verdenskrig. jeg tror, at Kina forsøger på en eller anden måde at have et afbalanceret syn, og det faktum, at de støtter, og de har udtalt det klart, at de fuldt ud støtter Orban-initiativet. Jeg ved ikke, om de kunne gøre mere. Jeg tror ikke, det er spørgsmålet, at de står

over for økonomiske vanskeligheder. Faktisk tror jeg, at visse problemer, de har i ejendomssektoren, de er virkelig ikke så systemiske. Jeg tror, at Kina har gjort et enormt stykke arbejde med at opretholde en stabil vækstrate ved løbende at investere i innovation for at gøre en kontinuerlig innovation til grundlaget for økonomien, og jeg tror, at det Globale Syd nu kan handle som de gør, i forsøget på at opbygge et nyt økonomisk system med BRIKS, BRIKS-Plus; vi vil have BRIKS årlige topmøde den 22. -24. Oktober i Rusland; hvor jeg er temmelig sikker på, at de har bremset tempoet lidt, og jeg synes det ikke er en dårlig ting. Fordi jeg tror, at hvis man forsøger at forene forskellige økonomiske systemer i lande, der alle har et andet udviklingsniveau; nogle er mere landdistrikter, nogle er mere industrialiserede; andre har masser af råvarer, andre ingen; igen er andre små, andre er store; mange har store befolkninger, andre ikke; så man har meget forskellige økonomiske parametre i forsøget på at udvikle et nyt system, og hvis man gør det for hurtigt og for nøjeregnende, får man et dårligt resultat: ligesom euroen.

Euroen forsøgte at sætte forskellige lande med forskellige økonomiske parametre i en politisk tvunget gennem valuta, men det er ikke et godt resultat. Hvis man f.eks. taler med befolkningen i Grækenland, lider de stadig absolut under de brutale gældsbetingelser, der blev pålagt dem.

Så jeg synes, det er mere en realistisk proces at forsøge at gøre det rigtigt, snarere end økonomiske vanskeligheder. Og jeg er temmelig sikker på, at de i oktober vil annoncere nogle nye medlemmer i Kasakhstan, Rusland, og bestræbelserne på at have egne valutaer, at have handel indbyrdes i den nationale valuta, alt dette fortsætter.

SCHLANGER: Nå, vi er løbet tør for spørgsmål, Helga. I morgen, fredag den 19. juli, vil du være formand for endnu et møde i den internationale Fredskoalition. Vil du sige noget om det kort?

Sepp-LAROUCHE: Ja. Emnet vil helt sikkert være denne nye opfordring, jeg udsendte til ældre statsmænd og andre embedsmænd, tidligere militær, tidligere medicinske mennesker, tidligere forskere, at træde frem og repræsentere et Fornuftsråd. Jeg synes, det er meget vigtigt: fordi du stadig har en situation, hvor du har mange, mange fredsorganisationer over hele verden. Mange af dem har ingen viden om hinanden eller har ingen kontakt med hinanden eller er bare isolerede. Og jeg tror, at du på en eller anden måde har brug for, og jeg ville virkelig håbe, at nogle ekstraordinære mennesker ville komme sammen, og bare det faktum, at en sådan proces finder sted, vil forhåbentlig overbevise—fordi min vurdering er, at du i mange lande i Vesten lige nu har disse krigsførende krigsfraktioner. Nogle af dem er håbløse: de vil bare gå til den bitre ende af tredje verdenskrig, uanset hvad der sker med den menneskelige art.

Men det er ikke alt. Du har også folk, der siger, " ja, måske. Jeg er ikke helt enig i dette, men jeg er nødt til at følge linjen, for hvis jeg ved, at jeg er imod det, vil jeg miste min plads i parlamentet; jeg vil ikke blive stillet til valg mere. Så jeg går sammen for at komme sammen."Og den holdning, at være opportunistisk og gå sammen for at komme sammen, dette er den mest foragtelige af alle, fordi min afdøde mand, Lyndon LaRouche, altid sprængte en sådan tankegang, fordi det er, hvad Bibelen kalder de "lunkne": dem, der ikke er helt kolde, men de har heller ikke modet til at være varme.

Og så har du mange mennesker, der er helt uvidende, og bare ikke har nogen anelse om, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig.

Så jeg håber med en sådan ide om et Fornuftsråd, hvor forhåbentlig folk fra hele verden vil træde frem og sige, " Vi er den intellektuelt mest avancerede art på planeten, og sandsynligvis i universet, fordi vi ikke har mødt nogen anden fra en anden planet, der ville træde ind og hjælpe os ud."Så vi er den art, der er begavet med fornuft, og hvis vi ikke

viser evnen til at forhindre vores egen selvudslettelse, så er vi bare ikke moralsk egnede til at overleve!

Så da dette er en meget alvorlig sag, håber jeg virkelig, at dette lykkes. Og jeg appellerer til jer alle, at hjælpe os med at finde sådanne personer. Hvis du selv er en, kontakt os, gå fremad. Hvis du er nogen, der har en ide om, hvem der kunne være i et sådant råd af grund, fortæl os om det, og lad os arbejde for at finde og kontakte disse mennesker.

Så det hele vil helt sikkert være et emne for diskussion. I morgen vil der naturligvis være diskussion om implikationen af mordforsøget mod Trump. Hvor vi står strategisk: det faktum, at nu, kansler Scholtz, dette (Jeg er nødt til at moderere mit sprog) han accepterede, at USA tog beslutningen om at udstationere langtrækkende missiler i Tyskland, som har rækkevidder meget længere end endda Taurus-disse våben kan nå langt ud over Moskva. "USA traf den beslutning, og han er enig i den."

Hvor er suveræniteten? Hvor er det tyske folks egeninteresse?

Og da en lignende ting eksisterede i 1980 'erne med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20, var der hundreder af tusinder af mennesker på gaden. Alle vidste, at vi kun var få minutter væk fra tredje verdenskrig! Så det vil være et emne for diskussion.

Og naturligvis den eskalerende situation i Sydvestasien, den forfærdelige igangværende katastrofe og folkedrabet. Det vil helt sikkert blive diskuteret, og behovet for at skubbe Oasis-planen endnu mere, og behovet for at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur for hele verden.

Så det er meget interessant, og hvis du vil vide, hvad de bedste eksperter i verden siger, nogle af dem, skal du slutte dig til os i morgen.

SCHLANGER: og det er en mulighed for at deltage i opbygningen

af denne helt nye arkitektur, der er afgørende. Så, Helga, Tak fordi du kom med os, i dag. Og jeg håber, at folk tager din appel til at deltage igen i morgen, at høre diskussionen og deltage. Så med det ses vi i næste uge.

Til i morgen, og så i næste uge.

POLITISK ORIENTERING den 19. juli 2024 med formand Tom Gillesberg: Mislykket mordforsøg på Trump gør ham til storfavorit. Chance for en ny amerikansk politik?

Der er også en rapport fra Feride Gillesberg om LaRouche-kandidaternes valgkampagne i USA.

På grund af en teknisk fejl, er der ingen billeder i videoen, kun lyd.

Her er en separat lydfil:

<https://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2024/07/Tom-og-Feride-Gillesberg-19.7.mp3>

Foto: video grab

Zepp-LaRouche opfordrer til at organisere et 'fornuftens råd' af ældre statsmænd for at stoppe fremstødet for atomkrig

DENNIS SMALL

Den 15. juli 2024

Helga Zepp-LaRouche udsendte i dag følgende korte erklæring:

“Verden er stadig i en tilstand af chok. Den eneste grund til, at mordforsøget på Donald Trump den 13. juli mislykkedes, var den helt tilfældige bevægelse af hans hoved med en brøkdel af en tomme, så hans øre og ikke hans øje blev ramt. Havde den bevægelse ikke fundet sted, kunne skuddet have været Sarajevo 2.0, der havde kastet USA og efterfølgende verden ud i kaos, efterfulgt af en global atomkrig.

“De næste tre en halv måned vil være en periode med maksimal fare, optrapning af den militære konflikt omkring Ukraine og Sydvestasien, stigende mangel på regeringsduelighed i Frankrig og muligvis andre lande, øget finansiel turbulens og frem for alt den eskalerende fare for en direkte militær konfrontation mellem 'Global NATO' og Rusland og Kina.

“Ungarns premierminister Viktor Orbán indledte en sonderende mission til Kiev, Moskva og Beijing, og fandt ud af at vejen til diplomati eksisterer. Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte,

pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og skabe et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på kloden.”

*

I en diskussion med internationale samarbejdspartnere i dag diskuterede Zepp-LaRouche de organisatoriske udfordringer, som den globale krise udgør, herunder det chokerende mordforsøg på Trump. “Jeg synes, det er et meget godt billede for folk at reflektere over. Det viser måske, hvor tæt vi er på den totale udslettelse af den menneskelige art... Verdens skæbne er lige så skrøbelig som denne tilfældige bevægelse af Trumps hoved. Hvis man tænker over det, bør det løbe en koldt ned ad ryggen. For det er virkeligheden, og det bør bidrage til, at folk vågner op af deres selvtilfredshed med det, der tydeligvis er det farligste øjeblik i historien nogensinde.”

Mordforsøget på Trump fandt sted knap 48 timer efter NATO-topmødet den 9.-11. juli i Washington, D.C. Mødet aktiverede en politik for at erstatte *alle* suveræne regeringer – inklusive USA's – med en overnational militærstruktur under NATO-kommando, med briterne i førersædet. Et vigtigt element i deres plan er at gøre USA selv ustyrligt, at udløse en “spændingsstrategi”, herunder orkestreret vold og kaos.

Var mordet på Donald Trump tænkt som startskuddet til det? Blev sikkerheden ved arrangementet i Butler, Pennsylvania, bevidst svækket for at lette arbejdet?

Vi kender endnu ikke svarene på de spørgsmål. Men vi ved, at “Global NATO”-politikken er i overensstemmelse med det, og vi ved også, at den eneste måde at stoppe deres politik for at ødelægge enhver form for suverænitet og udvikling på er at organisere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Den Internationale Fredskoalitions Uafhængigheds erklæring om en forestående atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu udstikker en vej til

at opnå dette, begyndende med at indlede diskussioner og derefter forhandlinger efter de linjer, som den russiske præsident Vladimir Putin foreslog i sit fredstilbud den 14. juni.

Et "Fornuftens Råd" bestående af ældre statsmænd fra hele verden kan være en afgørende katalytisk kraft til at fremme denne proces.

Zepp-LaRouche afsluttede sin diskussion med sine medarbejdere i dag med at understrege, at en sådan ny tilgang er påtrængende nødvendig, hvis menneskeheden skal reddes. "Hvis vi holder os inden for rammerne af 'jeg tilhører dette parti og kan kun tale med denne person og tænke dette', så længe du holder dig inden for den slags snærende bånd, er vi alle dømt til undergang. Vi må på en eller anden måde sætte gang i diskussionen om, hvad et nyt paradigme egentlig betyder med hensyn til suverænitet, udryddelse af fattigdom, sundhedssystemer, infrastruktur, kreditsystem, uddannelse – en anden måde at tænke på." Hun insisterede på, at "det er de spørgsmål, der er vigtige, og folk skal organiseres til at tænke i de baner. Og det er sammenfaldende med, hvad den Globale Majoritet forsøger at gøre." Det er Lyndon LaRouches metode, der har givet os en måde at tænke på, som bryder med aksiomerne i reduktionistisk tænkning og "har lært os ikke at tro på nogen bestemt doktrin, men hvordan videnskabens fremskridt har bevæget sig fremad fra den ene tænk til den næste, og hvordan det blev til den selvberigende mangfoldighed, som der ikke er nogen ende på. Det er det smukke ved det."

Zepp-LaRouche konkluderede: "Vi er ved afslutningen af en epoke: 500 års kolonialisme er ved at nå en uigenkaldelig afslutning. Når det er slut, er det enten et nyt paradigme eller tredje verdenskrig. Og jeg kan ikke se nogen mellemvej til det."

Foto: Jackie Faye Burton, U.S. European Command

Forsøg på attentat mod Trump truer med kaos i USA - Cui Bono?

STEWART BATTLE

Den 14. juli 2024

Skyderiet den 13. juli ved et Trump-kampagnemøde i Butler, Pennsylvania, chokerede nationen og verden og bragte landet bogstaveligt talt tæt på totalt kaos. For første gang i årtier har en præsident eller præsidentkandidat været udsat for et mordforsøg, og det på et afgørende tidspunkt i historien. Dette er ikke blot et angreb på Donald Trump, men et angreb på USA's præsidentielle *institution* og på denne institutions evne til at reagere organisk eller ikke-lineært i et øjeblik med alvorlig krise.

Uanset hvilke detaljer der måtte dukke op i løbet af de kommende dage om det uhyrlige sikkerhedssvigt – eller det der er værre – der fandt sted den 13. juli, er der umiskendelige processer i gang på det strategiske niveau, som bør informere vores tænkning. Trump har befundet sig i en slags historiens sigtekorn, mindre på grund af noget, han har gjort, end på grund af vægten af de begivenheder, han har været omgivet af.

Overvej dette mordforsøg i lyset af, at den ungarske premierminister Viktor Orbán afsluttede sin "fredsmission" i sidste uge ved at besøge Mar-a-Lago i Florida for at mødes med Trump i kølvandet på NATO-topmødet i Washington. Det er den samme Orbán, hvis ven, Slovakiets premierminister Robert Fico, også blev skudt og næsten dræbt den 15. maj i et attentatforsøg for ikke engang to måneder siden. Disse

realiteter minder én om det Internationale kontor for Snigmords rolle, og dets rolle som en mekanisme til håndhævelse af resterne af nutidens britiske imperiesystem – også over for det amerikanske præsidentskab. Som LaRouche-organisationens rapport, “Stop NATO’s World War: Dismantle the International Assassination Bureau“, udtrykte det i februar 2023: “Det er slående for enhver, der tør tænke over det, at enhver verdensskikkelse, herunder eftertrykkeligt enhver amerikansk præsident, der har til hensigt at føre en politik for fred og udvikling, kommer under øjeblikkeligt angreb på forskellige måder. Medieangreb og bagvaskelse, kup og farvede revolutioner, juridiske overgreb og snigmord er redskaberne i et internationalt snigmordsbureau, som forsøger at skabe terror i befolkningerne og demoralisere dem til at acceptere diktaterne fra et ikke-valgt organ af angloamerikanske oligarker, som skaber og brutalt gennemtvinger deres ‘regelbaserede orden’ på kloden.”

Intet ærligt menneske kan benægte, at verden i dag står på tærsklen til en ny epoke. Der er mange aspekter af dette, som man kan pege på, men det mest betydningsfulde er måske, at Vestens bestræbelser på at “isolere” Rusland og flytte den globale opinion til deres fortælling om den “eksistentielle trussel mod demokratiet” er slået fuldstændig fejl, og at der opstår flere og flere brud på dæmningen, for hver dag der går. NATO og de vestlige etablissementer, som er tilhængere af krig, er rasende og yderligere bekymrede for en Trump-sejr i november og benyttede sidste uges NATO-topmøde i Washington til at foretage yderligere optrapninger mod Rusland, udstationere langdistancemissiler i Europa og konkretisere planer om at “Trump-sikre” alliansens strukturer i de kommende år. Nu opfordrer Storbritanniens RUSI Storbritannien til at “understrege” sin atomare afskrækkelse som en mere ledende rolle i NATO.

Der er en hektisk indsats i gang for at bevare kontrollen over denne kollapsende unipolære verdensorden, og det er dette –

ikke valget i november – der er på spil.

I løbet af de næste tre en halv måned går USA ind i en periode med ustabilitet uden fortilfælde, og det er et faktum, som man bevidst forsøger at opildne til. De, der bider på krogen og kaster sig ud i partipolitik, går glip af musikken i det, der faktisk udspiller sig, og vil sandsynligvis gøre situationen endnu værre. Tag i stedet et indblik fra den uafhængige senatskandidat i New York Diane Sare, som den 1. juli, for kun to uger siden, advarede om et muligt mord på Donald Trump, i betragtning af den nuværende afsindige fremstormen mod atomkrig med Rusland og de modsatrettede beskedne udtalelser fra Trump i opposition.

Derfor må den russiske præsident Putins fredsforslag for Ukraine fra den 14. juni tages op, og det skal ske hurtigt. Det repræsenterer en udstrakt hånd til USA og Vesten, et forslag til en ny sikkerhedsarkitektur, som kan være en bro fra den nuværende tragedie med en global krig, der gør en ende på civilisationen, til et potentielt respektfuldt forhold til andre førende nationer på kloden.

Således kan det amerikanske præsidentskab reddes fra dødens gab.

Foto: Trump ?

NATO -møde var et
krigstopmøde, hvor “den

usynlige regering" i Det Hvide Hus var vært

Ikke korrekturlæst

13. juli 2024

(EIRNS) – *Marcia Merry Baker*. Verden har aldrig før befundet sig i den nuværende akutte tilstand af fare. Der sidder et ikke-fungerende statsoverhoved i Washington, alt imens vi befinder os i atomvåbnenes tidsalder. Præsident Joe Biden har altid kufferten med den røde knap i nærheden af sig. Faren er der time for time.

FLASH: Præsident Donald Trump rapporteres af U.S. Secret Service at være i god behold her til aften efter et skudsår i et mordforsøg på ham omkring kl. 18.15 EDT i dag ved et udendørs kampagnemøde i Butler, Pennsylvania, nord for Pittsburgh. Skytten skød flere gange ind i mængden og dræbte en tilskuer og sårede to andre. Skytten, der skød fra en forhøjet position uden for selve mødestedet, blev dræbt af U.S. Secret Service på stedet. Nærmere oplysninger er på vej.

NATO-topmødet den 9.-11. juli i Washington D.C. var et krigstopmøde. Fra erklæringen til den særskilte "Ukraine Compact" og udtalelser fra visse individuelle deltagere var der fokus på NATO's møder: Rusland skal besejres, Kina er Ruslands støtte, den multinationale krigsmaskine og kommandocentrene er suveræne.

For det andet var præsident Joe Biden fra det land, der var vært, i realiteten "ikke til stede". Han har ikke "været der" i nogen tid. Hele verden krymper sig, når de ser det. Men præsident Biden opretholder indtil videre udseendet af at have et embede gennem gentagne fortællinger. Han hævder: "Jeg er nødt til at afslutte det, jeg startede." Han erklærer, at USA "er uundværlig". Det er mere end skræmmende.

Det mest skræmmende af alt er, at især det amerikanske folk, men ikke alene, lader dette fortsætte. Der kan være mange årsager til deres farlige passivitet – mediernes mørklægning af virkeligheden, modkulturen, fikseringen på sport og underholdning samt nød, nedværdigelse og fortvivlelse. Men i rækkerne af læger, præster, pensioneret militær, produktive sektorer, er der dem, der kunne og burde reagere på kaldet.

Det, vi er oppe imod, kan kaldes den "usynlige regering", hvis komplette liste over kontrollører, håndlangere og bøller måske ikke alle er velkendte og umiddelbart kan offentliggøres. Men det er ingen hemmelighed, at en hemmelig regering fungerer, og at dens stamtavle har et stærkt angelsaksisk præg.

Vær klar over, at der ikke er nogen "forfatningskrise" som sådan i USA. Den amerikanske forfatning har klogt nok en bestemmelse om, hvem der skal fungere som USA's øverstbefalende, når den nuværende ikke kan. Der er Amendment 25, som omhandler betingelserne for at gennemføre dette.

USA er ramt af et "valgsyndrom". Al snak handler om, hvorvidt Biden skal være i eller uden for embedet, ud fra en måling af, om det demokratiske parti kan slå Donald Trump i november. Trump på sin side glæder sig over, at Biden bliver siddende, fordi Trump nemt kan slå ham. Ellers er der et par variationer af disse scenarier, men de er alle sammen både tåbelige og farlige.

Svaret er at gennemtvinge en drastisk og øjeblikkelig ændring af politikken væk fra det globale NATO's militære, økonomiske og tyranniske vanvid. Amerikanerne skal igen have en øverstbefalende, som kommer til magten i et skift tilbage til en regering, der er af, ved og for folket, og som inkluderer udenlandske relationer med alle folk og nationer, baseret på det universelle princip om respekt.

Der er stemmer internationalt og nationalt i USA, som siger fra og gør en afgørende forskel. Den ungarske premierminister

Viktor Orbán meddelte, da han forlod USA i denne uge, at han vil fortsætte sin "mission for fred". Den højtstående amerikanske tidligere diplomat Chas Freeman gennemgik i et interview i dag NATO-topmødet og sagde, at det i virkeligheden var et træk fra nogle få selvvalgte nationer og interesser ind i et "tårn som et tilbagetog fra verden."

Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, beskrev i går på den ugentlige Internationale Fredskoalition (IPC) NATO-topmødet som "utroligt krigerisk" og opfordrede til maksimal mobilisering mod krigsmaskinen. IPC's rolle er afgørende, ikke kun for at forbinde forskellige initiativer, men også for at løfte bestræbelserne på at lykkes med at formulere en politik for verdens økonomiske og sikkerhedsmæssige arkitektur, som kan erstatte det nuværende dødelige vestlige system, der er ved at kollapse.

Der er en tidsplan for kommende protestdemonstrationer, herunder bl.a: 6.-9. august med demonstrationer over hele verden på årsdagen for USA's atombombninger af Hiroshima og Nagasaki; 1. september, den internationale fredsdag; 28. september, en protestdag, der især fremmes af den amerikanske leder Scott Ritter, militærekspert; og 3. oktober i Tyskland, hvor der er planlagt store fredsdemonstrationer mod militarisering.

Der er ingen tid at spille. Den britiske verdenskrigsfraktion gjorde sine intentioner klare i en artikel i Royal United Services Institute (RUSI), der er direkte forbundet med det Britiske Imperiums monarki og City of Londons finansielle etablissement. Den 18. juli er Storbritannien vært for over 40 europæiske nationer og enheder på Blenheim Palace (familiesæde for hertugerne af Marlborough, hvis barnebarn bl.a. var Winston Churchill) ved det fjerde møde i Det Europæiske Politiske Fællesskab. (Det Europæiske Politiske Fællesskab blev lanceret af den franske præsident Emmanuel Macron i 2022).

RUSI seniorforsker i europæisk sikkerhed, Ed Arnold, skrev, at Storbritannien må komme i front med NATO og atomart beredskab. For det første vil Storbritannien presse på for at få bekræftet tidsrammen for den forventede krig i Europa, så Storbritannien kan blive klar. "Forskellen mellem at være klar til 2027 og 2033 er markant."

For det andet vil Storbritannien bestræbe sig på at koordinere sine militæruddgifter med NATO's forsvarsplanlægningsproces (NDPP). Arnold siger, at dette bør indarbejdes i Storbritanniens Strategic Defense Review, som han siger vil blive annonceret af premierministeren i næste uge.

For det tredje hedder det i RUSI-artiklen: "De britiske atomvåbens rolle bør understreges. I modsætning til Frankrig overdrager Storbritannien sine atomstyrker til NATO, og i en farligere verden og med risikoen for et uengageret USA lægger europæerne mere vægt på atomar afskrækkelse. Storbritanniens kapacitet på atomområdet bør også i højere grad bruges som et forhandlingsredskab inden for NDPP, snarere end som et ekstra element."

Det er tid til at gå på gaden – både bogstaveligt og metaforisk! Udvid Den Internationale Fredskoalition nu.

Foto: Official White House Photo by Adam Schultz

Møde i Den Internationale Fredskoalition, 12. juli 2024

Ikke korrekturlæst

12. juli 2024 (EIRNS) Hej, velkommen alle sammen! Dette er

Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 58. møde i træk. Tak til jer alle, fordi I er kommet. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Speed og Dennis Small. Vi bringer folk sammen fra hele verden.

Vi startede denne proces med denne koalition for at bringe folk sammen på tværs af deres ideologiske forskelle til menneskehedens fælles bedste. Det er meget tydeligt, at vi er på – på et vist punkt siger man, at vi er så tæt på, at vi er så tæt på atomkrig. Det føles bare, som om det kommer tættere og tættere på for hver dag, der går. Derfor er det så meget desto vigtigere, at vi får samlet alle. I sidste uge så vi nogle meget vigtige udviklinger fra Ungarns premierminister Orbán, som har rejst rundt i verden på en fredsmision, som har været meget vigtig. Det vil vi høre mere om i dag i løbet af diskussionen.

Jeg lægger dagsordenen i chatten. Vi vil have et bestemt antal talere til at starte med for at give et vist overblik og en diskussion, og så vil vi gå ind i en generel diskussionsperiode. Med det vil jeg gerne åbne op for Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej til jer alle sammen. Jeg vil bare kort tale om NATO-topmødet, som var 75-årsdagen for grundlæggelsen af NATO. Som man kunne forvente, var resultatet af det ret krigerisk. Hvis man sammenligner deltagernes svaghed med deres prætentioner, var der allerede en enorm uoverensstemmelse. Ikke alene sladrer hele verden om det faktum, at præsident Biden talte om vicepræsident Trump, dvs. Kamala Harris, og Ukraines præsident Putin i den åbenlyse sammenblanding. Hele verden spekulerer på, om Biden vil blive udskiftet ved et åbent konvent på det kommende demokratiske partikonvent. Men også nogle af de andre deltagere er ikke i meget bedre form politisk. Macron er stort set færdig i

Frankrig; Scholz er mildest talt svag; andre ser ikke meget bedre ud. Ikke desto mindre tror jeg, at dette NATO-topmøde vil gå over i historien som en utrolig krigerisk begivenhed, hvor man ikke bare annoncerede forskellige ting, men dybest set erklærede, at demokratiet var forældet og utidssvarende. De siger dybest set, at konflikten med Rusland vil – “Den trussel, som Rusland udgør mod NATO på alle områder, vil bestå i meget lang tid.” Hvordan kan de vide det? Hvordan ved de, om demokratiprocessen måske vil bringe regeringer ind i Europa, som for eksempel er af samme mening som premierminister Orbán, nemlig at man kan og bør forhandle med Rusland? Det er en påstand, men det, der bliver klart af disse udtalelser, er, at de ikke kun ønsker at gøre NATO “Trump-proof”, hvilket betyder, at selv hvis Trump kom ind i Det Hvide Hus i januar, ville det ikke gøre nogen forskel, fordi de ville have bundet alle politikker så stramt, at selv Trump ikke kunne ændre det. Men også for andre regeringer ville det ikke gøre nogen forskel, hvis der kom et valgskifte.

En af de mange utrolige ting, der blev sagt i resolutionen og på anden vis, er naturligvis, at Kina blev beskyldt for at være den vigtigste drivkraft bag den russiske krig i Ukraine, hvilket allerede har medført meget skarpe protester fra Kinas side. Kina understregede sin ekstremt konstruktive rolle i at tilbyde en fredsplan, som tydeligvis blev fuldstændig ignoreret af denne NATO-erklæring. Men erklæringen gjorde også Rusland, Kina, Iran og Nordkorea til fjender. De erklærede, at NATO vil strække sig ud i Stillehavet; at konfrontation vil være til gavn. De meddelte også, at USA vil placere langdistancemissiler i Tyskland inden 2026. Igen er der mange valg imellem, som de fuldstændig ignorerede. Derefter vil disse midlertidige amerikanske langdistancemissiler blive erstattet – ifølge hensigten – af europæisk produktion af lignende langdistancemissiler. Dybest set annonceres et nyt våbenkapløb i produktionen af sådanne systemer. Naturligvis vil disse langdistancemissiler række 2500 km og nå Moskva fra Tyskland og videre. Hvad dette naturligvis bringer tilbage i

hukommelsen, i det mindste hos nogle af de ældre mennesker, er krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, hvor hundredtusinder af mennesker var på gaden, og alle, inklusive Helmut Schmidt på det tidspunkt, var ekstremt bekymrede for, at vi kun var fem minutter fra en atomkrig. Fredsbevægelsen dengang havde stor indflydelse og bidrog til en holdningsændring. Man kan kun håbe, at befolkningen i dag er ved at få øjnene op for den utrolige fare, der eksisterer.

Det blev også sagt meget klart i erklæringen, at det, der bekymrer NATO, er, at Rusland angiveligt er en trussel mod "den euro-atlantiske sikkerhedsarkitektur, og at Kina er en trussel mod den euro-atlantiske sikkerhed." Så virkeligheden er, som vi altid har diskuteret det her, at den virkelige grund til krigen i Ukraine, til alle disse konflikter, er det faktum, at der er ved at opstå et nyt økonomisk system, hvor landene i det Globale Syd ikke længere accepterer at blive holdt i en status som kolonier. Og på grund af det utrolige kinesiske økonomiske mirakel, som først løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom i Kina og derefter udvidede denne model med Bælte- og Vejinitiativet til landene i den Globale Majoritet. Disse lande er nu i færd med at overvinde deres status som de facto kolonilande uden adgang til kredit til udvikling. Det ændrer sig nu; et nyt system er ved at opstå. I stedet for at tage den udstrakte hånd, som Xi Jinping tydeligvis gjorde mange gange, og selv Putin sagde med sit forslag om den eurasiske sikkerhedsarkitektur den 14. juni, at den er åben for NATO-medlemmer, uden at specificere hvilke NATO-medlemmer. Men som jeg har sagt mange gange, og jeg er helt sikker på det, hvis de vesteuropæiske lande og selv USA er villige til at samarbejde med denne nye orden, vil det blive hilst velkommen, for det er hele menneskehedens skæbne, der afhænger af det.

Hvis disse langtrækkende missiler bliver installeret i Tyskland i 2026, hvilket er lang tid i betragtning af omstændighederne, har Ruslands viceudenrigsminister Ryabkov

allerede sagt, at det vil medføre et militært svar, og at Rusland vil reagere på det på en meget rolig og afmålt måde, men de vil absolut reagere.

Der er stadig masser af tid; det er næsten 1,5 år. Så der er masser af tid til at mobilisere imod det, og heldigvis har vi et alternativ på vej, og det er den meget respekterede og modige indgriben fra premierminister Orbán, som brugte det faktum, at Ungarn har EU-formandskabet fra 1. juli, til at starte en hvirvelvindsturné i diplomatiet. Den 1. juli blev Ungarn formand for EU. Allerede den 2. juli var premierminister Orbán i Kiev, hvor han talte med præsident Zelenskyj. To dage senere var han i Moskva for at tale med Putin. Derefter tog han videre til Beijing for at tale med Xi Jinping. Fra Beijing tog han så direkte til NATO-topmødet, velvidende at Ungarn er et land med en relativt lille befolkning, men han demonstrerede, at selv små lande kan føre en uafhængig suveræn politik i overensstemmelse med Ungarns og for den sags skyld mange andre landes interesser.

I Bruxelles var der naturligvis et fuldstændigt hysterisk udbrud af angreb på Orbán; af overvejelser om, hvordan de muligvis kan forkorte Ungarns formandskab? Måske få den næste i rækken, Polen, til at komme ind allerede den 1. september. Her ser man igen demokratierne på arbejde; de har bøjet reglerne, som de ønsker. Men det er endnu ikke et afklaret spørgsmål, for premierminister Orbán gik meget intelligent til værks. Han talte ikke kun med Zelenskyj, Putin og Xi Jinping, men han tog straks fra Washington til Mar a Lago og mødtes med Trump, som han allerede havde mødt i marts. Udenrigsminister Szijjártó var også taget til New York flere gange for at tale med de unge republikanere. Så der synes helt klart at være en forståelse, og Orbán sagde også, at han tror, at hvis Trump bliver den næste præsident, så vil han afslutte krigen i Ukraine med det samme. Og naturligvis er Orbán begyndt at skabe kontakt og forbindelser til mange mindre partier i andre europæiske lande, som nu er repræsenteret i en fraktion i

Europa-Parlamentet. Og så mødtes han også med præsident Erdogan på sidelinjen af NATO-topmødet. Og selv om de har ret forskellige holdninger, f.eks. til Mellempøsten, er de alligevel enige om, at der skal findes en diplomatisk løsning på krigen i Ukraine med det samme. Husk, at det var Erdogan, der spillede en afgørende rolle i fredsforhandlingerne mellem Ukraine og Rusland i marts 2022, hvilket virkelig er beviset på, at alle beskyldningerne mod Putin om, at han ikke ønsker at forhandle, og at man derfor er nødt til at finde en løsning på slagmarken, er forkerte. For der var en mulighed for fred i marts 2022, som blev saboteret af Boris Johnson. Og det vil jeg gerne understrege igen, for hele fortællingen fra NATO og alle, der støtter denne konfrontation, bygger på, at man ikke kan forhandle med Putin, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen og endda mere end det. Og når han har gjort det, vil han gå ind i Tyskland, fordi Pistorius siger, at Tyskland skal være klar til krig med Rusland, også på tysk territorium, inden 2029. Hele denne fortælling er forkert; og beviset er, at der var en forhandlingsløsning mellem Zelenskyj og Putin i marts 2022. Nu fokuserer mainstream-medierne naturligvis på den ene ting, som er den virkelige skandale – og det er den absolut skandaløse indgriben fra Boris Johnson, som gik ind i Kiev og den 9. april 2022 fortalte Zelenskyj, at han ikke skulle indgå en aftale med Putin, men fortsætte med at kæmpe. Du har fuld opbakning fra hele NATO og Vesten. Derfor raser denne krig stadig mere end to år senere og har dræbt mere end 500.000 ukrainere og mange russere. Så i stedet for at medierne fokuserer på Boris Johnsons onde rolle, holder de fast i fortællingen om, at Putin skulle have til hensigt at genskabe Sovjetunionen, hvilket ikke kan bevises. Der er ikke én eneste udtalelse fra Putin eller nogen anden relevant person i en magtposition i Rusland, som kan dokumentere det.

Så derfor mener jeg, at premierminister Orbáns modige indgriben skal støttes. Og jeg håber virkelig, at der er mange andre lande end Tyrkiet, måske fra det Globale Syd, fra Latinamerika, Afrika, Asien, som støtter Orbán i hans

fredsmission. For det involverer Kina, som har en fredsplan, der blev tilbudt for lang tid siden; den blev fornyet i en fælles intervention mellem Kina og Brasilien, så sporet mod fred er ikke umuligt. Men det betyder naturligvis, at det nuværende NATO-topmøde virkelig skal imødegås. For hvis det er perspektivet, er vi virkelig på kanten af Tredje Verdenskrig på kort sigt.

Jeg bør også nævne, at situationen i Sydvestasien, selv om vi i den seneste tid har fokuseret meget på Ukraine, fortsat er et skrækscenarie. Folkemordet i Gaza er under optrapning; der er en sultkrise i hele Gaza. Dette er blevet rapporteret af mange FN-organisationer. Derfor er jeg meget glad for at høre, at fader Bury vil give os en opdatering på sin organisering af Oase-planen, som er absolut påtrængende og kun vil blive løst, hvis vi fik en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden. Det er i hvert fald min vurdering.

Så jeg synes, vi er i en utrolig situation. Det gør det meget påtrængende, at vi udvider IPC-organiseringen, og at vi virkelig skal sørge for, at verden ved, hvor utroligt farligt tæt vi er på tredje verdenskrig. Folk skal virkelig mobilisere sig, som de gjorde i begyndelsen af 1980'erne, for at stoppe dette. Det var det, jeg ville sige i begyndelsen.

Under diskussionen

JOSE VEGA: Først vil jeg gerne selv gribe ind. Jeg så, at franskmændene lavede interventioner, og du afspillede videoerne tidligere. Jeg synes helt ærligt, at det er fantastisk. Den uafhængighedsbevægelse, vi har startet her i USA, er ikke noget, der kun er begrænset til dette land. Det er selvfølgelig en international bevægelse, og det er en international proces. Det er noget, der består af stemmer, ikke bare uafhængige kandidater, selv om kandidater kan være med i det. Det, der erstatter det, er simpelthen stemmer fra mennesker fra forskellige lande, der siger fra over for uretfærdigheder og løgne. Hvis vi havde hundredvis af

mennesker, der sagde fra her i USA og i andre dele af verden, kunne vi faktisk have en regering. Hvis folk blot fortalte sandheden om det faktum, at der ikke er noget præsidentskab lige nu, for det er virkelig det, der burde skræmme folk lige nu; at den person, som de såkaldt "valgte", ikke er den person, der træffer beslutningerne for dem. Det bør undersøges, hvem det helt præcist er. Det er noget, der bliver udstillet for hele verden.

Jeg vil bare gerne tale om idéen om at gribe ind til at begynde med. Der er et citat her af Fannie Lou Hamer. Jeg havde en diskussion med nogen i går om, hvad de skal gøre, hvis de faktisk er bange for at gribe ind. Jeg prøver at finde det præcise citat her. Ray McGovern gav os faktisk også nogle gode råd. Han citerede Fannie Lou Hamer, og jeg mener, at citatet lyder: "Nogle gange føles det, som om det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, vil jeg falde fem fod fire tommer fremad i kampen for frihed." Alle, der nogensinde har lavet en intervention før, føler den slags frygt. Man spørger sig selv, hvorfor der ikke er flere, der griber ind? Det har de faktisk gjort lige siden den proces, vi startede for to år siden med mine venner og mig og Anastasia, som også er interventionist. Vi brød på en måde de sociale normer og sagde: "Det er OK ikke bare at gribe ind, men også at fortælle sandheden." Vi har set et stort oprør og en stigning i antallet af interventioner, især siden den 7. oktober. Folk taler om, at der foregår et folkedrab; folk griber ind og afbryder; det øger spændingen, ikke bare her i USA, men i hele verden.

Så jeg vil bare sige til folk, der måske føler sig nervøse eller bange for deres karriere, eller hvad deres familie vil tænke om dem, at jeg faktisk vil bede Helga om at tale lidt mere om dette, om konteksten for vores liv. Som jeg ser det – og det er ikke for at lyde hård – kan meget af det, folk gør i dag, opfattes som meningsløst. De måltider, vi spiser, de mennesker, vi taler med. Det, der i sidste ende betyder noget,

er, hvad vi efterlader til fremtiden og vores efterkommere. Jeg tror, det er sådan, jeg ser mit personlige liv, og det er sådan, jeg opfordrer andre mennesker til også at gribe ind. Se dit liv ud fra, hvilken effekt det vil have om 500-1000 år. Lyndon LaRouche havde denne idé om evighedens samtidighed, men hvis jeg må spørge Helga, om du vil uddybe denne idé, så tror jeg også, at det ville være vigtigt for folk at reflektere over dette. Jeg gør det ikke for min egen skyld; jeg ved ikke, om jeg i min levetid vil se en fremtid uden folkedrab og krig, men jeg ved, at jeg er nødt til at kæmpe for den alligevel, for jeg ved, at den vil komme.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan svare på dette spørgsmål. Faktisk er det meget vigtigt, for hvis man ser tilbage på historien, så er det faktum, at menneskeheden er kommet til det punkt, hvor vi er i dag, nemlig 8 milliarder mennesker, enorme gennembrud inden for videnskab og teknologi. En smuk verden er faktisk inden for rækkevidde. Og så skal man være bevidst om, at det faktum, at vi er kommet så langt, er resultatet af mange individer, som havde modet til at gå imod tidens odds. Jeg kan kun nævne mennesker som Jeanne d'Arc, eller Nehru, Gandhi, Martin Luther King og mange andre. Det var hver gang et personligt mod at sætte menneskeheden eller nationens velbefindende over sine umiddelbare personlige interesser. Vi bør være evigt taknemmelige for den lange række af sådanne personer. Men Nicolaus af Kues, den store tænker fra det 15. århundrede, sagde faktisk noget meget interessant. Han sagde, at skabelsen er sådan, at hver person sammenfatter hele menneskeheden udvikling indtil dette punkt i sit eget liv. Hvis man vil bidrage med noget meningsfuldt til menneskeheden videre udvikling, skal man være meget bevidst om, hvad det næste skridt er. Jeg tror, at vi for første gang i historien er i en situation, hvor vi ikke bare kæmper for dette vigtige spørgsmål eller denne nationale interesse eller hvad som helst; men vi forsøger for første gang at kæmpe for menneskeartens vedvarende eksistens, som aldrig har været truet så meget som lige nu; ikke engang under Cubakrisen.

Mange mennesker er enige om, at vi befinder os i en situation, der er langt farligere end Cuba-krisen.

Så jeg er overbevist om, at hvis vi kan stoppe denne krigsfare, og jeg kan kun sige, at mange af de mennesker, der mødes i Washington og fører en politik, som er en sikker recept på civilisationens endeligt, er tydeligt løsrevet fra virkeligheden. Jeg tænker på, hvad vi gør lige nu, hvis det lykkes; og jeg tænker på, hvad Orbán gør, og hvad andre mennesker også giver udtryk for i denne diskussion. Hvis det lykkes, er jeg optimistisk med hensyn til, at vi kan lægge ideen om geopolitiske interesser bag os. For et par år siden gjorde jeg det til mit vigtigste mål i min nytårstale, at vi skulle overvinde geopolitikken, for så længe vi som menneskeart er i stand til at sige, at vi har en legitim interesse over for en anden gruppe nationer, vil vi være i denne forfærdelige spændetrøje, hvor vi går fra den ene krig til den næste. Og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at overvinde det, for i en atomkrig kan der ikke være nogen berettiget grund til at føre krig. Vi er nødt til at komme ud af denne krise med en forståelse og med en sikkerhedsarkitektur, som eliminerer faren for krig for altid.

Så uanset hvad du planlægger at gøre resten af sommeren, så husk det. Og hav denne form for revolutionær ånd; det er en forpligtelse. Det er ikke noget, der kommer ned fra himlen, og pludselig er du sådan en person. Det er noget, du skal tænke over, og du skal tænke over, hvad du gør med dit liv i et øjeblik, hvor hele menneskeheden og dens fremtidige eksistens er truet. Vil du være en del af løsningen, eller vil du spille dit liv på den måde? Du skal tænke det igennem, og når den næste mulighed kommer, bliver du en organisator. Det betyder ikke, at du risikerer dit liv hvert femte minut, men du risikerer dit liv ved ikke at gøre noget lige nu. For hvis du ikke gør noget, så bliver det tredje verdenskrig. Jeg tror, at den dynamik, vi befinder os i lige nu med denne idé om blokopbygning af NATO mod Rusland, Kina og det Globale Syd;

den skal overvindes.

Så jeg synes, du skal tænke over, hvad du skylder dine forældre, dine bedsteforældre og alle de andre frihedskæmpere i menneskehedens historie. Og tænk så på, hvordan du kan forbinde din egen identitet med den lange linje og bidrage med noget smukt, så vi kan få børn og børnebørn og oldebørn, og så de en dag kan se tilbage og være fulde af kærlighed til det, du gjorde.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Tak, fader Bury, og tak, Ibrahim. Jeg synes, at begge jeres bidrag er ekstremt vigtige. Jeg vil ikke nedgøre andres bidrag, men jeg tror, at alt, hvad der går til sagens kerne, at vi er nødt til at ændre os for at blive bedre mennesker, er det, der vil få denne indsats til at lykkes eller ej.

Ellers tror jeg, at forskellige mennesker har sagt, at de har oplysninger, som du bør stille til rådighed. Så bør vi måske tale sammen efter denne diskussion, så vi kan tage disse idéer med tilbage til den næste diskussion i næste uge. Jeg synes, det er meget vigtigt. Vi bør være i stand til at absorbere alle disse anstrengelser i en løbende proces; mangedoble det hver gang.

Jeg vil gerne komme med et svar til Dino og hans spørgsmål om det nazistiske element. Der er desværre ingen tvivl om, at der er mange såkaldte gammeldags nazister i mange lande. Du nævnte besættelsesmagternes brug af nazistiske netværk fra Tyskland, og at de inddrog dem i mange operationer. Så der er en vedvarende tradition for sådanne netværk. Men der er også et andet fænomen. Mange mennesker eller kræfter, som kæmper mod såkaldte nazister på højrefløj, er selv moderne nazister. Se på Tyskland, hvor de organiserede en masse demonstrationer mod det ekstreme højre. Men hvis man ser på, hvem disse mennesker er, eller hvem der gør det, så er der noget, der kaldes – det

er faktisk et akademisk begreb – det kaldes det “ekstremistiske centrum”. Det er en ekstremt vigtig idé, for det betyder, at de mennesker, der hævder at være de gode, den regelbaserede orden, dem, der forsvarer menneskerettigheder, demokrati og alle disse velklingende ting, de er krigsmagerne. Det er dem, der fører krig mod Rusland, og det er dem, der er skyld i, at civilisationen er i fare. Og de er blevet meget raffinerede, for de er – som denne herre fra Pentagon sagde – de lyver. Pompeo var berømt; han sagde, at vi lyver hele tiden, vi underviser i CIA i, hvordan man lyver, hvordan man snyder, hvordan man stjæler. Det er desværre blevet praksis for mange embedsmænd, så det er ikke så let at gennemskue det. Meget af spillet har ikke handlet om sandhed, men om kontrol over fortællingen. Hvis du dominerer fortællingen ved at kontrollere, hvad medierne udsender, og du chikanerer alle, der vover at sige noget andet, bliver disse mennesker udstødt og dæmoniseret. Der er alt det her med at afkræfte og afkræfte på forhånd; de går endda ind i skolerne og fortæller børnene, hvad de absolut ikke må tænke. Det er virkelig en jungle af informationskrig. Jeg tror, at den eneste måde, man kan håndtere det på, er ved at udvikle kriterier for sandhed i sit eget hjerte, sit eget sind, sin egen sjæl. Man skal studere; man skal kende metoden til at finde sandheden. Jeg kan kun sige, at min afdøde mand, Lyndon LaRouche, heldigvis lærte os meget om at være selvbevidste og ikke falde i alle disse fælder. Så jeg kan kun opfordre dig til at gå til Lyndon LaRouches oplæsninger. Hvis du vil, kan vi endda lægge nogle specifikke skrifter ud, som giver dig en indgangsvinkel.

Men denne idé om det ekstremistiske centrum er en vigtig opfattelse. For det er de mennesker, der hævder, at de er midten af vejen; de er imod det ekstreme højre, imod det ekstreme venstre. Men hvis man ser på, hvad de rent faktisk kæmper for, så kæmper de for krigen med Rusland og i stigende grad for krigen med Kina. Derfor kan jeg kun komme med endnu en udfordring, nemlig ideen om, at eftersom hele NATO-strategien er baseret på, at Putin ønsker at genskabe

Sovjetunionen, og man derfor ikke kan have en dialog med ham, så er man nødt til at besejre ham militært på slagmarken. Hvis man ikke gør det, vil han ikke bare genskabe Sovjetunionen, men også indtage de vesteuropæiske lande. Derfor er du nødt til at gøre dig klar til krig i 2029 i Tyskland. Sådan lyder fortællingen.

Heldigvis er der nogle undersøgende journalister i Tyskland som ham her Warweg, der faktisk spurgte den officielle talsmand for regeringen i Tyskland, om de har nogen dokumenter, der beviser, at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen. De var helt ude af stand til at svare og blev ret vrede over det. Så jeg tror, vi har brug for en diskussion. Hvad er det egentlig, der foregår? De mennesker, der har historisk viden, fordi de var i situationen som tidsvidner, så at sige, bør også melde sig ind i IPC og hjælpe os med at rekonstruere den faktiske historie om, hvad der er sket i de sidste 30 år. For da Sovjetunionen gik i opløsning, var der en historisk chance. Der var ingen trussel i flere år; det ville have været muligt at skabe en fredsorden for det 21. århundrede, og det var Wolfowitz-doktrinen og lignende ting, der ødelagde det. Det er ting, der ikke kan diskuteres; det er fakta. De er nødt til at blive sat sammen.

Så jeg vil opfordre alle, der kan bidrage til en sådan historisk forskning, til at gøre det. Og det er også bemærkelsesværdigt, at flere og flere mennesker forlader administrationen fra udenrigsministeriet og Pentagon, fordi de ikke længere kan holde ud, at alle disse politikker bliver ført i deres navn.

Så jeg vil sige, at vi har fået mere ud af denne diskussion, som var meget rig og berørte mange områder, end man kan nå på to timer. Men for at vende tilbage til det, vi startede med, så vil jeg virkelig gerne have, at folk bruger Orbán-initiativet og får støtte til Orbán også i andre lande, ikke kun i Tyrkiet og Erdogan, men lad os sige, at mange mennesker i Afrika, Latinamerika og Asien vil udtrykke, at de absolut

støtter det, Orbán gør. At tage til Ukraine, til Moskva, til Beijing, til Washington og så forsøge at lægge en anden dagsorden på bordet. Hvis der var massiv støtte fra det Globale Syd til Orbán på dette tidspunkt, ville det gøre det meget sværere for de mennesker i EU, som forsøger at sparke Orbán ud af hans position, og som forsøger at dæmonisere ham.

Jeg vil også gerne have, at folk stadig bruger den underskriftsindsamling, der kom ud af det forrige IPC-møde, som var en støtte til at erklære sig uafhængig af krigspartiet og fremkalde ånden fra Kennedy-Khrusjtjov-dialogen og Kennedys fredstale. Bliv ved med at bruge den underskriftsindsamling; få vigtige underskrivere, mange underskrivere; bare fordi verden bevæger sig så hurtigt, betyder det ikke, at et initiativ, vi diskuterede for to uger siden, har mistet sin betydning.

Ellers vil jeg bare gerne takke jer alle sammen. Hvis vi har glemt at svare på noget, så skriv til os, for vi kan også holde kontakten i løbet af ugen. Prøv at gå ud og mangfoldiggøre jer; få flere mennesker med i denne dialog. Jeg tror, at det at have en international platform som denne, hvor folk kan komme med deres bekymringer, og hver gang du taler, gør du vores forståelse af denne proces mere rig. Så prøv at få så mange mennesker med i næste uge, som du overhovedet kan. Vi har nogle vigtige begivenheder i vente. Jeg tror, der er forslag om en stor demonstration i Tyskland. Jeg tror, der bliver en stor demonstration på Hiroshima-dagen i begyndelsen af august. Derefter vil der være en stor international demonstration i efteråret. Og den 3. oktober tror jeg, at folk forbereder sig på en meget stor demonstration i Tyskland. Så vi vil koordinere alle disse bestræbelser og gøre dem tilgængelige. Men jeg tror, at det virkelig er på tide at lave massedemonstrationer nu og sørge for, at vi stopper dette fremstød mod tredje verdenskrig.

Orban forsøger sig med diplomati, mens NATO planlægger mere krig

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Onsdag den 10. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til YouTube-chat-siden.

Nå, Helga, der sker så meget, at jeg ikke helt ved, hvor jeg skal starte: Lad os begynde med et spørgsmål fra en kontakt i London, som skriver: "Jeg ved ikke, om Biden lider af demens, men det er tydeligt på det igangværende NATO-topmøde, at de fleste af NATO's ledere har farlige vrangforestillinger. Tror du, at Putins tålmodighed vil vare ved, hvis NATO leverer flere langdistancemissiler, F-16-fly og godkender ukrainske angreb i Rusland? Jeg frygter, at vi virkelig står over for en atomar tredje verdenskrig."

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville være gladere, hvis jeg kunne

afvise din bekymring, for jeg deler den. Jeg anser situationen for at være utrolig farlig, og hvis man analyserer de forskellige holdninger, kommer man til den konklusion, at hvis man ser på det fra NATO's side, er der ingen mulighed for en diplomatisk løsning, for at vende tilbage til nogen form for forhandlinger, der er kun politikken om at besejre Rusland. Det tror jeg er helt umuligt, for man kan ikke besejre den stærkeste atommagt på jorden, især ikke når de har en atomdoktrin, der fastslår, at hvis deres eksistens som stat er truet, vil de anvende atomvåben. Det betyder Tredje Verdenskrig, og det er vi faktisk meget tæt på. Og det er meget tydeligt, at de røde linjer er blevet overskredet, og russerne har også sagt, at hvis F-16-flyene bliver leveret til Ukraine, vil der komme en modreaktion, en symmetrisk eller asymmetrisk reaktion – måske ved at tage F-16-flyene ud direkte, måske på en anden måde, men i betragtning af, at de er kampfly til to formål, kan de ikke forblive inde i Ukraine set fra Ruslands synspunkt. Desuden er denne idé, som praktisk talt hele NATO nu arbejder for, at alle våbensystemer kan bruges dybt inde på russisk territorium, en opskrift på, at vi før eller siden vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Hvis man ser på det fra russisk side, og det må man ikke længere, men hvis man er videnskabsmand, historiker og analytiker, er man nødt til at se på alle sider og komme frem til en konklusion om, hvor vi faktisk er. Beskyldningen fra NATO – fra stort set alle, Stoltenberg, Biden, Biden sagde det for nylig, igen, og også mange andre, som briterne, siger det hele tiden, at Putins mål er at genindføre Sovjetunionen, og at man derfor ikke kan få en forhandlingsløsning, fordi Putin ikke vil stoppe. Han vil gå videre til de baltiske lande, til Polen og endda ind i Vesteuropa på et tidspunkt: Det er en antagelse, det er en udtalelse, som ikke er bevist af nogen fakta! Jeg har ikke set nogen fakta, noget bevis for, at den anklage er sand, men hele NATO's adfærd hviler på den karakteristisk af, hvad Putins intentioner angiveligt er.

Det er et kritisk spørgsmål, og jeg vil bede jer alle, vores seere, om at insistere på, at det bliver afklaret, for alt, hvad jeg har kunnet finde, er tonsvis af udtalelser fra Putin og nogle andre, men det er Putin, der tæller, om at Putin ikke har til hensigt at genskabe Sovjetunionen, han har ikke engang til hensigt at overtage hele Ukraine, men kun de dele, som ifølge den seneste udvikling forårsaget af Maidan-kuppet nu betragtes som en del af Den Russiske Føderation på grund af stemmerne fra de befolkninger, der bor der. Så det er den store kløft, og jeg tror, vi er nødt til at sikre os, at det spørgsmål enten bliver bevist, hvilket jeg ikke tror, det kan, for jeg har ikke været i stand til at finde noget sådant bevis, eller også skal det ud af regnestykket.

Grunden til, at disse mennesker, som har sat alt deres håb til en fortsættelse af krigen, er så desperate, er, at hvis man ser på dette NATO-topmøde, som skulle have været en glørværdig fejring af NATO's 75-års jubilæum, og hvis man ser på de mennesker, som er samlet der, så er det ikke en særlig glørværdig kombination: Biden – jeg ved ikke, hvordan hans mentale tilstand er eller ej; han er i hvert fald svag. Selv i Det Demokratiske Parti er der mange, som ønsker hans afgang. Redaktionen på {New York Times} kræver hans afgang, og de har ikke rigtig nogen troværdig erstatning, og det er derfor, jeg tror, det tager så lang tid at træffe en beslutning der. Men så Macron: Macron er fuldstændig miskrediteret i Frankrig, svag. Scholz er i en forfærdelig position. Så jeg tror, at NATO slet ikke står stærkt, og jeg tror, at hvis der var nogen fornuft blandt disse mennesker, ville de tage initiativ til premierminister Orbán fra Ungarn, som har vist, hvordan det er muligt at forhandle. Og jeg tror, at bare Orbáns fysiske tilstedeværelse ved dette møde må være en virkelig smertefuld oplevelse for disse mennesker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, som er en slags opfølgning på spørgsmålet om NATO-topmødet. Personen skriver: "Den krigsivrige direktør for Atlantic Council [Frederick Kempe]

(<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/putin-xi-orban-and-modi-provide-a-disturbing-backdrop-to-the-start-of-the-nato-summit/>) demonstrerede NATO-delegaternes panik i sin klumme i går. Han skriver om Orbáns møder med Zelenskyj, Putin og Xi og den indiske premierminister Modis møder med Putin, som om de er bevidste provokationer, der er timet til at falde sammen med NATO-topmødet. Han afslutter sin artikel med at sige: "NATO begyndte sin mission for 75 år siden midt i et vendepunkt i historien, en historie, som den tidligere amerikanske udenrigsminister Dean Acheson beskrev i sine erindringer {Present at the Creation}. Putin og Xi vil meget gerne være til stede ved afslutningen af NATO og den USA-ledede internationale orden. Men det vil kun lykkes for dem, hvis de allierede ikke reagerer, og hvis partnerne gør alt for at støtte disse revisionistiske autokrater.

"Har du en kommentar til det hysteri, som Kempe udviser?"

ZEPP-LAROUCHE: Man kan kun karakterisere det, der foregår, på den måde, hvis man sidder på en meget, meget høj hest! Og man ser ned på hele resten af verden, som om de bare er nogle dværge, der ikke tæller. Men arrogancen i det såkaldte kollektive Vesten, det er det, der er problemet, for det er den arrogance, der forhindrer disse mennesker i at se verden, som den er, og de tror kun, at de kan opretholde deres status som et unipolært system, hvis de behandler alle disse andre lande og folk som mindreværdige. Og det er, hvad der kommer ud af hans udtalelse.

Virkeligheden er, at timingen af Xi Jinpings, Putins og Modis besøg i Moskva har sin egen logik. Jeg mener, BRIKS er ved at opbygge deres eget system. De har lige haft møde i Shanghai Cooperation Organization i Astana: De understregede, at det ikke kun er BRIKS-Plus, men at det er alle disse organisationer, Shanghai Cooperation Organization, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN og nogle andre organisationer, som er en del af fremkomsten af et nyt økonomisk system baseret på de fem principper for fredelig

sameksistens – det vil sige suverænitet, ikke-indblanding, respekt for det andet lands forskellige sociale systemer – og disse lande er fast besluttet på at opbygge et sådant system. Og hvis det i rette tid falder sammen med NATO, så må det være sådan, men disse mennesker tror ikke, at NATO er verdens navle, og de foretager sig deres egne ting!

Så jeg synes, at udbruddet over, at Modi tager til Moskva og mødes med Putin, er utroligt, fordi Indien skulle være det store, såkaldte "største demokrati", hvor man gjorde alt for at trække det ind i de vestlige modellers lejr, men jeg tror, at de fuldstændig undervurderede Modis ønske om at have et uafhængigt Indien.

Så det, man vil se på NATO-topmødet, og alle tegn peger i den retning, er en indsats for at gøre NATO til et globalt system. NATO er angiveligt det nordatlantiske forsvarssystem, men de beslutter nu, og det har de gjort siden topmødet i Madrid sidste år, at NATO skal blive globalt. De vil gøre meget for at udvide AUKUS, som er forsvarsalliancen mellem USA, Storbritannien og Australien, og tilføje Japan og Sydkorea; og dybest set have denne politik om, at NATO skal udvide mod øst, for at omringe Rusland mere og mere; for derudover nu at omringe Kina. Og jeg synes, det er meget, meget farligt: For hvorfor skulle NATO, hvorfor bliver de ikke hjemme? Hvad har de at gøre med at forsøge at udvide til et globalt system, over hele verden, og forsøge at inddæmme Rusland og Kina? Og jeg mener, at det faktisk, at disse lande i det Globale Syd ikke er enige i det og insisterer på at opbygge deres eget system, det er meget rationelt, det er meget forståeligt, det er legitimt. Ingen har ret til at påtvinge flertallet af verdens befolkning deres vilje, og det er disse lande, som tilsammen repræsenterer 85 % af den menneskelige befolkning!

Så jeg tror, det skal løses. Og den bedste måde at løse det på er at gå i retning af suverænitet, de fem principper for fredelig sameksistens er en model, som hele folkeretten er udsprunget af; FN-pagten er i overensstemmelse med den; og jeg

mener, at ideen om at have overnationale konstruktioner som NATO – eller EU for den sags skyld – og de har indgået et stort ægteskab, siden von der Leyen besluttede at gøre forskellen mellem NATO og EU ikke-eksisterende. Så jeg synes ikke, det er en provokation: Det er arrogance at karakterisere det som en provokation, og det faktum, at de ikke holder sammen på skibet, ses af det faktum, at Modi ikke bare tog til Moskva, men at Modi accepterede at tage til Wien, til Østrig, umiddelbart efter mødet med Putin! Hvilket naturligvis betyder, at kansler Nehammer ikke kan deltage i NATO-topmødet, fordi han skal modtage Modi i Østrig.

Så du har Orbán fra Ungarn, Fico fra Slovakiet, også Bulgariens præsident Radev har udtrykt klar modstand mod NATO-politikken, vi har premierminister Kobakhidze fra Georgien, Vucic fra Serbien (som naturligvis ikke er med i EU, men en del af den europæiske dynamik), og naturligvis insisterer Østrig på sin neutrale status, og alt dette taler for, at der også er mange kræfter i Europa, som ikke er enige i denne globaliseringspolitik og militarisering af NATO.

Så jeg tror, at Kempe har et forkert syn på tingene. Jeg tror, han er nødt til at justere det.

SCHLANGER: Vi fik noget på chatlinjen her, som henviser til anklagen om, at russerne bevidst sprængte et børnehospital i luften i Kiev. Personen skriver: "Talrige fotos og videoer fra Kiev bekræfter uigendriveligt ødelæggelsen af et ukrainsk luftværnsmissil, affyret fra en affyringsrampe placeret inde i byen." Det ser ud til, at de har brugt den slags falske flag før på tidspunkter som dette, herunder Bucha-sagen. Har du nogen tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, igen, det ville kræve en uafhængig, international undersøgelse, som naturligvis ikke vil finde sted under de nuværende omstændigheder. Men jeg synes også, man skal bemærke, at [nogle russiske talsmænd] (https://russiaun.ru/en/news/090724_unsc_ukraine), det kan

endda have været ambassadør Antono, men jeg er ikke helt sikker, sagde, at hvis et russisk missil havde ramt dette børnehospital, ville det have ødelagt bygningen fuldstændigt, og bare på grund af skadens karakter er det meget tydeligt, at det sandsynligvis snarere var vragdele, der faldt ned fra et sådant luftværnsmissilangreb.

Så jeg synes, det er typisk: Det er ligesom "Bucha 2.0", det skal ødelægge, ligesom Bucha kom ind på scenen, især da chancerne for en diplomatisk løsning omkring Istanbul var på bordet. Nu er det et NATO-topmøde, som naturligvis er designet til at give næring til forargelsen. Men jeg tror, at det er meget tydeligt for de fleste tænkende mennesker.

SCHLANGER: Nu er der anden runde af valget i Frankrig, som gav, hvad nogle mennesker kalder et "overraskende" resultat. Jeg har en e-mail her fra en person, der har underskrevet sin e-mail med "Vred og skuffet". Og de spørger: "Hvad skete der med Le Pens parti ved det franske valg? Jeg kender ikke nogen i Frankrig, der kan lide Macron. Hvad skete der?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på valgresultatet, er Le Pens parti, Rassemblement National, stadig det stærkeste parti, så Marine Le Pen sagde faktisk, at det steg fra de sæder, de havde, til 120, hvilket er en fremgang på flere dusin. Under alle omstændigheder er de det stærkeste individuelle parti, og på grund af aftalen mellem Macronisterne og den forenede venstrefløj, Folkefronten, kunne de forhindre, at Le Pens parti kunne få absolut flertal. Men i betragtning af at EU allerede har antydnet, at de vil tvinge Frankrig til at justere deres budget på grund af det underskud, de har, i henhold til EU-reglerne, vil de – uanset hvem den nye regering er – komme med et brutalt spareprogram, og det betyder, at der ikke er nogen måde, hvorpå venstrefløjskomponenterne i en sådan ny regering (forudsat at det er, hvad det bliver) vil acceptere det. Så uenighed er forprogrammeret, og jeg tror, at Frankrig, efter alt hvad jeg kan se, står over for en periode med reel ustabilitet; Macron er ifølge alle de rapporter, vi får fra

vores kolleger i Frankrig, helt færdig.

Så jeg tror, vi går en turbulent tid i møde, fordi der sker så dramatiske ændringer i næsten alle lande i Europa, og jeg tror, det er heldigt, at der er et alternativ, når den Globale Majoritet organiserer sig i et nyt økonomisk system, ville det være meget nemt for de europæiske nationer at række ud til BRIKS, til SCO, til Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og lignende organisationer og bare sige: "Vi ønsker at samarbejde på lige vilkår. Vi insisterer ikke på afkobling, på reduktion af risici, men vi vil bare have handelsforhandlinger og relationer med hinanden til gavn for alle."

Se på Tyskland, de nyeste tal om den tyske økonomi for maj er ødelæggende! Den samlede eksport kollapsede med 3,5 %, importen med 6,5 %, men eksporten til Kina toppede med mere end 10,5 % eller noget i den stil! Det er et alvorligt slag, og den tyske økonomi er i frit fald. Og hvis de fortsætter med blot at være vasaller for den angloamerikanske indsats for at afkoble sig fra Kina, vil Tyskland og dermed hele Europa gå endnu mere i frit fald end nu. Og det vil få utrolige sociale konsekvenser.

Så jeg tror, at det gode er, at der er et nyt system på vej, og de europæiske lande ville gøre klogt i at vise vejen, ligesom Orbán tog initiativet og viste, at der er en anden vej. Og helt ærligt, hvis Europa ville indtage en sådan holdning over for det Globale Syd, ville det være den største venskabelige tjeneste, de kunne gøre USA, og hjælpe dem til at gøre det samme.

SCHLANGER: Nu har vi fået mange spørgsmål om det, man kunne kalde "balladen omkring Biden" i USA, spørgsmålet om, hvorvidt han skal træde tilbage, om han skal stille op til genvalg og så videre. Der er bare et par spørgsmål, for at give dig et eksempel: En spørger: "Synes du, han skal træde tilbage?" En anden siger: "Det er tydeligt, at hans medarbejdere og medierne har dækket over det. Burde der ikke

være en vis ansvarlighed for det?" Og så er der en, der skriver: "Hvordan kan vi tro på noget som helst? Hvordan kan vi vide, hvem der rent faktisk styrer landet?" Så du kan jo svare på de tre spørgsmål.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det sidste spørgsmål peger på sagens kerne. For spørgsmålene om Bidens egnethed blev stillet for fem år siden, af demokraterne allerede dengang! Der har været alle disse videoer på internettet i de sidste mange år, og man kunne aldrig vide, om de var ægte eller falske. Er de manipuleret af AI? I dag ved man det aldrig. Men det er helt klart, at Bidens svaghed rejser det helt afgørende spørgsmål: Hvem styrer egentlig USA? For hvis det ikke er præsidenten, og det er altid blevet sagt, at USA's præsident er det mest udfordrende job i verden – og det er faktisk et stort job – hvis det ikke er Biden, der styrer det, hvem er det så?

Jeg tror, at denne idé om, at der ikke er en valgt præsident, men et permanent bureaukrati, og nogle navne er dukket op, som denne Tom Donilon og lignende personer, men man kunne sandsynligvis – og vi er faktisk ved at undersøge det – lave en meget fin liste over, hvem der er hvem i dette permanente bureaukrati, på Wall Street, i det militærindustrielle kompleks, i Silicon Valley, i den akademiske verden; Universitetskontrollen, som er forbløffende, hvis man begynder at se på bestyrelserne for disse universiteter, så er overlappningen med det militærindustrielle kompleks, med banksektoren, helt ufattelig. Så man kan faktisk få dette permanente bureaukrati af mennesker, som ikke er blevet valgt, som ikke er ansvarlige, men som styrer showet, som styrer verdens skæbne. Og det burde virkelig bekymre enhver, for på den ene side, under navnet "demokrati", menneskerettigheder og regelbaseret orden og alle disse pæne ord, hvor er demokratiet i USA?

Så jeg tror, det kræver, at rigtige patrioter i USA virkelig tager dette spørgsmål op og tager ansvar for det. På nuværende tidspunkt kan jeg ikke se, hvem i det demokratiske parti, der

ville gøre en forskel. Der er selvfølgelig nogle spørgsmålstegn ved Trump. Er der en forbindelse mellem Trump og premierminister Orbán? Det ser ud til, at der er en vis koordinering af Orbáns initiativ til at tage til Moskva, tage til Beijing og nu deltage i NATO-topmødet, og at det alt sammen kan være en optakt til det, Trump har lovet, nemlig at han kan afslutte krigen i Ukraine på 24 timer. Så det er en sandsynlig hypotese. Vil politikken over for Kina blive ændret, hvis Trump bliver præsident? Det er et stort spørgsmålstegn.

Men jeg tror, det er et meget mere grundlæggende spørgsmål, at disse institutioner på Wall Street, i militæret og i Silicon Valley åbenbart har fået deres eget liv, og hvad det gør ved uafhængighedserklæringen og den amerikanske forfatning, ja, det er det store spørgsmål, som kun kan løses af det amerikanske folk selv. Og heldigvis har vi to absolut vigtige flagskibskampagner, nemlig [Diane Sare](<https://www.sareforsenate.com/>) til det amerikanske senat i New York og [Jose Vega til Kongressen](<https://votevega.nyc/>) i Bronx (CD15), og jeg kan kun bede folk om at orientere sig mod disse kampagner, fordi de tager fat på de spørgsmål, som enhver amerikaner bør være optaget af.

SCHLANGER: Helga, jeg har en hel række spørgsmål, så lad os se, om vi kan besvare dem på en nogenlunde kortfattet måde. Først et spørgsmål fra Tora: "Det er blevet lækket, at det i [sluterklæringen fra NATO-topmødet] (https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_227678.htm) står, at Ukraines vej ind i NATO er irreversibel. Kan du kommentere dette?"

ZEPP-LAROUCHE: På NATO-topmødet vil der blive gjort en stor indsats for at få en så stærk formulering som muligt, der garanterer en eller anden form for NATO-status for Ukraine. Men som de seneste rapporter viser, er der også nogle lande, nogle medlemmer af NATO, som er imod det, og der er faktisk

flere mennesker, som ved, at det at give Ukraine og Georgien et løfte på [NATO-topmødet i Bukarest i 2008] (https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_8443.htm) var den dumme og farligste beslutning, man overhovedet kunne tage. Og hvis NATO nu dybest set giver Ukraine en status, hvor man kalder det en "bro til NATO", eller hvad man nu kalder det, hvor der de facto er mere og mere NATO i Ukraine, så er det bare en tomme, et skridt, en centimeter tættere på Tredje Verdenskrig, fordi det fra russisk side simpelthen ikke er acceptabelt, ud fra deres helt grundlæggende sikkerhedssynspunkt, at have offensive våbensystemer ved deres grænse i Ukraine! Det er hele problemet: NATO-udvidelsen – folk siger: "Åh, NATO-udvidelsen, NATO er sådan et godmodigt væsen, og ingen bør nogensinde forvente noget dårligt fra NATO." Det er noget sludder! For hvis man er militærperson i Rusland, lytter man ikke til ord og propaganda, man ser nøgternt på, hvilke våbensystemer der er blevet flyttet inden for fem minutters rækkevidde fra Moskva. Og det er det, de reagerer på! Og enhver, der ikke er uærlig, vil indse, at det er en legitim sikkerhedsinteresse for Rusland at gøre opmærksom på det.

Hvad skete der under Cuba-krisen? Da Kennedy så, at der var sovjetiske missiler på Cuba, gjorde han helt korrekt opmærksom på, at det var for tæt på USA's grænse. Hvad ville USA's reaktion være, hvis Kina og Rusland pludselig flyttede deres offensive systemer til den mexicansk-amerikanske grænse eller til den canadisk-amerikanske grænse? Alle medier ville gå i selvsving. Folk ville gå amok.

Så vær realistisk. Og Brzezinski sagde det for mange årtier siden, han sagde, at uden Ukraine er Rusland ikke til at forsvare, og det er ikke engang en supermagt længere. Nu er folk også imod det faktum, at Rusland med Putin er begyndt at genoptage sin rolle som verdensaktør, og de siger: "Det skal Rusland under ingen omstændigheder have lov til at gøre." Hvorfor ikke? Rusland er det største land i verden, det har 11

tidszoner, det er en enorm landmasse i Eurasien. Det har alle råstofferne i Mendelejev-tabellen, så hvorfor skulle Rusland ikke kunne sige, at de er en stormagt i verden? Hvis man accepterer det og grundlæggende siger: Lad os gå tilbage til alle nedrustningsaftaler, lad os få en fredelig orden, så ville det ikke være noget problem. Nu tror jeg desværre ikke, at det gamle regime kan genetableres, og derfor tror jeg, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne nuværende, farlige situation, er ved at ændre parametrene fuldstændigt, ved at gå tilbage til principperne i den Westfalske Fred og sige, at en fortsættelse af krigen ikke vil være til gavn for nogen, fordi der ikke vil være nogen sejrherre, for vi vil alle være døde! Det var tilfældet i 1644-1648, da forhandlingerne fandt sted, fordi folk indså, at en fortsættelse af kampene ville føre til alles død. Og i en tid, hvor vi har mere end 10 gange, og sandsynligvis mere, den mængde atomvåben, som er nødvendige for at eliminere den sidste smule liv på Jorden, er det bare vrangforestillinger, for at være meget venlig, ikke at komme til den konklusion, at vi er nødt til at stoppe.

Så vi er nødt til at have en idé om at gå over til [en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og heldigvis har der i den seneste tid været enorme skridt i den retning. Putins initiativ den 14. juni] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74285>), hvor han tilbød en all-eurasisk sikkerhedsarkitektur; det samme blev tilbudt af Xi Jinping på konferencen om de fem principper for fredelig sameksistens] (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202406/t20240628_11443839.html); og nu på [Shanghai Cooperation Organization-konferencen] (https://www.mea.gov.in/bilateral-documents.htm?dtl/37942/Astana_Declaration_of_the_Council_of_Heads_of_State_of_the_Shanghai_Cooperation_Organization), og jeg mener, at det er dét, der

bør diskuteres. Jeg tror, det er den eneste måde, vi kan komme ud af denne krise på.

SCHLANGER: Det andet sted, hvor der var valg, var i Storbritannien, og D. påpeger, at Labour-partiets leder Keir Starmer var hurtig til at fordømme Rusland, men endnu ikke har fordømt Israels folkedrab. Han fortsætter med at spørge: "Hvordan vil den politiske dynamik ændre sig mellem Storbritannien og USA, hvis Trump vinder det amerikanske valg?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, at den nye britiske regering er anderledes end den forrige. Jeg mener, måske i farve, måske Labour i stedet for Tories, men med hensyn til udenrigspolitik er der ingen ændring. Jeg tror, at hvis Trump kommer ind, kan det føre til en situation, hvor det naturligvis også vil opmuntre mange flere patriotisk tænkende mennesker i Europa, så jeg tror, at det forhåbentlig vil isolere briterne og reducere dem til det, de faktisk er: en lille ø.

SCHLANGER: [griner] Og her er det sidste spørgsmål for i dag, Helga, fra en tysk økonom, som sagde: "Jeg fulgte dit råd og læste Lyndon LaRouches fascinerende essay om en ['Basket of Hard Commodities: Trade without Currency'] (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf). Selv om jeg forstår hans argument om katastrofen ved systemet med flydende valuta efter 1971, undrer jeg mig over, hvorfor han ikke gjorde det enkelt og bare gik tilbage til Bretton Woods' guldreservesystem?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, der er for meget fokus på guldreserveaspektet og mindre fokus på forskellen mellem faste og flydende valutakurser. Fordi skiftet til flydende valutakurser var det, der åbnede portene til hele dereguleringen af markederne, som blev øget trin for trin, indtil den nuværende næsten fuldstændige deregulering af alt. Men jeg tror, at den vigtigste grund til, at Lyns artikel er

relevant, er, at Bretton Woods-systemet gav stabilitet til de nordlige lande, til den vestlige verden; det tillod genopbygning efter Anden Verdenskrig, i Tyskland og andre steder, men det opfyldte absolut ikke Roosevelts løfte, som han havde givet i 1933, om at han ønskede at skabe et system, der ville tillade billig, langsigtet kredit til forøgelse af udviklingslandenes velstand.

Da Roosevelt døde på et uheldigt tidspunkt, og da Truman blev USA's præsident, tog karakteriseringen og den faktiske opbygning af Bretton Woods-systemet sig af de nordlige lande, men det tog sig ikke af det Globale Syd, så de forblev i en tilstand af praktisk talt kolonialisme og i fattigdom og underudvikling.

Jeg tror, at det vigtigste ved Lys artikel er, at den absolut lægger vægt på langsigtet kredit til udvikling. Det er det, vi skal forstå: Vi taler ikke om at erstatte et monetært system med et andet, men vi taler om at erstatte et monetært system med et kreditsystem. Med andre ord er det ikke monetaristisk værdi, men målingen vil ikke engang være råmaterialer og hårde råvarer, men det vil være stigningen i produktiviteten i produktionsprocessen af arbejdskraften og den industrielle kapacitet, som vil være referencepunktet for målingen af valutaerne. Så dette er en helt anden tilgang: Den er orienteret mod den løbende, kontinuerlige forbedring af folks levevilkår og ikke profitten for nogle få: Det er en vigtig forskel.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du er med os igen i dag. Det er altid en fornøjelse at høre dine tanker om disse ting, og jeg tror, at vi stadig får flere spørgsmål, men du har en anden webcast at lave. Så tak, fordi du kom. Og folk bør holde øje med mødet i Den Internationale Fredskoalition i morgen og tilmelde sig loggen til det på [Schiller Instituttets hjemmeside]

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/forms/user_sessions/new).

Er der nogen konklusion, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ked af at modsige dig, Harley, men IPC-møderne er om fredagen. Så tjek venligst ind på fredag. OK, til næste gang, eller fredag.

Fornuftens diplomati i fredens navn

DENNIS SPEED

Den 9. juli 2024

Den ungarske premierminister Viktor Orbán brugte følgende ord til at identificere princippet bag de handlinger, han har indledt, umiddelbart efter at han overtog formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, en position han vil varetage i de næste seks måneder. "Det vi kan gøre, er hvad der altid er formandskabets opgave at gøre: at lægge forslag på bordet. Så vi kommer ikke til at træffe beslutninger, men vi vil hjælpe de 27 premierministre med at træffe beslutninger. Vi vil være til stede overalt, hvor det er vigtigt for Europa; vi vil udforske alle situationer... Dette lederskab er ikke bureaukratisk – selvfølgelig er der disse sager og overvejelser, men der er også brug for en politisk form for energi: et initiativ, som ikke er en beslutning, men som lægger en klar beskrivelse af situationen på bordet, de mulige løsninger. Det er sådan, vi vil gå frem. Hvis du eller dine seere i de kommende dage hører overraskende nyheder fra overraskende steder, er det denne måde at arbejde på, der ligger til grund for det."

I sin første uge på jobbet har "præsident" Orbán besøgt

Ukraine, Rusland og Kina. Præsident Orbán sagde også noget mere: "I denne kultur af internationalt diplomati er det, vi repræsenterer, og hvordan vi repræsenterer det, offentligt, åbent og direkte. Jeg synes, at det er en dyd." Det samme gjorde filosofen Platon, hvis dialog, *Republikken – bogstaveligt talt* "de offentlige ting" – ikke så meget handler om en regeringsform som om metoden til selvstyre.

"Åben og direkte" ville ikke være de første ord, man tænker på, når man ser på det amerikanske præsidentskab lige nu, eller dets korrupte bureaukrati, der arbejder ud fra det, der mere korrekt kaldes "løgnens styre" end "retsstatsprincippet", som i sig selv er et sofistisk, forkasteligt ikke-begreb. Der er også medierne, som har samarbejdet om at dække over det, som ingen længere kan benægte. Alligevel gør de det stadig, og derfor bør man aldrig mere stole på dem, især ikke i spørgsmål om krig og fred. Hverken amerikanerne eller resten af verden – måske med undtagelse af City of London – ved, hvem den amerikanske præsident er; vi ved bare alle, hvem den amerikanske præsident ikke er. Vi ved, at USA's nuværende regering tydeligvis ikke er valgt af folket, ikke står til ansvar over for folket og ikke er tiltænkt folket.

Hvad der adskiller en "præsidentiel" fra en "bureaukratisk" tankegang, uanset regeringsform, er det som nogle gange kaldes voluntarisme. Det "præsidentielle princip", som Orbán i øjeblikket henviser til, får adgang til og anvender, er ikke hans særlige embede. Det er ikke anderledes i sin potentielle effekt, end det princip som den amerikanske præsident Franklin Roosevelt anvendte i sine første dage i embedet fra den 4. marts 1933. Vi sammenligner ikke de to personers formelle handlinger eller beføjelserne i deres to embeder. Hvad der er identisk, er, at i begge tilfælde kræver den monumentale opgave, som skal udføres, at den person, der påtager sig ansvaret for at udføre den, må, for at lykkes, overtale andre til at handle på vegne af at udføre denne opgave. Lederen kan kun foreslå, men ikke gennemtvinge, en fremgangsmåde og skal

med fornuftens kraft overbevise andre om at handle, selv hvis de er meget utilbøjelige til at gøre det.

FDR var nødt til at genoprette det depressionsramte amerikanske folks tillid til selvstyret i de allerførste timer af sit præsidentskab. Hans overtagelse af banksystemet – “Bank Holiday”, der begyndte den 6. marts 1933 – skete før hans vedtagelse af Glass/Steagall-loven i juni 1933, tre måneder senere. “Handling, og handling nu” var det, der var brug for; handling kom først, og så fulgte loven, fordi præsidenten agerede beslutsomt for den generelle velfærd.

I et meget anderledes, men tilsvarende eksempel mødtes Abraham Lincoln to uger efter sin indsættelse som USA's præsident i 1861 med den 30-årige ingeniør Grenville Dodge for at diskutere det, der mindre end et årti senere skulle blive til den transkontinentale jernbane. Det var datidens “Apolloprojekt”, som forvandlede al transport i verden, gav mulighed for indre udvikling af kontinenter og banede vejen for alle efterfølgende sådanne udviklingsprojekter, herunder Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og Shanghai Cooperation Organization i dag. En truende broderkrig, som ville bryde ud kun fire uger efter hans møde med Dodge, afholdt ikke Lincoln fra det, han vidste var grundlæggende – at fremme USA's fysiske-økonomiske enhed som grundlag for at genetablere dets politiske enhed som en republik. Lincolns forudgående overvejelser om den transkontinentale jernbane – det første spørgsmål, han stillede Dodge to år tidligere på deres første møde i Council Bluffs, Iowa, i august 1859, var: “Dodge, hvad er den bedste rute for en Stillehavsjernbane mod vest?” – var en del af Lincolns strategi for at vinde krigen. Selve den fysiske jernbane ville først blive færdiggjort efter denne krig og efter Lincolns død. I den forstand forstod Lincoln forholdet mellem en militærstrategisk politik og en udviklingspolitik og forsøgte at skabe en ny strategisk og udviklingsmæssig “arkitektur” – som vi bliver nødt til at gøre nu, men af en kvalitativt højere international karakter, som

foreslået i Helga Zepp-LaRouches ti principper.

Fra det synspunkt kan man med friske øjne se på Kinas arbejde, der grænser op til 14 nationer, og dets præsident, Xi Jinping, inden for diplomati, herunder Kinas stort set ignorerede plan for fred i Europa. Se med friske øjne på "modstanderen" Rusland, som også grænser op til 14 nationer, og dets præsident, herunder hans forslag til forhandlinger fra 14. juni. Betragt ud fra dette synspunkt, hvad Orbán har sat i værk. Overvej hvad der ville ske, hvis intelligente livsformer i den transatlantiske sektor, som ikke nødvendigvis er helt enige i Ruslands eller Kinas politik, men som har en sammenfaldende idé om nødvendigheden af fred gennem udvikling, ville tænke over, offentligt støtte og fremme det, som Orbán har gjort.

Uafhængige kandidater med et uafhængigt sind, som New Yorks senats- og kongreskandidater Diane Sare og Jose Vega, må handle i det "præsidentielle princips" navn, som økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche gjorde gennem sine otte præsidentkampagner og sine mange fysisk-økonomiske udformninger og forslag. Alle sådanne kandidater og stemmer kan både støtte og fremskynde det diplomatiske tempo, som Viktor Orbán har indledt.

At gennemføre offentlige politiske interventioner, som både Vega og Sare har gjort for nylig, er en måde, hvorpå modige "normale borgere" i den transatlantiske sektor kan vælge også at få adgang til "præsidentprincippet", uafhængigt af en bestemt valgdato i deres respektive lande. Og at abonnere på vores *Executive Intelligence Review* og dens *Daily Alert*, især i lyset af de åndsdræbende mediers daglige forræderi mod menneskeheden, som de kalder "nyheder", er afgørende for at udvikle og opretholde den moralske egnethed til at overleve i disse tumultariske tider, for "ikke at blive fanget under begivenhedernes niveau". Denne række af handlinger er den "*res publica*"-form for diplomati i fredens navn, som verden kræver af os for at overleve denne farligste tid i hele historien.

Sandhed versus 'fortælling'

Den 7. juli 2024 (EIRNS) – Hvis det ikke var så ekstraordinært farligt, ville den nuværende strategiske krise næsten være komisk.

Den 9.-11. juli vil NATO holde topmøde i Washington D.C. for at koordinere den næste optrapning af deres kampagne for at udslette Rusland under dække af krigen i Ukraine. Lederne ved dette gallatraf vil omfatte den mumlende og desorienterede præsident Biden, hvis erkendelsesmæssige svækkelse netop er blevet udstillet offentligt for hele verden. En anden, Frankrigs Macron, har lige fået et af de mest forbløffende valgnederlag i moderne historie – og alligevel vil han spankulere rundt på scenen og muligvis mumle for sig selv "*Qu'ils mangent de la brioche*". Og en tredje, Keir Starmer fra Storbritannien, stormede ind i embedet for 72 timer siden på lidt mere end det næsten universelle had mod hans konservative modstander.

Bortset fra en vigtig gruppe af krigsmodstandere omkring den ungarske premierminister Viktor Orbán, vil de alle sværge troskab til den "regelbaserede orden", som aldrig er blevet defineret og faktisk ikke eksisterer; og de vil forpligte sig til yderligere hundredvis af milliarder dollars i dødbringende militær bistand til Volodymyr Zelenskyj i Ukraine – som ikke engang er Ukraines lovlige præsident på nuværende tidspunkt, eftersom hans præsidentperiode udløb den 20. maj 2024, da nyvalg planlagt til den 31. marts var blevet aflyst på grund af krigsretstilstand.

Det *gamle regimes* institutioner smuldrer faktisk hurtigere,

end man kan nå at sige “vi opgiver aldrig vores spekulationsboble”.

Det er en krigskonstruktion, der ikke holdes sammen af meget mere end “fortællingen” om, at “Putin er ude på at genskabe Sovjetunionen”, og “Putin vil invadere de baltiske lande som det næste, hvis Ukraine falder” – åbenlyst falske påstande, der ikke holder til en direkte gennemgang af præsident Putins offentlige udtalelser i de seneste årtier, for ikke at nævne det væsentlige faktum i den nyere moderne historie.

I sin tale til deltagerne i Den Internationale Fredskoalitions møde den 5. juli udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en bred udfordring om at tage fat på denne såkaldte “fortælling”:

“Jeg tror også, at vi er nødt til at arbejde i dybden. Jeg tror, at det vi oplever lige nu er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvare deres fortællinger, går sandheden tabt...”

“Jeg tror, vi er nødt til at give en udfordring til historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der er optaget af historisk sandhed, om at rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig. Hvordan mistede vi en utrolig historisk mulighed, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var et sammenbrud af deres system.

“Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede, eller en formulering i den stil. Netop det Putin-citat bliver altid

misforstået som om, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde. Han sagde det, fordi der i de følgende år af Jeltsin-perioden skete en afvikling af den russiske industrikapacitet fra 1991 til 1994, et fald til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt kollaps af den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million mennesker om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte derefter til sammenbruddet i 1990'erne, og dette er hvad han kalder denne katastrofe.

“Jeg tror, at alt lige nu er under kontrol af ‘fortællingen’: Man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig, at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

“I Tyskland er det ikke engang længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis man siger det, kan man, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde.

“Jeg tror, at dette er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, at vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed. Og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var mulighederne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, så vi kan komme tilbage til en diskussion; for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt til at blive gjort for at rette op på det.”

Foto: NATO Photo

Når institutioner fejler: Tænk som LaRouche

Den 4. juli 2024 (EIRNS) – Det er en klinisk bevist kendsgerning, at når et alvorligt neurotisk eller psykotisk individs adfærd producerer konsekvenser i den virkelige verden, der er i modstrid med hans egen overbevisning, ser han disse resultater gennem den samme psykoses prisme – og konkluderer, at hans synspunkter endnu engang er blevet retfærdiggjort.

Den “analyse”, som Atlantic Councils direktør, Frederick Kempe, en af etablissementets førende koryfæer, har leveret, om at de skelsættende politiske implosioner omkring Biden, Macron og Sunak sker, fordi “de selv er skyld i det”, er af præcis den karakter. Ingen steder viser Kempe den mindste erkendelse af, at disse tektoniske politiske skift blot er overfladiske udtryk for et systemisk sammenbrud af hele det nuværende London-centrerede imperiale finansielle, økonomiske, politiske, kulturelle, moralske og filosofiske system.

Lyndon LaRouche forudsagde denne sammenbrudskrise med præcision for over 50 år siden.

Hvordan kan det være, at Kempe m.fl. stadig ikke har en anelse, og viljeløst bringer verden til en dødelig økonomisk nedsmeltning og mod en stadig mere sandsynlig atomkrig – hvor LaRouche forudså den nuværende udvikling et halvt århundrede, før den “skete”, og leverede en løsning på problemet?

Gå tilbage til 1976 og et memorandum om strategiske studier skrevet af Lyndon LaRouche den 3. april samme år under titlen ”Heuristiske tillemplinger af den højere teori om mangefold på den nuværende strategiske og underliggende taktiske

situation". Studér følgende uddrag af dette dokument og husk på, at LaRouche i juni 1975 første gang havde præsenteret sit forslag om en international udviklingsbank (IDB) som et alternativ til det nuværende kollapsende system:

"I ethvert relativt kort udviklingsinterval af en samfundsphase af en bestemt art, definerer det karakteristiske specifikke træk ved dette samfund, der kan henføres til dets udviklingsmåde, den omtrentlige ækvivalent til et sæt universelle love, der er specifikke for denne fase af dette samfund. Som følge heraf repræsenterer visse former for aktivitet, som er karakteriseret ved sådanne regler, det effektive mål for virkeligheden i den sammenhæng. Følgelig har visse træk ved livet, der er bestemt på denne måde, betydning som "fakta" under sådanne forhold. Som kendsgerninger repræsenterer de ikke kun generelt acceptable fortolkninger af begivenheder, men denne fortolkning er uadskillelig fra en tilhørende underforstået forestilling om, hvilken praktisk handling der bør foretages som reaktion på begivenheden. Vi kan derfor med rette kalde sådanne "kendsgerninger" for "praktiske kendsgerninger", da deres betingede gyldighed er uadskillelig fra effektiviteten af den slags handlinger, de indebærer; de kaldes "kendsgerninger", hovedsagelig fordi de reaktioner, de indebærer, "synes at fungere" inden for rammerne af den pågældende fase af det pågældende samfunds udvikling.

"Men, bring så dette samfund til et punkt af diskontinuitet, mangel på sammenhæng, som f.eks. den nuværende fase af kapitalistisk sammenbrudskrise. Samfundet har nået et punkt, hvor det ikke længere kan eksistere på basis af de tidligere dominerende sæt af institutioner. Resultatet er at det, der fungerede som reaktion på tidligere begivenheder, ikke længere fungerer. I en meget meningsfuld forstand er universets love pludselig brudt sammen, for så vidt som relationerne i det pågældende samfund nærmer sig et sæt underforståede universelle love for social praksis. Derfor er det, der reelt

var et "faktum" i 1971, ikke længere et faktum i dag.

"Situationen er mere kompliceret, som vi allerede har antydnet.

"Der er to grundlæggende bevidste alternativer til rådighed for den kapitalistiske sektor i dag. Det ene er det degenererede univers med schachtianske nedskæringer og politistatsstyre på en næsten global skala. I dette univers hersker en helt ny definition af fakta. Det andet er forslaget fra Den Internationale Udviklingsbank, hvor de grundlæggende erfaringer defineres anderledes end i verdenen fra 1971 eller i den schachtianske verden. Endelig, hvis ingen af de to mulige universer vælges, har vi det særlige univers med absolut kaos.

"Ingen af de fire alternative universer bestemmer endnu fuldt ud, hvad der er en kendsgerning. Det gamle univers er døende, men det har stadig en tendens til at bidrage til at bestemme, hvad et faktum er. Det schachtianske univers er på nippet til at blive den totale erstatning for den verden, vi kendte i 1971, og den fremkomst påvirker allerede definitionen af fakta. Forslaget om Den Internationale Udviklingsbank påvirker også begivenhedernes gang i nogle nationer og i den globale situation som helhed. IBD bestemmer derfor også betydningen af fakta. Der er også en trussel om voksende kaos, som ligeledes definerer fakta.

"Det er blot den overordnede situation. Processen med at bevæge sig fra det eksisterende, kollapsende univers fra 1971 til et af de tre alternative nye universer kan ikke ske som et simpelt, direkte spring fra det ene til det andet. De institutioner, der er nødt til at etablere et af de nye alternative universer, er ikke på plads; de vil komme på plads som resultatet af en række mellemliggende, kortlivede underuniverser, som hver især umiddelbart bidrager til at bestemme, hvad der udgør en kendsgerning i det øjeblik."

Når du reflekterer over disse dybere spørgsmål i denne 4.

juli-weekend og over den påtrængende fare for atomkrig, som vores art står over for, ville det være et godt tidspunkt at genoptage: "Tænk som LaRouche", da alt andet ikke vil være en vej ud af nutidens eksistentielle krise. Ud over det ovenfor citerede dokument af LaRouche ville et godt sted at starte være det nyligt udgivne bind II af *Lyndon LaRouches samlede værker* – som omfatter værker, der i høj grad er centreret om kunst, musik, drama, poesi og princippet om menneskelig kreativ handling, som ligger til grund for dem – og som er tilgængelig fra LaRouche Legacy Foundation.

Og sørg for at støtte og udbrede Den Internationale Fredskoalitions netop udgivne "Uafhængighedserklæring om overhængende atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu."

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Helga Zepp-LaRouche til Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 57 Fredag den 5. juli 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er det 57. møde i træk, vi har holdt. Tak, fordi I er kommet. Mit navn er Anastasia Battle, jeg er jeres ordstyrer i dag; mine medordstyrere er Dennis Small og Dennis Speed (vi kalder dem gerne bare Denniserne). Vi har en række mennesker på i dag, som vil tale om et meget vigtigt dokument, som vi udsendte i går i uafhængighedserklæringens ånd. Vi kaldte det "Uafhængighedserklæring fra overhængende atomkrig; begynd

forhandlinger om fred nu!" Hvis du ikke har haft mulighed for at læse eller underskrive det, vil jeg lægge det ud i chatten om et øjeblik. Gør det venligst, og del det rundt. Vi vil virkelig gerne sætte en masse ting i gang. Vi får en række rapporter om det. Vi har en masse cirkulation og genopslag; det har været fremragende med hensyn til at mobilisere folk til at tænke på denne fare for atomkrig, og hvordan vi løser denne krise lige nu.

Jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som vil sætte tingene på plads for os. Helga er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej til jer alle sammen. Mange ting sker meget hurtigt, fordi vi befinder os i en tektonisk ændring af verdensordenen, så det er helt normalt, at begivenhedernes hastighed øges i forhold til normale tider. Den mest interessante og faktisk positive udvikling er det faktum, at Ungarns premierminister Orbán er i Moskva lige nu. Han har allerede haft et fælles møde med præsident Putin. Det er ekstremt vigtigt. Ungarn overtog EU-formandskabet i seks måneder den 1. juli. Den 2. juli var Orbán allerede i Kiev, hvor han talte med præsident Zelenskyj. Som jeg nævnte, var han nu den 5. juli i Moskva og mødtes med Putin. Den første læsning af responsen er ganske opmuntrende. Putin sagde, at han betragter dette som en meget vigtig begyndelse; at han er taknemmelig for, at Orbán kom. Han blev briefet af Orbán om det vestlige syn på situationen, og de diskuterede måder at løse Ukraine-krisen på. Det er klart, at alle mulige mennesker i Bruxelles er begyndt at hyperventilere. Von der Leyen sagde, at Orbán ikke har EU's mandat. Charles Michel sagde det samme. Von der Leyen sagde endda, at dette er eftergivenhed; og Stoltenberg sagde også, at Orbán ikke har noget [NATO-]mandat, og at der ikke er nogen tegn på, at Putin er klar til fred.

Diskussionen viser tydeligvis det modsatte, nemlig at der er en vigtig bevægelse. Jeg synes, det er et meget første, håbefuldt tegn, for det, vi hele tiden har sagt, er, at vi absolut må vende tilbage til diplomatiet og en forhandlingsløsning. Det betyder ikke, at man med det samme kan sige, hvem der har ret, og hvem der tager fejl, men der er ikke noget alternativ til diplomati i en tid med atomvåben.

Den anden dramatiske udvikling, som jeg kun vil komme ind på, er naturligvis valgresultatet i Storbritannien, hvor de konservative led et jordskreds nederlag. De konservative har nu kun 131 pladser mod Labours 410 pladser. Det betragtes generelt som et jordskælv efter 40 år med konservativ regering. Hvad denne nye Labour-regering bliver, er endnu uvist. Der er nogle bekymrende tegn på, at udenrigspolitikken måske ikke vil ændre sig så meget, men det vil vise sig. På søndag er der anden runde af valget i Frankrig, hvor meningsmålingerne lige nu ikke tyder på, at en Macron-sejr ligger i kortene. Det forventes generelt, at hvis der kommer en højreorienteret Le Pen-domineret regering, vil der blive en meget vanskelig periode med samarbejde mellem formandskabet og regeringen. Det er klart, at disse valgnederlag, som vi har set, begyndende med valget til Europa-Parlamentet, er en høj og klar stemme fra befolkningen mod etablisementets nuværende politik, både med hensyn til krigspolitikken, men også med hensyn til nedskæringspolitikken. For al denne militarisering af Europa går hånd i hånd med de mest dramatiske nedskæringer i økonomien, stramninger, Schachtiansk økonomi af værste skuffe, og det afviser befolkningen meget, meget kraftigt.

Nu vil jeg gerne nævne en anden vigtig udvikling, og det er, at man i Tyskland siden januar i år har været i gang med at forberede noget, der hedder Operationsplan Tyskland, og den blev præsenteret for to dage siden i et tv-interview med NTV i Tyskland af generalløjtnant André Bodemann, som er chef for Bundeswehrs territoriale styrker. Han er ansvarlig for denne Operationsplan Tyskland. I interviewet forklarede han, hvad det hele handler om. Han udtalte, at vi havde over 100 hemmelige møder i lukkede rum; vi producerede et hemmeligt dokument på 1.000 sider, så du kan se, at det er meget komplekst. Det drejer sig grundlæggende om marchen mod Østfronten. Han sagde, lad os antage, at amerikanerne lander i Holland, og så kommer de gennem Holland mod Tyskland, ad motorvej, med tog, i bil. De ankommer til Tyskland, og på grund af værtslandsaftalen overtager tyskerne den logistiske forsyning og forplejningen. Og da Bundeswehr på det tidspunkt allerede er på Østfronten, kan de ikke tage sig af logistikken, så derfor har du civile katastrofeorganisationer som Røde Kors, [s/l Eurolita inaud; 24:25] og lignende

organisationer, der vil oprette lejre ved stoppestederne på motorvejen, hvor de vil levere mad, væsker, brændstof, sanitetsudstyr til disse amerikanske tropper. Der er allerede indgået kontrakter med civile firmaer om at levere logistik og catering til at levere maden; det ved vi fra nogle kontakter, som har rapporteret, at sådanne ting foregår. Men praktisk talt al opstilling til den kommende sikre krig med Rusland på tysk territorium, og ingen snak om diplomati, ingen snak om, at det måske ikke sker. Men al snak går på, at vi skal være klar til krig senest i 2029, for så vil Rusland ikke kun angribe de baltiske lande og Polen, men også europæiske stater.

Det er utroligt, for alt omkring denne krigsforberedelse er afhængig af, at man har styr på den fortælling. Den fortælling siger, at Putin på ingen måde vil forhandle; det er klart, at vi er nødt til at besejre Rusland på slagmarken i Ukraine, fordi Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen, og derfor er der ingen måde at løse det på fredelig vis, så vi er nødt til at gå i krig. I den tale sagde generalløjtnant Bodemann også, at der allerede foregår sabotage, cyberkrigsførelse; se på Nord Stream 2. Det er den største frækhed, bare i forbifarten at flette ind, at det var Rusland, der lavede sabotagen af Nord Stream 2, hvilket er grunden til, at den tyske økonomi er i frit fald lige nu på grund af de høje energipriser som følge heraf. Det er ren og skær fantasi at insinuere noget, som der ikke er noget bevis for, men en udbredt hypotese om, at det ikke var Rusland, men måske den vestlige side. Seymour Hersh sagde endda, at det var USA i samarbejde med Norge, der gjorde det. Men det viser, hvor meget sandhed der er i det. Det andet omdrejningspunkt, nemlig at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen; det, Orbán gør i Moskva lige nu, gør det helt klart, at det også er en åbenlys løgn.

Derfor er det så meget desto vigtigere, at vi ser på det spørgsmål, vi diskuterede sidste gang, nemlig hvad der er konklusionen på Biden-Trump-debatten, og det faktum, at koret nu kræver, at Biden skal træde tilbage; at Biden ikke er villig til at træde tilbage. Hele det kor vokser dag for dag. Men vi brugte debatten sidste gang til at sige, at det interessante spørgsmål ikke er, hvem der er præsidentkandidat

de næste fire år; det afgørende spørgsmål er, at hvis Biden tydeligvis ikke er egnet til at lede Det Hvide Hus, hvem skal så lede Det Hvide Hus? Hvem har fingeren på knappen? Til det formål begyndte vi at se på det, der generelt kaldes det permanente bureaukrati, som forbliver, uanset hvilken præsident der sidder i Det Hvide Hus, og som nogle mennesker kalder den dybe stat. Det er faktisk ikke så mystisk, for det er det permanente bureaukrati. Der var nogle artikler om, hvem der er i Bidens inderkreds; der var en artikel af Seymour Hersh og en af {New York Times}, som begge peger på tre personer. Den ene er Tom Donilon, som har været i Obama-lejren i lang tid i forskellige ledende stillinger; hans yngre bror Mike Donilon og den tidligere senator Ted Kaufman. Donilon og Ron Klain tilhører alle advokatfirmaet O'Melveny and Myers, LLP i Los Angeles. Vi kiggede i vores {EIR}-arkiv, som altid er et meget nyttigt sted at gå hen, hvis man vil have noget baggrundsviden, fordi vi har samlet en masse viden gennem årene. Der skrev vi allerede i 1993 om advokatfirmaet O'Melveny and Myers, at Tom Donilons mentor var ingen ringere end Warren Christopher, som var ansat i den første Clinton-administration. Dette er meget vigtigt, fordi vi gentagne gange har stillet spørgsmålet om, hvad der gik galt efter Sovjetunionens sammenbrud, hvor det var meget tydeligt, at der var en periode, hvor en fredsordning ville have været yderst realistisk. Der var en generel anerkendelse af, at Sovjetunionen allerede var holdt op med at være en trussel to år før dets opløsning. Jack Matlock og andre har bekræftet, at det blev lovet Sovjetunionen og Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst. Det er klart, at det potentielle klima for at bygge et fælles europæisk hus enten i Europa eller fra Vladivostok til Lissabon, det løfte blev skridt for skridt undermineret. Og mere og mere blev Rusland gjort til fjenden igen, på trods af at det ikke længere var kommunistisk.

Så vi begyndte at se på, hvad der forårsagede denne transformation, og her i denne periode under Clinton-administrationen er der et nøglepunkt. Vi ved, at et vigtigt punkt var, at NATO i 1999 indledte det første illegitime angreb på Jugoslavien. Ulovligt, fordi det ikke var støttet af en beslutning i FN's Sikkerhedsråd, og en af nøglepersonerne

bag det var ingen ringere end Tom Donilon, og naturligvis også vicepræsident Gore og Warren Christopher i baggrunden. Så hvis man husker det, forsøgte Clinton at forbedre forholdet til Rusland i Jeltsin-perioden. Men da angrebet på Jugoslavien fandt sted, var premierminister Primakov på vej til USA, hvor han ønskede at føre forskellige former for forhandlinger med IMF, men også med Clinton-administrationen. Da han fik at vide, at NATO-angrebet var nært forestående, beordrede han midt over Atlanten sit fly til at vende om og vende tilbage. Det var et absolut slag mod muligheden for at forbedre forholdet.

Så når vi forsøger at rekonstruere, hvad der gik galt i perioden efter Sovjetunionens sammenbrud, er dette helt sikkert et vigtigt element, som vi bør notere os og forsøge at kaste mere lys over alt dette. Jeg synes, det er meget vigtigt, fordi vi nu befinder os i den farligste periode. Der er mange mennesker, der har understreget, at de næste tre til fem måneder frem til det amerikanske valg sandsynligvis er den farligste periode i menneskehedens historie. Om få dage er der NATO-topmøde i Washington. I juli måned forventes det, hvis det ikke stoppes, at de første F-16 vil blive leveret til Ukraine. Rusland har allerede sagt, at dette er en absolut rød linje, fordi de ikke vil vide, om denne F-16 har atomare våben eller ej, og de vil ikke være i stand til at tolerere tilstedeværelsen af sådanne fly i Ukraine. Så dette vil være et af de vigtige farepunkter.

Jeg tror, at spørgsmålet er, om Rusland er klar til at forhandle. Ray McGovern havde besvaret alle disse beskyldninger om, at Rusland ønsker at genskabe Sovjetunionen, med en ret vigtig artikel i Consortium News. Han påpegede, hvad andre før ham havde identificeret, nemlig at både Putin og Zelenskyj i marts 2022 i Istanbul i bund og grund var blevet enige om at afslutte konflikten. Putin trak sine tropper tilbage fra Ukraine, og de udskød løsningen af Krim-spørgsmålet 15 år ud i fremtiden, så det ikke ville stå i vejen. Tilsyneladende gik Zelenskyj med til, at Ukraine ikke ville blive medlem af NATO og ville forblive neutral, hvis der blev givet garantier for Ukraines sikkerhed. Det var godt på vej, og så fløj Boris Johnson ind og sagde: "Nej, underskriv

ikke noget. Fortsæt med at kæmpe.”

Jeg tror, det er vigtigt, at vi rekonstruerer alt dette i detaljer og med stor nøjagtighed. For hvis der er en mulighed for fred, skal den forfølges med alle midler, og fortællingen om, at der ikke findes nogen fredsmulighed, skal bekæmpes, for den står i vejen for en diplomatisk løsning.

Så når alt dette er sagt, tror jeg, at vi befinder os i et utroligt anspændt øjeblik, men det er ikke uden håb. Jeg vil gerne lykønske premierminister Orbán med, at han tog initiativet og ikke respekterede EU's krigsmagere. Forhåbentlig vil det give mange mennesker i verden en lærestreg om, hvad man skal gøre i verden, når man kæmper for fred.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg kan rapportere, at de tyske arrangører fra de østtyske foreninger, som deltog i IPC-mødet i sidste uge, også var meget begejstrede for underskriftsindsamlingen, og de sagde, at de ville sende den videre, og jeg er sikker på, at nogle af dem også vil underskrive den inden længe.

Jeg tror, at jeg virkelig vil opfordre alle deltagere i dette opkald og andre, der har været med tidligere, og som måske ikke er med i dag. Jeg tror, vi er nødt til at gøre, udover at mobilisere for øjeblikkelig våbenhvile, fredsforhandlinger og sprede budskabet om denne banebrydende udvikling, så tror jeg også, vi er nødt til at gøre noget dybdegående arbejde. Jeg tror, at det, vi oplever lige nu, er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvarer deres fortællinger, går sandheden tabt. Hvis man ser på de ti principper, jeg har foreslået til diskussionen om, hvad en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på, så er de sidste tre af principperne filosofiske principper. Et af dem siger faktisk, at vi skal gå videre end blot meninger, og at vi skal forsøge at etablere en videnskabelig sandhed. Med hensyn til

naturvidenskab er det faktisk ikke så svært, for hvis man har et universelt fysisk princip, så er det gyldigt i Afrika, i USA og i Europa. Man kan sige, at det kan verificeres overalt, og derfor er det sandheden; eller i det mindste en meget tæt tilnærmelse til sandheden.

Det samme gælder for historie. Det er naturligvis meget sværere, fordi historie skyldes fortolkning i den måde, man organiserer fakta på, hvad man inkluderer, hvad man udelader; kompositionens fejlslutning. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, har faktisk skrevet et meget vigtigt dokument om, hvad der er fakta. Jeg har ikke citeret her lige nu; vi havde det i vores internationale briefing, Daily Alert i dag, men det er værd at overveje. Ikke desto mindre er grunden til, at jeg siger alt dette, at jeg tror, vi er nødt til at udfordre historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der beskæftiger sig med historisk sandhed, til at rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig? Hvordan kunne en utrolig historisk chance, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var et sammenbrud af deres system. Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede eller en lignende formulering. Netop det Putin-citat bliver altid misfortolket til, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde; han sagde det, fordi de følgende år af Jeltsin-perioden, hvor den russiske industrikapacitet blev afviklet fra 1991 til 1994, faldt til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt kollaps i den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte så til kollapset i 1990'erne, og det er det, han betegner som denne katastrofe. Nu bruger jeg det kun som et eksempel; man kan altid plukke et argument ud af en længere sammenhæng og sætte det sammen på en anden måde. Der er nu et nyt ord for det i kampen om informationskrig og narrativ kontrol. Det hedder "dekontekstualisering"; jeg tror, jeg bruger ordet på den rigtige måde. Vi plejede at kalde det kompositionsfejl. Man

kan tage "fakta" og sætte dem sammen på en vilkårlig måde, og så når man frem til det modsatte af, hvad de egentlig betyder. Men jeg tror, at alt lige nu er under fortællingens kontrol, man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig; at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

I Tyskland er det endda ikke længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis du siger det, kan du, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde. Jeg tror, det er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed, og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var chancerne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, som vi kan vende tilbage til i en diskussion, for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt til at blive gjort for at rette op på det.

Så det er bare stof til eftertanke. Måske er der nogen, der vil tage det op i næste periode. Jeg ville være meget glad, hvis det skete.

Ellers vil jeg gerne appellere til jer om, at vi i næste uge har NATO-topmøde. Der vil være demonstrationer i Washington og andre steder. Deltag i dem, hvor du kan; hjælp os med at opbygge IPC-processen. Lad os især fokusere på Putins fredstilbud fra den 14. juni, de kinesiske fredstilbud, diskussionen om en ny sikkerhedsarkitektur, som præsident Xi Jinping udtalte med sin idé om et fællesskab for en fælles fremtid for hele menneskeheden, og Schiller Instituttets ti principper. Lad os gøre det til diskussionen om, hvordan vi kommer ud af denne krise. Men mobiliser; vær aktiv; og sørg for at gøre det maksimale for at bevare verdensfreden.

Betyder den 4. juli noget som helst?

2. juli 2024 Når USA nærmer sig fejringen af den 4. juli i anledning af Uafhængighedserklæringen fra det Britiske Imperium, er det på sin plads med et par tanker. En fjollet tanke, som man bør droppe, er, at grundlæggerne anskaffede sig verdens største flåde og militærstyrke, fordi de fik for lidt i skat. Folk glemmer, at indvendingen var mod "beskatning uden repræsentation". Når mennesker ved, at de er i stand til at gøre mere i løbet af deres levetid end blot at levere råmaterialer til kloge mennesker, og i stedet er i stand til at overveje handlingsplaner for deres samfund og deres nation, som fremadskridende udnytter menneskehedens højere kultur- og færdighedsniveauer, bliver det svært at holde dem i kolonial underkastelse.

Den 3.-4. juli samles 25 nationer til møde i Statsoverhovedernes Råd i Shanghai Cooperation Organization i Astana, Kasakhstan, hvor de bl.a. diskuterer organisationens voksende antikoloniale og udviklingsvenlige succes, som bl.a. repræsenteres af Kinas monumentale Bælte- og Vej-projekt. Faktisk var det i Astana, den 7. september 2013, at Beijings nyvalgte præsident Xi Jinping annoncerede sin plan for "Silkevejens økonomiske bælte", som snart ville få følgeskab den 4. oktober 2013, da han i Jakarta annoncerede "Det 21. århundredes Maritime Silkevej": Disse to, verdens største infrastrukturprojekter, blev snart berømt som Bælte- og Vej-initiativet for landets langsigtede, infrastrukturelle, fattigdomsbekæmpende projekter, der tilbydes i hele verden. Selv om det ikke var en del af Bælte- og Vej-initiativet, var Xis vision for Kinas udvikling om at udrydde den dybeste fattigdom blandt 800 millioner af landets borgere inden 2020

ikke mindre genial.

De amerikanske grundlæggere ville være meget stolte.

Så hvorfor diskuterer deres efterkommere, om Joe Biden eller Kamala Harris, eller hvem det nu er, kan vinde over Donald Trump i en konkurrence om, hvem der bedst kan nedkæmpe Kina eller Rusland? Hvornår erobrede det Britiske Imperium USA og gjorde os til en bølge for imperial undertrykkelse? Og hvornår har amerikansk uafhængighed og frihed fjernet sig fra glæden ved at udvikle alle vores kræfter og modent vælge den bedste kurs fremad?

I dag var der en bemærkelsesværdig og mærkelig begivenhed i Kiev. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj mødtes med sin nabo, Ungarns premierminister Viktor Orbán. Sidstnævnte har været på Kievs liste over fjender i et stykke tid nu – både den berygtede Myrotvoret's-hitliste og Center for Countering Disinformation (CCD)'s sorte liste. Som en person, der har vovet at lytte til Ruslands bekymring for, at Europa har brug for nye sikkerhedsordninger, hvor et lands sikkerhed ikke er baseret på at mindske naboens sikkerhed, er Orbán blevet udpeget som en russisk agent, som i krigstid kan og bør bringes til tavshed med alle nødvendige midler. I går overtog Orbán og Ungarn formandskabet for EU-Rådet i de næste seks måneder, og hans første store indgreb var at forsøge at kvæle Europas fremstød for en udvidet krig, hvilket fik ham til at opsøge sine erklærede fjender.

Mindre realiseret, men måske mere risikabelt, mødtes præsident Zelenskyj med Orbán og var blandt andet vært for en fælles pressekonference. Det er Zelenskyjs eget præsidentkontor, der huser hans nationale sikkerheds- og forsvarsråd, som via sin CCD-enhed udpeger Orbán som en offentlig fjende. Bortset fra Orbáns dristige indgriben, hvad skal man så mene om, at Zelenskyj optræder offentligt sammen med Orbán, og at Orbán opfordrer til at kickstarte fredsforhandlingerne ved at indlede en våbenhvile med en deraf følgende deadline – bare

for at sætte skub i tingene?

Zelenskyjs fem år ved magten har gjort ham respektløst stridbar over for næsten alle, bortset fra den hårde kerne af revanchister i Ukraine, dem der fejrer nazi-kollaboratøren Stepan Bandera, dem fra Azov-brigaden med deres symboler baseret på det nazistiske hagekors. I fem år har de sagt: "Spring", og Zelenskyj har spurgt: "Hvor højt?" Alt dette er for at understrege, at der er en vis grund til at tro, at Zelenskyj måske spekulerer på, om han har en udvej fra det hjørne, han har malet sig selv op i.

Har Vesteuropa en udvej fra sin selvdestruktive "russofobi" og økonomiske ruin? Har USA, for den sags skyld, en måde at slukke for den tilsyneladende endeløse sæbeopera, der kaldes politik?

Et par positive tanker om den oprindelige 4. juli, hvor det at befri verden fra imperialistisk herredømme var en god ting, er et fremragende vendepunkt, en fin og korrekt brug af kultur. Til at begynde med er her en 4. juli-fejring af en kandidat til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, den eneste i øjeblikket, der kan antænde en ægte og varm ild for den rigtige 4. juli.

Foto: Signing of Declaration of Independence by John Trumbull.

Den gamle orden er i opløsning, men der må findes

en udvej

Sidste uges amerikanske præsidentdebat viste uden skyggen af tvivl, at ordenen efter Anden Verdenskrig er i færd med at bryde endeligt sammen. Showet fortsætter måske et stykke tid endnu, ligesom kyllingen, hvis hoved er blevet hugget af, stadig løber rundt, men der er ikke meget liv tilbage i skroget til at gøre meget mere end at holde facaden. Ikke alene er der tydeligvis ingen hjemme i skikkelse af USA's præsident, men hele det politiske og på anden måde herskende etablissement har dækket over dette i måneder og endda år, alt imens de har prædikeret om floskler som "demokrati", "ansvarlighed" og "ærlighed" til resten af verden.

Kun få dage senere led det vestlige etablissement endnu et stort nederlag i Frankrig, da Macrons parti fik tæsk ved søndagens valg. Ingen form for "bekæmpelse af misinformation" var nok til at forhindre den franske offentlighed i at stemme imod det herskende etablissement i rekordstort antal. Sammen med den mislykkede stedfortræderkrig i Ukraine og den åbenlyse katastrofe, som vestlige lande har tolereret i Gaza, er det ikke svært at se, hvordan "løgneimperiet" hurtigt er ved at falde fra hinanden.

Men det er ikke nok i sig selv. Som Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès i Frankrig, udtrykte det i en erklæring mandag: "Første runde af det franske parlamentsvalg var en bølge af modstand mod det gamle regimes politik med underkastelse over for den finansielle globalisme. Men de politiske kræfter, der hævder at repræsentere denne folkelige vilje til at bryde med fortiden, er selv fanget i den spændetrøje, som vi er blevet påtvunget siden 1946." I lighed med Donald Trump, som på den ene side har kritiseret og på den anden side fuldt ud omfavnet det militær-finansielle kompleks' politik, har de fleste, hvis ikke alle, oppositionskandidater på tværs af Atlanten endnu ikke hævet blikket for at tage kampen op mod finansoligarkiet i City of London, Wall Street

og BlackRock. Kan tilstrækkeligt mange klare stemmer gribe ind og ændre denne debat?

Cheminades erklæring fortsætter: "I dag, midt i det kaos, vi er på vej mod, er jeg overbevist om, at det værste kan ske lige så vel som det bedste." Faktisk befinder verden sig i dag mellem truslen om global krig og en ny global æra med fredeligt samarbejde. Mens den vestlige verden oplever politiske og økonomiske omvæltninger (af den slags der skulle bruges mod Rusland, men som aldrig kom), rejser Xi Jinping til Kasakhstan for at deltage i denne uges møde i Shanghai Cooperation Organization – en af søjlerne i den nye eurasiske arkitektur, der diskuteres i øjeblikket. Kasakhstans præsident Tokayev bemærkede i et interview med Xinhua mandag, aftenen før Xis besøg, at Kasakhstan fuldt ud støtter Kinas Bælte- og Vej-initiativ og ønsker at "tilpasse vores nationale strategier yderligere".

Der er faktisk ved at opstå et nyt system, som viser vejen frem, så verden kan komme ud af sin nuværende krise, og det er vigtigt at huske på, at de eksperter, der angriber det som "kommunistisk" eller "autoritært" fup, er de samme mennesker, som så sent som i sidste uge fortalte, at Joe Biden har et skarpt sind, men at han stammer. Så sløret falder, og det er på høje tid, at borgerne i det transatlantiske område vælger en smuk og fri fremtid sammen med deres globale naboer frem for de uhyggelige og makabre rænkespil fra nutidens militær-finansielle Frankenstein, der trækker hen imod en verdenskrig.

I en diskussion med medarbejdere i dag påpegede Helga Zepp-LaRouche, at Bidens åbenlyse manglende mentale åndsevner i sidste uges debat ubetinget rejser spørgsmålet om denne militær-finansielle "dybe stat", for hvis Biden er i denne tilstand, hvem styrer så i virkeligheden USA? Det giver derfor mulighed for at organisere folk omkring, hvad der virkelig sker i USA og verden, og hvorfor de har tilladt sig selv at opgive ideen om en republik og deres rolle som borger.

Vesten er nødt til at samarbejde med denne nye orden, hvis man skal komme ud af krisen uden en global krig, og derfor er den russiske præsident Putins tilbud ekstremt vigtigt. Det repræsenterer en udvej, som det er påtrængende nødvendigt at tage.

For en ny befrielse

Udtalelse fra Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès, efter første runde af parlamentsvalget

“Den første runde af det franske parlamentsvalg var en bølge af modstand mod det gamle regimes politik med underkastelse over for den finansielle globalisme. Men de politiske kræfter, der hævder at repræsentere denne folkelige vilje til at bryde med fortiden, er selv fanget i den spændetrøje, som vi er blevet påtvunget siden 1946.

“De lader alle som om, at risikoen for krig ikke eksisterer. Ingen af dem kæmper direkte mod det finansielle oligarki i City, Wall Street, BlackRock og alle dem, der propaganderer for kriminelle sociale nedskæringer. Ingen af dem udfordrer den vestlige oprustningspolitik, som dette oligarki fører. Ikke en eneste af dem sætter spørgsmålstegn ved de europæiske staters underordning inden for militære våben, energi og data. Ingen af dem har offentliggjort den kommende henstilling i henhold til artikel 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, som fordømmer vores ledere til at gøre deres eget folk til slaver.

“Kandidaterne fra ‘Ensemble’ var på forhånd underdanige, kandidaterne fra Rassemblement National solgte en national illusion uden nogen reelle midler til at gennemføre den, og kandidaterne fra Nouveau Front Populaire faldbød en social illusion. Under disse forhold, hvor de stod over for den umiddelbare trussel om krig og økonomisk sammenbrud, gav de alle løfter, mens deres hænder var bundet, hvilket forhindrede

dem i at holde deres løfter.

“På grund af manglende økonomiske ressourcer blev Solidarité & Progrès og jeg reduceret til whistleblowere. Det er vi stolte af at have gjort. Desuden er denne nye internationale arkitektur for gensidig sikkerhed og udvikling, som vi foreslår, nøglen til at befri os selv sammen med staterne i det Globale Syd, hvis krav om suverænitet møder vores eget.

“I dag, midt i det kaos, vi er på vej mod, er jeg overbevist om, at det værste kan ske, såvel som det bedste. Frankrig er ikke alene. En global koalition for fred er ved at rejse sig blandt befolkningerne.

“Det er op til os at genkalde os de patrioter og verdensborgere, som tog udfordringen op i juni 1940, og fortsatte kampen for national befrielse mod finansfeudalisterne og deres kollaboratører, uanset om de er ubevidste eller blinde.”

Resultater for Solidarité & Progrès-kandidater

Tre kandidater på det franske fastland

Benoit Odille 380 stemmer (0,75 %)

Gerard Julien: 213 stemmer (0,3 %)

Jean François Grilhaut de Fontaines 769 stemmer (1,22%)

Tre kandidater i distrikter i det franske udland

Jacques Cheminade: 224 stemmer (0,53%)

Odile Mojon-Cheminade: 450 stemmer (1,26%)

Sébastien Périmony: 172 stemmer (0,48%)

Credit: UN Photo/Eskinder Debebe

POLITISK ORIENTERING den 1. juli 2024 med formand Tom Gillesberg:

Den vestlige elite må erkende at dens politik har spillet fallit, og samarbejde med resten af verden

‘ Fem princippers ’-møde i Kina understregede det Globale Syds rolle

Ikke korrekturlæst

Det Globale Syd har en ledende rolle at spille i skabelsen af et nyt paradigme for menneskeheden. Det var et af de centrale budskaber i den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale til “Konferencen til markering af 70-årsdagen for de fem principper for fredelig sameksistens”, som blev afholdt i Beijing den 28. juni, og som også blev understreget i en opfølgende frokostpræsentation af udenrigsminister Wang Yi, som også blev dækket af Global Times.

“Det er nødvendigt for det Globale Syd at stå i spidsen for den historiske tendens, sagde Wang Yi ved fredagens frokost. De otte foranstaltninger, som præsident Xi har annonceret for at støtte samarbejdet i det Globale Syd, viser Kinas faste beslutning om at stå solidarisk med alle lande i det Globale Syd i tykt og tyndt og om at fremme udviklingen og revitaliseringen af det Globale Syd, sagde Wang.”

GT-artiklen citerede derefter forskellige internationale gæster ved begivenheden, hvor den tidligere guyanske præsident Donald Ramotar var fremtrædende:

“Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana, som deltog i fredagens begivenheder, sagde, at Kina allerede arbejder med det Globale Syd på en meget dybtgående måde, og at det tilbyder et alternativ til den slags relationer, der tidligere eksisterede i den vestlige imperialistiske verden, hvis eneste mål var at udnytte udviklingslandene for at holde dem fattige og afhængige. Kinas opbygning af infrastruktur gennem forskellige initiativer som Bælte-og-Vej-Initiativet er også et bidrag til at styrke det Globale Syds suverænitet og uafhængighed, sagde Ramotar.”

En artikel på det [kinesiske statsråds hjemmeside](#) rapporterede, at omkring 600 mennesker deltog i begivenheden, “herunder tidligere udenlandske politikere, repræsentanter for internationale og regionale organisationer, udsendinge fra mere end 100 lande, eksperter og forskere samt repræsentanter for medier og erhvervsliv deltog i konferencen. Der blev afholdt en frokost og fire underliggende møder samme dag.”

Dilma Rousseff, præsident for BRIKS’ nye udviklingsbank og tidligere brasiliansk præsident, var også til stede. “Rousseff sagde, at de fem principper for fredelig sameksistens og visionen om at opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden udgør et solidt grundlag for at fremme gensidig respekt og udvikling blandt nationerne og bidrager til at tackle de fælles udfordringer, som menneskeheden står over for,” skrev statsrådet. Rousseff understregede de konkrete

skridt, som præsident Xi havde annonceret, herunder at "et forskningscenter for det Globale Syd vil blive etableret, og 1.000 stipendier under de fem principper for fredelig sameksistens Scholarship of Excellence og 100.000 uddannelsesmuligheder til lande i det Globale Syd vil blive givet i de kommende fem år. Disse foranstaltninger forventes at give innovative løsninger til global udvikling og styring og fremhæve udviklingslandenes afgørende rolle i udformningen af et mere fair og retfærdigt internationalt system, sagde Rousseff."

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 56, fredag den 28. juni 2024

Ikke korrekturlæst

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag til jer alle sammen. Som du lige har nævnt, Anastasia, fokuserede vi i sidste uge vores møde på Putins forslag om ikke kun at løse Ukraine-krisen ved forhandling, men om at etablere en sikkerhedsarkitektur for hele Eurasien, som ville være åben for hele Eurasien, inklusive NATO-medlemmer. Det stod på en måde åbent, om ikke-eurasiske NATO-medlemmer ville blive inkluderet.

Vi ramte fuldstændig plet, og jeg tror, at mange af de diskussioner, vi havde i mellemtiden med folk i Europa og Asien og Amerika, Latinamerika og andre steder, gjorde det meget klart, at verden har et påtrængende behov for at bevæge sig over i et nyt paradigme, for at lægge geopolitikken bag sig. Vi må finde en generel anerkendelse af, hvad dette Putin-forslag er, så det kan diskuteres og om nødvendigt ændres,

støttes, hvad som helst.

Desværre er den nuværende EU-ledelse på en helt anden kurs. Ursula von der Leyen vil sandsynligvis blive genvalgt, hvis Europa-Parlamentet godkender EU's og Rådets valg. Men der er én ændring i det europæiske lederskab, som jeg virkelig vil kalde en katastrofe, og det er Josep Borrell, som var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og som ikke ligefrem var en person, der tænkte som en verdenshistorisk borger, fordi han altid mente, at han skulle beskytte den europæiske have mod junglen i resten af verden. Han bliver nu erstattet, hvis Europa-Parlamentet stemmer for, af en person, der er så krigerisk, at selv hendes eget folk i Estland ikke længere vil have hende. Jeg taler om [den estiske premierminister] Kaja Kallas, som åbent reklamerer for at splitte Rusland i adskillige dele, og som er en af de værste krigshøge. Hvis hun bliver valgt, vil hun blive siddende i flere år. Så vores opgave er helt tydeligt klar.

Men jeg tror, det var helt rigtigt af os at fokusere så meget på dette Putin-initiativ, for kun en uge senere finder der en ekstraordinær begivenhed sted i Beijing i dag. Det er [70-årsdagen for grundlæggelsen af de fem principper for fredelig sameksistens]

(https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202406/t20240628_11443839.html), som blev grundlagt i Asien, men som hurtigt fik indflydelse i Afrika og i international lov og i FN generelt. Det førte til Bandung-konferencen i 1955, som var den første bevægelse af asiatiske og afrikanske lande, som snart skulle blive til Den Alliancefrie Bevægelse.

Vores bevægelse, LaRouche-bevægelsen, har været involveret i det på grund af min afdøde mands indsats, som foreslog en international udviklingsbank for denne bevægelse i 1975, hvilket var meget indflydelsesrigt i udformningen af den endelige resolution fra konferencen i Colombo, Sri Lanka, for

den Alliancefrie Bevægelse i 1976. Vi har støttet udviklingslandenes bestræbelser på at overvinde kolonialismen i alle disse år.

Det, der skete i dag på Beijing-konferencen, som startede med en stor ceremoni i Folkets Store Hal, var, at præsident Xi Jinping tilføjede sin version af et sådant nyt paradigme, som ikke er identisk med Putins forslag, men som for en stor dels vedkommende overlapper det. Jeg kan kun sige, at det er helt i tråd med vores egne eller mine egne Schiller Instituttets ti principper. Det, præsident Xi Jinping sagde på dette møde, var, at han først henviste til historien og filosofien bag de fem principper for fredelig sameksistens, og jeg citerer: "For 70 år siden blev de fem principper for fredelig sameksistens officielt lanceret. Det markerede en banebrydende og epokegørende præstation i de internationale relationers historie. I dag er vi samlet her for at fejre 70-årsdagen med det formål at videreføre disse principper under nye omstændigheder; at opbygge et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden og skabe en stærk drivkraft for menneskelige fremskridt.

"I løbet af det menneskelige samfunds moderne historie har det altid været et stort emne for alle nationer at håndtere forholdet mellem stater, i fællesskab at opretholde fred og ro i verden og fremme udvikling og fremskridt for menneskeheden. De fem principper for fredelig sameksistens blev dannet i Asien, men kom hurtigt på dagordenen i hele verden. I 1955 deltog mere end 20 asiatiske og afrikanske lande i Bandung-konferencen. De foreslog ti principper for håndtering af forholdet mellem stater på basis af de fem principper og talte for Bandung-ånden med solidaritet, venskab og samarbejde."

Hvis du er interesseret, bør du faktisk læse hele talen, for det er et meget vigtigt dokument. I talen peger han endelig på den særlige rolle, som landene i det Globale Syd spiller i deres stræben efter at overvinde kolonialisme og underudvikling. Jeg synes, det er en meget vigtig bekræftelse

af vores indsats, for nu har vi det russiske forslag, Putins forslag, som i mellemtiden er blevet kommenteret og uddybet af mange russiske embedsmænd. Maria Zakharova, talskvinde for udenrigsministeriet, forskellige andre embedsmænd. Nu kommer Xi Jinping med sin idé om en fælles fremtid. Jeg ved, at der er en generel anerkendelse af, at vi er nødt til at løfte hele verden meget hurtigt til den slags principper, som vi fremlagde i de [ti principper] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>). Det er meget påtrængende, for det, der også blev klart i de diskussioner, vi havde siden sidste uge, var, at mange mennesker har bidraget med grunde til, at vi er nødt til at bevæge os i denne retning. Jeg tror, at et meget vigtigt element var, at flere talere pegede på det absolut uholdbare vestlige finansielle system, hvor USA's gæld ikke længere understøttes af dollarens rolle som verdens reservevaluta på grund af den igangværende af-dollarisering. Men også det faktum, at militærbudgettet nu konkurrerer med gældsbetalingerne. Det er lige ved at nå dimensioner, som er helt uholdbare, og derfor er en velordnet reorganisering af dette finansielle system – som er et af de punkter, der er nævnt i de ti principper – ekstremt påtrængende.

Jeg tror, at vi grundlæggende har defineret en udvej. Situationen i Ukraine er fortsat fuldstændig desperat. Ideen om en ny modoffensiv på landjorden, når de ukrainske styrker helt åbenlyst ikke længere er i stand til at gøre det, hvis man alene ser på tallene. Situationen i Gaza er fortsat en absolut katastrofe. Alle internationale hjælpeorganisationer advarer om, at hungersnøden er ved at optrappes på grund af mangel på humanitær hjælp og naturligvis enhver reel økonomisk udvikling. Så vores opgave er lige så påtrængende, som den altid har været, og den bliver mere og mere påtrængende for hver time, der går. Men jeg tror, der er lys for enden af tunnelen, for vi kan se, hvordan de fleste nationer bevæger sig i retning af et nyt paradigme baseret på helt andre

principper. Derfor tror jeg, at vi er på helt rette spor i det, vi forsøger at gøre.

{Under diskussionen

ZEPP-LAROUICHE: Meget kort. Jeg deler naturligvis din bekymring. Jeg er faktisk i Tyskland, og i de seneste uger har forskellige russere meddelt, at hvis russisk territorium blev ramt, ville de ikke kun fjerne de våben, der forårsagede det, men også de kommandocentraler, hvorfra de blev udstationeret. De har nu flyttet Ukraine-gruppen fra Ramstein, hvor Austin havde oprettet den såkaldte Ramstein-gruppe, der regelmæssigt kaldte 40 nationer sammen for at diskutere, hvilke våben der skulle sendes af hvem. Nu var de bekymrede for, at hvis Trump vandt valget, så ville det måske ikke fungere længere. Så de ville gøre denne proces Trump-sikker, hvilket betyder, at den ville fortsætte, selv hvis Trump blev præsident. Og ved at gøre det flyttede de udstationeringen fra Ramstein til Wiesbaden, som nu er hovedkvarter for beslutningstagningen i Ukraine. Det gør Wiesbaden til et meget attraktivt mål, hvis disse ting går bare et par skridt videre. Og vi er ikke langt fra Wiesbaden, så det giver en meget ubehagelig fornemmelse af, at man måske er i skudlinjen.

Og så, hvis du kan huske det, havde vi alle disse konferencer, herunder IPC-møder, Schiller-konferencen, hvor eksperter fortalte, hvordan de fik en total afsky for at deltage i forskellige NATO-manøvrer under den kolde krig, da de indså, med hvilken lethed atombomber blev indsat i øvelser, og gjorde det klart, at hvis det kommer så vidt, vil Tyskland blive udryddet. Glem alt om det: Tyskland er et så tæt befolket, tæt industrialiseret og faktisk lille land. En af vores deltagere – professor Schreiber – var med til et af møderne. Han sagde, at Tyskland er fuldstændig ude af stand til at føre moderne krig, simpelthen fordi man har landsbyer, byer og industri, der ligger så tæt, at man ganske enkelt kan udslette området, hvis det kommer til krig. Han var meget optaget af at gøre den forskel klar, for i oversættelsen var der nogen, der sagde, at

Tyskland ikke er krigsparat, fordi Pistorius nu har fremsat denne idé, gjort det til en politik, at Tyskland skal blive krigsparat. Men professor Schreiber gjorde opmærksom på, at Tyskland er fuldstændig ude af stand til at føre krig af de grunde, jeg lige har nævnt. Man sætter hele landets eksistens på spil. Vi har politikere som [den tyske kansler] Scholz, der, før den særlige militæroperation startede i februar 2022, holdt flere taler, hvor han sagde, at han var imod ethvert våbensalg, fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Så hvad er der sket med hans hukommelse? Han har glemt mange ting i mellemtiden, bl.a. detaljer om Cum-Ex-skandalen og den slags. Men det er et tilfælde, hvor man virkelig bliver helt chokeret over, hvordan disse politikeres politik, som de tydeligvis ikke har nogen forståelse for konsekvenserne af, hvad den betyder.

Så det, vi prøver at gøre, er på den ene side at fremme ideen om et nyt paradigme; de ti principper, som, hvis du sammenligner med vores ti principper, som vi lavede først. Jeg vil gerne understrege, at vi ikke er Putin-agenter, for vi promoverer disse principper, men Putin er nu på vej til at promovere disse principper. Jeg laver en joke, for i det øjeblik du siger noget, der kan tolkes som pro-russisk, kalder de dig en Putin-agent. Jeg vil gerne understrege, at det er vi ikke. Vi er selvstændigt tænkende mennesker, som kommer til lignende fornuftige konklusioner, ligesom mange andre ledere rundt om i verden.

Det, vi prøver at gøre, er at intensivere diskussionsprocessen, især blandt de mennesker, der forstår, hvorfor dette er så farligt; hvorfor Putin har fuldstændig ret, når han siger, at vi er nået til et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. De eneste, der forstår, hvorfor det forholder sig sådan, er fremragende militærfolk (fordi militærfolk er tvunget til at tænke hele planen igennem til ende, ellers burde de ikke være i militæret). Og de er nødt til at tage højde for, hvad der er den andens interesse, og

hvad der er den andens hensigt, for ellers kan man ikke lave en strategi. Så vi forsøger lige nu at udvide diskussionen blandt sådanne mennesker på begge sider af Atlanten. Det vil forhåbentlig resultere i, at vi får samlet en gruppe af fremtrædende mennesker, så vi forhåbentlig til sidst kan få annoncer i selv de almindelige medier. Det er dyrt. I mellemtiden vil vi gerne have en masse budskaber ud på de sociale medier. Så alle, der har nogle færdigheder inden for disse områder, f.eks. sociale medier, må meget gerne kontakte Anastasia, for vi forsøger at opbygge en hel styrke af mennesker, der kan være til hjælp og forstærke og mangedoble vores indsats. Så opgiv ikke håbet. Jeg ved, at det går dig på, men jeg tror, at vi er nødt til at være kriger-engle med masser af energi og ikke lade det gå den forkerte vej.

STEVEN STARR: Ja. Der var et ordsprog under den kolde krig, som sagde, at de tyske landsbyer lå 5 kiloton fra hinanden. Det er den tyske ledelse nødt til at forstå. Du udtrykte det meget kortfattet: Tyskland vil blive udslettet i enhver form for storkrig. Europa er i høj grad også i fare. Det er derfor, jeg er så forbløffet over, at dette er fortsat på den måde, det er, fordi man ikke anerkender virkeligheden, især ikke i Washington. Og så synes europæerne at tage deres marchordre fra Washington. Jeg spørger endda de studerende i min klasse: "Tror du, at folk her har glemt farerne ved en atomkrig?" Og de fleste af dem har sagt: "Ja."

En del af det skyldes, at vi ikke er blevet oplyst om det i årtier. Der er ikke engang blevet undervist i det i vores skoler. Jeg tror, at mange af de politikere, der er kommet til magten, slet ikke ved noget om atomvåben. Folk lærer om det ved at se "Terminator"-film og den slags, men de har virkelig ingen uddannelse i det. Det er en del af grunden til, at jeg forsøgte at tale om farerne ved atomkrig og udsende videoer og ting, der diskuterer det.

Jeg støtter fuldt ud alt det, du gør. Det er derfor, jeg er villig til at komme og forsøge at tale. Jeg har ikke opgivet

håbet, for så ville jeg ikke være her. Men jeg ved, at der er fortvivlelse i min stemme, for når jeg ser, selv når jeg ser præsidentdebatten, så tror jeg måske, at Trump har sagt, at han vil afslutte krigen på en dag, hvis vi kan nå valget, før tredje verdenskrig begynder. Og at vi har et valg, og at Trump bliver valgt. Jeg bryder mig ikke om nogen af kandidaterne, men lige nu er jeg bare meget bange for Biden-administrationen og de ting, de gør, fordi de ikke fører diplomati. Biden har ikke talt med Putin i årevis, tror jeg. Jeg tror, han har bedt Blinken om ikke at tale med [den russiske udenrigsminister] Lavrov. Det er der, vores problem ligger – man nægter at diskutere noget som helst i Washington. Så vi er nødt til at komme uden om det på en eller anden måde. Hvis de kan overbevises om, at de vil tabe valget, hvis de ikke forhandler, er det måske vores bedste håb.

(Stephen Starr er professor på University of Missouri, USA, og atomkrigs ekspert. Han har en hjemmeside: Nuclear Famine. The deadly consequences of nuclear war: <https://nuclearfamine.org/>)

ZEPP-LAROUCHE: Netop det er faktisk et argument, som blev fremført af [Maria Zakharova] (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1959673/). Hun sagde, at mens Rusland går sammen med disse andre nationer for at forsøge at opbygge en ny sikkerhedsarkitektur, ønsker de at lægge stor vægt og betydning på behovet for at bevare diplomatiets kunst. Hun siger, at det er noget, der næsten er ved at gå i glemmebogen, og når man først mister det, bliver det meget sværere senere, når folk er sunket – det er nu mine ord – ned i barbariet og har glemt, hvordan man forhandler. Fordi diplomati, hvis man gør det rigtigt, er en kunst. Det er kunsten med empati at forstå den andens interesser, den andens kultur, den andens måde at tænke på. Det betyder ikke, at man skal være enig i det, men man skal forstå det, ellers er man som to bøller, og det kan der ikke komme andet ud af end en masse møj -åh, undskyld!

{{Slutbemærkning:}}

ZEPP-LAROUCHE: Først til debatten i går. Jeg tror ikke, det tog mere end et par timer, før medierne begyndte at foreslå folk, der skulle erstatte Biden. Så jeg vil ikke udelukke, at det hele faktisk blev arrangeret, så denne afskedigelse af Biden kunne blive lettere. For det er meget tvivlsomt, om han overhovedet vil holde ud indtil valget i november.

De navne, der nævnes, er Kamala Harris, Gavin Newsome, Gretchen Whitmer, J.B. Pritzker, og der er sikkert andre. Jeg mener, at det allerede understreger problemet, at enhver af disse personer – og hvis du har oplysninger, der modsiger det, så sig det endelig – men det ville ikke ændre situationen. For krigsmaskinen, hele det militærindustrielle kompleks, økonomien, alt er så indstillet, at jeg ikke tror, at nogen af de nævnte personer ville gøre en forskel.

Jeg vil gerne komme med endnu en kommentar om militæret versus realøkonomien. Der foregår lige nu en helt utrolig kampagne i Tyskland for at militarisere hele økonomien, hele landet, for at bringe den militære ånd ind i hver en pore af samfundet fra klubber til parlamenter og byråd: Bare militariser hele samfundet. Der er nu kommet en ny undersøgelse fra [Kiel Institute for the World Economy] (<https://www.ifw-kiel.de/>) (IfW), hvor den nye leder faktisk siger, at militære investeringer er så produktive, at vi har et vækstproblem i Tyskland lige nu, så hvorfor investerer vi ikke massivt i militæret og på den måde får gang i vækstmotoren. På den måde har vi militærproduktion og økonomisk opsving. Det er det største bedrageri, man kan forestille sig.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi tager dette argument fra hinanden, for investeringer i militæret er ikke kun en omdirigering af midler, som kunne gå til nyttig produktion, men også det gamle argument, som Lyn brugte i SDI-tiden, at hvis man får en videnskabelig drivkraft, der fokuserer på nye teknologier, som så kan bruges til militære formål, men så kan man anvende dem i den civile økonomi, og man får en økonomisk

videnskabelig drivkraft i den civile økonomi som en bivirkning. Dette er ikke længere ensidigt sandt, fordi udviklingen i de sidste 40 år – og det er 40 år plus siden SDI – er sådan, at hvis man har et nyt teknologisk gennembrud inden for militærvidenskab, har man brug for en hel omlægning af investeringerne, selv i moderne teknologi. Det er ikke længere, som det plejede at være med grundlæggende fysiske principper. Det er et helt forkert argument, og jeg tror, det er meget vigtigt, at vi uddyber denne forskel i den kommende tid, for der er en kampagne, som skal forvirre folk til at tro, at hvis man investerer i militæret, så vil det gavne økonomien. Militære investeringer gavner kun lommerne på aktionærerne i det militærindustrielle kompleks og dem, der ejer dem. Jeg vil virkelig gerne understrege dette på det stærkest mulige. Det er ødelæggelser af produktionskapaciteten, som tydeligvis mangler alle andre steder.

Så for at vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt en udskiftning af personalet ville løse problemet, så tror jeg det absolut ikke. Jeg tror, at det, vi er nødt til at gøre, er at få folk til at forstå, at der er et nyt økonomisk og socialt system på vej. Jeg nævnte i begyndelsen Xi Jinpings forestilling om et fælles samfund for menneskehedens ene fremtid. Det er i høj grad i overensstemmelse med Putins forslag, som i høj grad er i overensstemmelse med vores ti principper. Jeg tror, at den største udfordring er, at vi hurtigt skal uddanne velmenende amerikanere, så de forstår, at det ikke er nok at ændre alliancer eller demokratiske kombinationer. Man er nødt til at foretage et mentalt spring; jeg kalder det et mentalt spring. Man skal begrebsliggøre en verden, hvor man ikke tænker på det ene land mod det andet, men hvor man tænker på et nyt paradigme, hvor man tænker på den ene menneskehed først, og nationerne vil så være på linje og i harmoni med det ene formål for den ene menneskehed. Det vil have form af et nyt verdensøkonomisk system, som vil gøre det muligt for hvert eneste land på planeten at udvikle sig

økonomisk; især landene i den Globale Majoritet for at overvinde deres underudvikling. Vi er nødt til at få amerikanerne til at droppe ideen om "Amerika først", eller Amerika som den uundværlige nation, eller amerikansk exceptionalisme. For så længe du tænker i disse baner, siger du automatisk, at du er mere værd, og det er du ikke. Du er velkommen til at være et af mange ligeværdige, suveræne lande, for det multipolære system, der er ved at opstå, vil kræve en samarbejdsorienteret tilgang og ikke en tilgang med en overmagt, der fortæller alle andre, hvad de skal gøre.

Der er ikke meget diskussion om det, fordi overherredømmet har så stærk en doktrin, og man kan ikke engang sige, at det måske ikke er det rigtige. Så jeg vil gerne have, at folk læser [Xi Jinpings tale] (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202406/t20240628_11443839.html), læser [hele Putins tale] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74285>), læser [de ti principper] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>). Man er nødt til at katalysere folk, der siger: "Vi i USA ønsker at samarbejde med alle disse lande om at skabe en ny orden."

Jeg ved ikke, om alle er enige i det, jeg siger, men jeg er personligt overbevist om, at hvis vi ikke gør det, vil det ikke ændre den overordnede dynamik, uanset hvem der vinder præsidentposten, og hvilket personale man har. Kun hvis man har blåblodede [DHS retter hende til sidst og siger, at vi er nødt til at have rødblodede, da blåblodede er mindre tilbøjelige til at ændre sig]. Amerikanske patrioter, der siger: "Vi er verdensborgere," på samme tid, vil man kunne løse problemet. Det er mit budskab, og jeg vil gerne have, at folk hjælper os med at få de her resolutioner igennem. Vi har [OKV-resolutionen] (<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/27/petition-suppor>

t-the-declaration-of-the-presidium-of-the-east-german-board-of-trustees-of-associations-on-president-putins-peace-initiative/)). I bør alle tænke over, hvem i jeres bekendtskabskreds eller folk i jeres radius, akademikere, professorer, vigtige militærfolk, tidligere vigtige folk; hvem kender I, som I bør gøre opmærksom på over for Anastasia og andre, så vi kan opbygge IPC til en meget stor komponent også i USA? For ideen om, at vi skal have en gruppe af fremragende personer, måske de 100 personer, der ville gøre en forskel i verden. For vi er nødt til at lade vores stemme blive hørt på en sådan måde, at den ikke kan overses. Så hjælp os med at opbygge sådan en ting, og få IPC til at vokse, fordobles og mangfoldiggøres. Gå ud og mangfoldiggør jer.

USA's målrettede angreb på Krim: Et skridt tættere på krig mellem NATO og Rusland Webcast med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 26. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Goddag og velkommen til den internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 26. juni 2024, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Du kan sende dine

spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på YouTube-chatsiden.

Helga, på Den Internationale Fredskoalitions møde i fredags blev der vedtaget en resolution, som ikke kunne have været mere aktuel i betragtning af angrebene på Krim den 23. juni. Der havde været en diskussion om præsident Putins fredsforslag fra 14. juni, som blev afvist, forkastet eller ignoreret af de fleste vestlige ledere, og der blev fremsat et forslag om at støtte Putins fredsinitiativ, som var udarbejdet af den østtyske foreningsstyrelse (OKV), og det blev vedtaget af medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition. Hvad er indholdet af resolutionen, og hvordan kan den bruges til at gribe ind i den nuværende krise?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er et forsøg på at komme tilbage til en dialog på den internationale arena, fordi vi – og det er det, der bekymrer mange mennesker i Vesten – lige nu befinder os i en ekstremt farlig optrapningsspiral, hvor NATO-landene, uanset hvad der sker, for det meste er fast besluttede på at optrappe. Og jeg tror, at det seneste eksempel på det var angrebet i Sevastopol den 23. juni, på stranden, af fem amerikanske ATACMS-missiler, bevæbnet med klyngebomber: De ramte en strand på Krim på treenighedssøndag, som er en stor religiøs helligdag i den russisk-ortodokse kirke. Der var mange familier på stranden: Mere end 150 mennesker blev såret; 4 blev dræbt. Mange er stadig i alvorlig medicinsk tilstand. Og dette var udelukkende et civilt mål!

I mellemtiden er det meget klart, at dette ikke kunne være sket uden USA's fulde vejledning til målene, hele det tekniske tilsyn med disse ATACMS er ikke ukrainsk, de er helt amerikanske. Naturligvis var reaktionen fra Rusland ekstremt skarp, for samme dag fandt et andet terrorangreb sted i Dagestan, hvor en kirke og en synagoge blev ramt, og det var helt klart også et terrorangreb.

Der er helt klart et forsøg på at optrappe konfrontationen, og man kan ikke lade være med at tænke på den plan, som blev foreslået af Royal United Services Institute (RUSI) i Storbritannien for to år siden, hvor de sagde, at vi skal "koge den russiske frø" ved at øge temperaturen mere og mere og til sidst føre til en "Cubakrise på steroider", hvor man har en atomar konfrontation, og så måske på højden af sådan en "Cubakrise på steroider", måske er lederne så mere villige til at forhandle.

Det er det rene vanvid! Og det øger tærsklen for en potentiel katastrofe, hvor noget uventet kan ske, især i lyset af et fuldstændigt sammenbrud af alle nedrustningsaftaler og våbenkontrolaftaler, hvilket gør situationen så meget værre end under Cubakrisen.

Så i dette miljø – naturligvis også før – men i dette miljø havde Putin fremsat dette forslag, som de vestlige medier reducerede til blot et forslag om Ukraine, men det var kun slutningen på en times tale, han holdt for udenrigsministeriets ledelse den 14. juni, hvor han foreslog en omfattende, ny eurasisk sikkerhedsarkitektur, åben for NATO-landene, og sagde, at dette måske er det sidste øjeblik, før en katastrofe kan udslette hele den menneskelige civilisation. Og det var en påtrængende opfordring til at sætte sig til forhandlingsbordet.

Som du siger, afviste de vestlige ledere det kategorisk uden overhovedet at gide at læse det hele, de henviste bare til den sidste del, forslaget til løsning af Ukraine-krisen. Så paraplyorganisationen for østtyske foreninger (OKV) af forskellig art udsendte en appel om at støtte dette forslag, og vi inviterede en talsmand fra OKV til at præsentere dette forslag, og det blev diskuteret indgående af alle deltagerne i Den Internationale Fredskoalition, og vi besluttede ad hoc i en resolution, at vi ville forsøge at få støtte til dette: fordi vi er nødt til at sætte os ved forhandlingsbordet. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, og jeg vil opfordre jer alle,

vores seere, til at tjekke resolutionen, læse Putins tale og også tjekke de ti principper, jeg foreslog allerede i november 2022, for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur bør se ud, og I vil opdage, at der er en fantastisk overensstemmelse mellem Putins forslag fra 14. juni og det, jeg foreslog i november 2022. Og derfor har jeg meget let ved at være enig og sige, at vi bør lægge dette på bordet og gå tilbage til diplomatiet; og stoppe denne absolut umoralske, ekstremt farlige optrapning, som kun kan føre til en verdenskrig, hvor ingen ville kunne overleve.

Så vær venlig at studere disse forslag, og hjælp os med at få så mange underskrifter fra enkeltpersoner, institutioner, organisationer, for jeg tror, at vi virkelig er nødt til at ændre dagsordenen.

Nu er der nogle tegn på, at faren ved situationen er ved at gå op for nogle politikere. For eksempel afviste kansler Scholz i sin regeringserklæring i dag for anden gang blankt dette forslag fra Putin ved at sige: "Det kan kun folk, der lytter for meget til RT Germany, tro på", med henvisning til det russiske nyhedsbureau. Det er bare et dumt svar. Men heldigvis er Friedrich Merz, som er oppositionsleder og sandsynlig kanslerkandidat for oppositionen (i betragtning af at koalitionen måske har 25 % eller mindre af stemmerne, men de svinder ind og styrtdykker i meningsmålingerne), gør det udtalelsen fra Merz ret vigtig. For han sagde allerede for to dage siden, at det kan være nødvendigt at genoverveje situationen i Ukraine, fordi det måske er tid til at overveje, hvordan krigen kan afsluttes med en våbenhvile eller nogle fredsforhandlinger.

Det er meget interessant. Det, medierne siger om det, er, at det har noget at gøre med det kommende valg i tre af de østtyske delstater: I Sachsen, Brandenburg og Thüringen, hvor stemningen i befolkningen overvejende er for at stoppe denne krise, og de tror ikke på den historie, som NATO forsøger at fortælle dem. Så det kan være en faktor, men endnu vigtigere

er det faktum, at den tyske økonomi simpelthen kolliderer, falder som en sten, og der er et massivt pres fra industrien for at stoppe denne vanvittige konfrontationskurs, som vil ruinere Tyskland økonomisk. Så de læner sig kraftigt op ad Merz, og det er også en stor faktor.

Og også Macron, som for nylig var en vigtig krigsmager, da han krævede, at franske og andre NATO-tropper skulle sendes til Ukraine, opfordrer nu pludselig – han er også påvirket af en tumultarisk indenrigssituation – til at vende tilbage til drøftelser med Putin, og så siger han, at han tror på dialogens magt, og at han ønsker at være i dialog med Putin.

Så som du kan se, er der bevægelse, og det har at gøre med det faktum, at folk vakler mellem lydighed over for NATO's fortælling og en oplevet, fundamentalt anderledes egeninteresse. Og det er derfor, jeg mener, at en sådan intervention for faktisk at samle støtte til en sådan dialog baseret på Putins forslag er ekstremt vigtig.

SCHLANGER: Madeleine forsikrede mig, før vi kom på, at forslaget nu er lagt ud på [Schiller Institutets hjemmeside](#), og jeg kan se, at det også er lagt ud på [BüSo's hjemmeside på tysk](#). Så folk kan downloade det, læse det og cirkulere det.

Nu har jeg et spørgsmål fra en læge fra North Carolina, som skriver: "Jeg tror ikke, at de fleste amerikanere er klar over, at et eller to angreb mere som det, der ramte stranden på Krim, vil lægge et enormt pres på Putin for at optrappe. Jeg hørte Scott Ritter og andre advare om faren for atomkrig, men de store medier vil ikke dække det. Tror Biden, at Putin ikke vil reagere? Hvorfor bliver de ved med at presse på på denne måde?"

ZEPP-LAROCHE: Det er meget svært at finde ud af, hvad Biden tænker, fordi han ser ud til at vakle meget, og man får ikke en klar fornemmelse. Men jeg tror, at magthaverne, det vil sige det militærindustrielle kompleks, eller som Ray McGovern

kalder det, MICIMATT, der henviser til det militærindustrielle kongres-intelligens-medie-akademiske-tænk tank-kompleks, jeg tror, at de er helt ude af den over, at den vestlige model ikke fungerer; det finansielle system er i ruiner, det er overgældsat, og der er ingen nem måde at afhjælpe det på; og de ser, at der er et andet verdenssystem på vej med BRIKS, BRIKS-Plus, men som den russiske udenrigsminister Lavrov påpegede, så er det ikke kun BRIKS; Det er Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Cooperation Organization (SCO), ASEAN og flere andre af den slags organisationer, som danner et andet økonomisk system, der er baseret på suverænitet, på ikke-indblanding, på at tillade det andet lands anderledes sociale system, og de fokuserer dybest set på investeringer i realøkonomien, mens Vesten udelukkende fokuserer på at gøre militæret stærkt, men forsømmer den civile økonomi. Og det går naturligvis hånd i hånd med en brutal nedskæring af alle mulige ting for befolkningen.

Så jeg synes, det er et af de mest bemærkelsesværdige fænomener i den nuværende krise, at mens det er klart for hele verden, for den Globale Majoritet og også for mange mennesker i Vesten, at det, kineserne og deres venner og kolleger i andre stater gør, er i befolkningens interesse, fordi det vedrører levestandarden, at øge levevilkårene for befolkningen, mens Vesten forsøger at hævde sit overherredømme ved at skære ned på levestandarden, ved at gennemføre brutale nedskæringer, skære ned på hospitaler, skoler og alle de ting, der gør livet værd at leve – og i stedet for at tænke og reflektere over, at det måske ville være klogt for de vestlige lande at gå tilbage til en anden politisk tradition, ligesom USA's grundlæggere gjorde det. USA's grundlæggere, som Alexander Hamilton, som Lincoln, som Franklin D. Roosevelt, som Kennedy – nej! De er ude af stand til, eller tilsyneladende ude af stand til, at rette deres fejl, og de forsøger at fordoble dem ved at optrappe konfrontationerne med Rusland, og med Kina truende ikke langt i baggrunden.

Så jeg tror, det er noget, der kræver en massiv indgriben fra befolkningen, fra tænkende mennesker! Fra folk, der er professorer, akademikere, pensionerede militærfolk, alle slags mennesker, der har en mening om det: De bør sige deres mening, mens vi stadig kan gøre det. For jeg tror kun, at vi kommer i en situation, hvor det kollektive Vesten stopper den geopolitiske konfrontation og siger: "Okay, verden er ved at ændre sig. Der opstår flere magtcentre, men hvis vi samarbejder, kan vi sagtens løse alle problemer gennem dialog." Og jeg ved, at det ville være nemt, hvis Biden rakte hånden ud og ringede til Xi Jinping eller Putin og sagde: "Lad os holde et topmøde, lad os diskutere, hvordan vi får en bedre politik." Jeg er 100 % sikker på, at det ville blive modtaget positivt.

Nu er Putins forslag sådan en udstrækning, og derfor er vi nødt til at opbygge så meget støtte til det som muligt.

SCHLANGER: Vi får nogle spørgsmål, og det her er fra Connie, og det drejer sig om løsladelsen af Julian Assange, som jeg er sikker på, at du har nogle tanker om. Men Connie spørger: "Prøver Biden at score point til sit genvalg, især blandt studerende? Eller ligger der mere bag løsladelsen af Assange, end vi hører?"

ZEPP-LAROUCHE: Det bedste, jeg ved, er, at det er en meget sandsynlig hypotese, at Biden ikke ønsker at have denne forfærdelige situation hængende over hovedet, mens han går ind i den afgørende fase af valgkampen. Der er en masse debat om det, hvor nogle mennesker udtrykker glæde over, at han endelig er i frihed, mens andre kritiserer, at han indgik en aftale, hvor han indrømmede en vis skyld i forbindelse med spionageanklagerne. Mit syn på sagen er, at det er meget, meget godt, at han er i frihed, for hvis han var blevet i fængslet meget længere, var der en alvorlig trussel mod hans liv. Han har to børn og en kone, og nu kan han forhåbentlig vende tilbage til en form for normalitet, og jeg støtter fuldt ud denne beslutning.

Det knap så gode ved det er, at det var prisen for at indrømme en skyld, som han ikke har! For selv det tyske tv, som er blandt de mest kontrollerede medier på planeten, havde i deres normale dækning nogle kommentarer, som var meget vigtige, og som de fik ud: De sagde nemlig, at det, Assange blev anklaget for, var, at han for mange år siden offentliggjorde nogle videoer, der viste amerikanske og britiske soldaters krigsforbrydelser i Afghanistan og Irak, som var ganske forfærdelige. Hvor soldater skød civile på jorden, som om det var et videospil, og opildnede hinanden ved at sige: "Åh, her er endnu en! Vi skal have fat i den her og skyde den der ned." Det er helt utroligt og forfærdeligt, og hvis der er en journalist, som siger, at det her skal offentliggøres, så er det det, man skal støtte. For hvis en regering eller en hær er involveret i den slags aktiviteter, bør det ikke gå ustraffet hen. Men det er klart, at det budskab, der skal ud til verden, er, at hvis du gør det her, hvis du er en undersøgende journalist, så se på, hvad der skete med Assange: Han måtte leve i eksil på Ecuadors ambassade i syv år og derefter i Belmarsh-fængslet i fem år, så det er, hvad der sker med dig, hvis du vover at gøre dette.

Forhåbentlig vil dette føre til en refleksion, hvor folk siger: Er vi et demokrati, er det meningen, at vi skal være lande med en "regelbaseret orden", med ytringsfrihed, tankefrihed og menneskerettigheder? Jeg tror, at vi virkelig er i fare for at miste disse ting, hvis vi ikke retter op på dette meget hurtigt.

Jeg tror, at dette vil få et efterspil, for forhåbentlig vil der være en refleksion over dette, og forhåbentlig vil pressefriheden ikke dø med denne sag, hvilket tydeligvis var hensigten.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål – faktisk har to personer fra Serbien sendt svar på dit citat af præsident Vucic i sidste uge, hvor han advarede om, at vi kan være på vej mod tredje verdenskrig inden for tre til seks måneder. Ingen af disse

mennesker siger, at de kan lide Vucic, som de beskylder for at indgå aftaler med EU-virksomheder om at sælge Serbiens litiumforekomster. Men en af dem siger, at hun tror, der er en vej ud af dette. Hun siger, at hun mener, at Putins svar på det seneste angreb bør være at udvide BRIKS-alliancen. Og hun spørger, hvad du tænker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, at BRIKS er et modsvar til NATO. Mens NATO er ekstremt centraliseret med et stramt kontrolbureaukrati ovenpå, er BRIKS en ret løs sammenslutning af partnere, og de er baseret på helt andre principper for økonomisk samarbejde på basis af et win-win-samarbejde. Og jeg tror, at jo flere lande, der vil være med, jo bedre. For mange år siden, i 2014, kan jeg huske, at vi fra Schiller Instituttet kæmpede for, at selv USA skulle tilslutte sig BRIKS. Jeg ved ikke, om det er muligt lige nu; jeg tror slet ikke, det ville være i modstrid med Vestens sammenhængskraft. Ideen om, at russerne og kineserne er fjenden, og at de skal besejres – det er den fortælling, som vil føre til tredje verdenskrig. Jeg tror, at BRIKS er en mulighed, det er en slags redningsbåd for den synkende {Titanic}, og hvis lande beslutter sig for at tilslutte sig BRIKS, kan de også blive broen til lande i Vesten for at forsøge at vende tilbage til dialog og samarbejde.

Så da der allerede, så vidt jeg ved, er 59 lande, der har ansøgt om at blive BRIKS-medlemmer, kunne det meget vel være, det kunne blive som en paraplyorganisation, der forener alle lande på planeten.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra [navn], som ofte sender spørgsmål ind. Han sagde, at han i dag hørte, at Lloyd Austin ringede til sin russiske modpart [Andrey Belousov], og at dette er den første kommunikation mellem den amerikanske forsvarsminister og hans russiske modpart i nogen tid. Men han spurgte, om det rent faktisk skete, og hvad det i så fald betyder?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det skete (<https://www.defense.gov/News/Releases/Release/Article/3817099/readout-of-secretary-of-defense-lloyd-j-austin-iiis-phone-call-with-russian-min/>), for nyhederne rapporterede det på begge sider, så jeg tror, det bekræfter det, og jeg synes, det er meget godt. For i mere end et år var der ingen kommunikation mellem de to forsvarsministre, og det er altid ekstremt farligt, for hvis folk ikke taler med hinanden mere, er muligheden for at fjerne misforståelser lig nul. Så selv om vi endnu ikke ved, hvad indholdet var – meldingen var meget sparsom, der stod bare "Ukraine og andre spørgsmål". Så man kan forestille sig, at angrebet på Sevastopol var et emne, og implikationen af, hvordan man forhåbentlig kan begrænse yderligere optrapninger – jeg mener, den russiske reaktion på Sevastopol-angrebet havde været ekstremt hård, for jeg tror, at den russiske ambassadør Antonov i Washington har skældt ud på USA og sagt, at der er 100 % sikkerhed for, at det var USA, der stod bag. Og Ruslands FN-ambassadør Nebenzia sagde, at USA er blevet en krigsdeltagende part.

Hvad kan være farligere end at have de to mest magtfulde atomarter i krig med hinanden, eller de facto, næsten i fuldt erklæret krig. Så jeg tror, at dette kom i et yderst påtrængende øjeblik, og man kan kun håbe, at den form for civiliseret dialog mellem atomartens supermagter bliver den normale standard igen.

SCHLANGER: Måske var Lloyd Austin opmærksom på den resolution, der kom ud af mødet i Den Internationale Fredskoalition, og som opfordrede til det! Lad mig benytte lejligheden til at fortælle folk, at der vil være endnu en indkaldelse på fredag, den 56. uge i træk, til diskussion, og folk kan deltage i den. Så tilmeld dig Schiller Instituttet for at få linket til mødet i Den Internationale Fredskoalition på fredag den 28. juni, og bliv aktiv sammen med os.

Helga, jeg har et par spørgsmål mere, som er interessante. En kvinde fra Arizona skriver: "Jeg bor tæt på grænsen til

Mexico, og vi har et stort indvandringsproblem. Jeg plejede at synes, at Trumps idé om en mur var dårlig, men jeg er ikke sikker længere. Jeg hører, at der også er indvandringsproblemer i Europa, og folk kræver også handling der. Hvad gør landene i Europa ved indvandringen? Har EU en plan?"

ZEPP-LAROUICHE: Ja, men den plan er meget forfærdelig, for den går i bund og grund ud på, at man samarbejder med landene omkring Middelhavet og laver aftaler med dem om, at de skal forhindre potentielle flygtninge i at krydse Middelhavet eller bruge en anden rute som Balkan eller fra Afrika til De Kanariske Øer, som alle har ekstremt høje dødelighedsrater. Folk drukner, og Middelhavet er allerede blevet en massegrav. Nu bliver dette presset igennem med militære midler. Grænseorganisationen Frontex er blevet beskyldt for forfærdelige handlinger mange gange efterhånden. Så det er ikke en løsning!

Og det Globale Syd ser på EU og siger: Hvordan kan de påstå, at de går ind for "menneskerettigheder", hvis de behandler mennesker på denne måde? Så jeg kan kun på det kraftigste advare mod EU's model, som mildest talt er modbydelig.

Jeg mener, hør her: Lige nu er den eneste måde, vi kan løse migrantproblemet på, ved at udvikle det Globale Syd! Lige nu har man en hel omvæltning fra lande i den Globale Majoritet, det vil sige 85 % af menneskearten, Latinamerika, Asien, Afrika: Disse lande ønsker at gøre en ende på kolonialismen. Og de ser Kina og Bælte-og-Vej-Initiativet, og de ser den slags infrastrukturprojekter, de kan få, og det har ført til en ny optimisme, hvor disse lande grundlæggende siger, at de vil stoppe kolonialismen, de vil stoppe med at være eksportlande for råstoffer, og de vil beholde produktionen og forarbejdningen af disse råstoffer til halvfabrikata, til industri, til infrastruktur og opbygge deres egne økonomier og overvinde fattigdom, overvinde underudvikling og på den måde skabe de betingelser, hvor især de unge mennesker, men alle

mennesker, ønsker at blive i deres hjemland og hjælpe med at bygge det op! Det sagde Ghanas præsident allerede for nogle år siden: Han sagde: Tror du virkelig, at vores unge mennesker ønsker at flygte gennem Sahara, Sahel og Middelhavet og dø undervejs? I stedet for at have investeringer, hvor vi skaber millioner af nye produktive jobs, så alle disse mennesker kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres hjemland.

Og jeg tror, at i betragtning af at de fleste lande i Latinamerika gerne vil have netop det: Der er vigtige projekter som f.eks. den nye havn i Peru, som er ved at blive bygget, og som er en game-changer; der er planer om en bi-oceanisk jernbane, som skal forbinde Stillehavet og Atlanterhavet på tværs af Latinamerika. Alle disse projekter vil tiltrække folk, så de ikke flygter og kommer til USA, hvor de har en elendig flugt, krydser Mellemamerika, bliver jagtet af alle former for militær og politi og derefter kommer til en grænse, hvor chancen for, at de ikke overlever, er meget stor – det er ikke måden at løse dette problem på.

USA burde gå sammen med Kina og blive enige om visse udviklingsprojekter i Latinamerika, i Mexico og Mellemamerika, mellem Venezuela og Guatemala, Brasilien og Peru, mange projekter, og på den måde ville man skabe et incitament og en atmosfære af håb, hvor alle de potentielle migranter hellere ville blive i deres hjemland og bygge det op. Og jeg tror, det er det, vi skal kæmpe for: Alt andet er modbydeligt og bør virkelig ikke ske.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål mere til dig, Helga. Jeg tror, du vil kunne lide det. En af mine gamle venner skrev ind og sagde: "Lyn plejede at bruge det jiddiske ord {mishigas}, når han talte om regeringers tåbelighed, især israelske regeringers. Der ser ud til at være mange {mishigas} i Israel lige nu! Regeringen ser ud til at være i infight midt i et folkemord på palæstinenserne. Hvad kommer der til at ske der? Det ser ud til, at Netanyahu har mistet sit mandat, og at de

virkelige galninge er på vej til at tage over. Vi har brug for en ny Sholem Aleichem for at få folk til at reflektere over denne galskab. Hvad synes du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er forfærdelig! For lige nu har forskellige internationale hjælpeorganisationer offentliggjort nye rapporter om, at sult- og hungerkrisen i Gaza bliver værre dag for dag! Også UNRWA, den største palæstinensiske hjælpeorganisation, er ved at løbe tør for penge. De kan ikke gøre det, der er deres livsopgave! Så katastrofen fortsætter i allerhøjeste grad. Netanyahu's støtte svinder ind. Jeg tror, at der i lørdags var den største protestdemonstration siden den 7. oktober med 150.000 mennesker alene i Tel Aviv. Og jeg tror, det er meget svært at se, hvordan situationen i Israel kan løses.

Jeg tror, at det, vi har foreslået som [Oase-planen] (<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>), stadig er den eneste mulighed. Jeg mener, man skal have en fredskonference, en våbenhvile, og så skal man lægge tostatsløsningen på bordet, og man skal have en aftale om at udvikle hele regionen, med Oase-planen for at skabe masser af nyt vand, med fredelig anvendelse af atomkraft. Jeg håber stadig, at nabolandene vil gå med til det. Jeg tror, det er realistisk, at den sammenvævede situation i Israel og valgkampen i USA, som er en virkelig komplicerende faktor, kræver, at man vælger en helt anden tilgang: Hvilket faktisk er Putins forslag til en helt ny eurasisk sikkerhedsarkitektur. For det involverer hele Eurasien, hvilket også omfatter Sydvestasien, som naturligvis er en del af Eurasien. Og i den sammenhæng kunne man i traditionen fra Den Westfalske Fred have en fredsforhandling, hvor man først bliver enige om et princip, og det er, at navnet på fred er udvikling, for denne region mere end noget andet; og at man derefter går ud og diskuterer forskellene, detaljerne, ejerskab af jord. Men hvis man begynder at udvikle regionen, hvis man gør ørkenerne grønne, hvis man behersker ørkenerne,

hvis man omdanner ørkenjord til skov og landbrugsjord, så er alle disse spørgsmål om, hvem der ejer hvilket stykke land, helt anderledes: Fordi man gør kagen større i stedet for at kæmpe om et faldende antal stykker af kagen. Og jeg tror, at den tilgang er påtrængende nødvendig.

Så støt venligst vores oase-plan som en del af denne nye sikkerhedsarkitektur, og jeg tror, at det er det eneste realistiske perspektiv, jeg kan nævne.

SCHLANGER: Og da du begyndte at tale, fik jeg lige en besked, der sagde: "Apropos galskab, hvad med den amerikanske kongres, der har inviteret Netanyahu til at tale til dem?"

Så Helga, vi har ikke mere tid, men jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at folk tager det, du sagde om den Internationale Fredskoalitions resolution, til sig og går ud med det. Så hvis du vil slutte af med en kommentar til det, synes jeg, det ville være meget passende i betragtning af den fare, vi har set i de seneste dage, med ukrainernes brug af ATACMS med USA's fulde støtte.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, jeg beder faktisk jer alle om at [hjælpe med _____ at _____ få _____ denne resolution](<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/26/press-release-international-peace-coalition-endorses-declaration-of-the-presidium-of-the-east-german-board-of-trustees-of-associations-on-president-putins-peace-initiative/>) rundt. Få mange organisationer og enkeltpersoner til at underskrive den. Forhåbentlig kan vi gøre det over hele verden, og hvis vi er mange nok, kan vi overveje at købe reklamer eller få folk til at give interviews om det – bare gøre opmærksom på, at det er en vej ud af den nuværende fare. Så tag venligst denne resolution og spred den, bed folk om at underskrive den, og kom med til IPC-mødet på fredag.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, eller også på fredag.

En rød linje for meget?

(EIRNS) – 25. juni 2024

Enhver, der følger med i rækken af begivenheder i og omkring Ukraine, vil se den farlige optrapning, som den repræsenterer. Vestlige lande, som tidligere var mere tilbageholdende, har i stigende grad leveret tungere og mere langtrækkende våben til Ukraine for at bekæmpe – og dræbe – russerne. Ved hvert skridt på vejen har Ruslands ledere udtrykt bekymring, ringet med alarmklokkerne, og understreget at Washington og andre overskrider dybe, mørke, røde linjer i en åbenlys krig mod deres nation. Men ved hvert trin har de samme vestlige lande foregivet at være ligeglade og fortsat optrapningen.

Da et USA-leveret ATACMS-missil, bevæbnet med klyngeammunition, ramte en tætbeholdt strand på Krim søndag den 23. juni og dræbte 4 og sårede over 150, nåede krisen et nyt niveau. Rusland var hurtig til at fordømme handlingerne og love en hurtig gengældelse og pegede direkte på USA. Som Ruslands FN-ambassadør, Vassily Nebenzia, udtalte den 24. juni: "Det er hævet over enhver tvivl, at USA er direkte involveret i denne forbrydelse."

Det er faktisk velkendt, at ATACMS bruger amerikansk programmering til måludpegning, og ingen missiler affyres uden direkte amerikansk involvering. Da talsmændene for udenrigsministeriet og Pentagon mandag den 24. juni afviste spørgsmål om Ruslands påstande, og vendte spørgsmålet om for i realiteten at beskyldte Rusland for at være årsag til terrorangrebene på landets egen befolkning, var det derfor en åben indrømmelse af, at USA har til hensigt at lade disse angreb fortsætte.

Hvad vil Rusland konkludere? Skal de vige tilbage i frygt og trække sig tilbage fra de nuværende operationer i frontlinjen? Eller vil de snarere konkludere, at dette er endnu et, mere åbenlyst forsøg på at "koge den russiske frø"? Måske forestiller de sig, at dette er, hvad Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Storbritanniens Royal United Services Institute, foreslog som en "Krim-missilkrise", komplet med en atomar styrkeprøve, når Ukraine rykker frem på Krim-halvøen, hvilket "kunne gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser." Kun tåber ville se det anderledes.

En rapport fra Østrig gør denne virkelighed endnu tydeligere. Fra den 10.-21. juni øvede Østrigs væbnede styrker sig på at nedkæmpe en hær af indenlandske oprørere. I en af de største militærøvelser i de senere år, som også omfattede tre andre europæiske nationaliteter, brugte Østrig det hypotetiske scenarie med bevæbnede borgere, der "sympatiserer med aggressoren" med en klar henvisning til Rusland vs. Ukraine, og som har taget kontrol over dele af deres land. Uanset om Østrigs regering tror på deres egen fortælling eller ej, så tyder det i hvert fald på forberedelser til en langt hårdere indsats mod alle dissidenter i de vestlige lande, mens deres regeringer fortsætter med hovedet under armen mod en verdenskrig.

I mellemtiden diskuteres der i stigende grad ikke kun et fredeligt alternativ til denne vanvittige krigsdrift, men også en helt ny sikkerhedsarkitektur for Eurasien og andre steder. Den russiske præsident Putins tale den 14. juni er en klar tilkendegivelse af en proces med mange forbindelser, som nu fejer gennem regionen, og som senest kom til udtryk i gårsdagens møde mellem den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og Hvideruslands udenrigsminister Sergej Aleinik. De to ledere underskrev mandag en fælles erklæring, der styrker samarbejdet om deres fælles "statsunion" på alle områder – økonomisk, politisk og strategisk. Som en del af dette understregede de behovet for "en ny bæredygtig arkitektur for

international sikkerhed", der understøttes af princippet om "obligatorisk gensidig hensyntagen til alle involverede parter interesser." Derudover understregede de behovet for yderligere at integrere det store eurasiske partnerskab med CSTO, EAEU, SCO, ASEAN, CIS, BRIKS og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ – og skabe en fælles vision om økonomisk udvikling og samarbejde på tværs af det eurasiske kontinent.

Den opgave, der ligger foran os alle, er at afbryde det galopperende ræs mod krig. I øjeblikket er der ingen kvalificerede kandidater til præsidentposten i USA, og derfor er der heller ingen, som man bare kan håbe på. Forandring er snarere afhængig af en gruppe motiverede og passionerede borgere, der selv beslutter at påtage sig at ændre den nuværende kurs. Til det formål kan Den Internationale Fredskoalitions beslutning om at støtte den tyske OKV-erklæring om støtte til Putins fredsiniciativ være et samlingspunkt, som man kan mobilisere sig omkring. Pressemeddelelsen er nu offentligtgjort og tilgængelig for bred cirkulation. Russia's UN Ambassador Vassily Nebenzia said: "The fact that the US is directly involved in this crime is beyond any doubt." Credit: UN Photo Mark Garten

Foto: Russia's UN Ambassador Vassily Nebenzia said: "The fact that the US is directly involved in this crime is beyond any doubt." Credit: UN Photo Mark Garten